

JOI, 2 APRILIE 2009

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9.00)

2. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

3. Evaluarea semestrială a dialogului UE-Belarus (propuneri de rezoluție depuse): consultați procesul-verbal

4. Conștiința europeană și totalitarismul (propuneri de rezoluție depuse): consultați procesul-verbal

5. Rolul culturii în dezvoltarea regiunilor europene (propuneri de rezoluție depuse): consultați procesul-verbal

6. Sistemul comunitar de etichetare ecologică - Participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă dezbateri comune privind următoarele rapoarte:

– raportul întocmit de Salvatore Tatarella, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemul comunitar de etichetare ecologică [COM(2008)0401 - C6-0279/2008 - 2008/0152(COD)], și

– raportul întocmit de Linda McAvan, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit [COM(2008)0402 - C6-0278/2008 - 2008/0154(COD)].

Salvatore Tatarella, raportor. – (IT) Doamnelor și domnilor, doresc să încep prin a mulțumi tuturor celor care au colaborat într-un mod atât de eficient la elaborarea acestui raport: raportorii alternativi din Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară; președinția cehă; funcționarii Comisiei Europene și – în cele din urmă, dar nu în ultimul rând – funcționari admirabili din toate grupurile politice. Le sunt recunoscător tuturor pentru activitatea excelentă depusă. Contribuția lor valoroasă a făcut posibilă obținerea acordului la prima lectură.

În momentul în care am preluat responsabilitatea, în numele Parlamentului European, pentru revizuirea dosarului privind sistemul de etichetare a calității ecologice, eticheta ecologică, am acționat în vederea accelerării acestuia. Actualizarea continuă a cerințelor de mediu pentru produse care nu îndeplinesc standardele forțează întreprinderile să intre într-un ciclu virtuos care ridică nivelul standardelor globale de calitate ecologică pentru produsele introduse pe piață. Prin creșterea producției și a circulației produselor și serviciilor cu etichetă ecologică vom obține beneficii permanente și sporite legate de mediu, în termeni de economisire a energiei, reducere a poluării atmosferice și de economisire a apei. Sistemul etichetării ecologice reprezintă un sistem de etichetare voluntar a calității ecologice care vizează promovarea distribuției de produse și servicii cu impact scăzut asupra mediului pe parcursul ciclului lor de viață, oferind consumatorilor informații exacte, corecte din punct de vedere științific și care nu induc în eroare.

Revizuirea de către noi a acestui regulament face parte din planul european mai larg de acțiune privind producția și consumul durabile și este strâns legată de revizuirea EMAS și a directivei privind proiectarea ecologică. Legiuitorul comunitar a prevăzut deja această revizuire a regulamentului, stipulând că sistemul trebuie revizuit, în lumina experienței dobândite, și trebuie modificat pentru a crește eficiența acestuia,

precum și pentru a îmbunătăți planificarea și a simplifica funcționarea sa. Obiectivul acestei etichetări este de a îndruma consumatorii spre produse care pot reduce impactul asupra mediului. Până în prezent, experiența noastră cu sistemul de etichetare ecologică a fost ambivalentă. Latura pozitivă a fost că un număr din ce în ce mai mare de întreprinderi solicită certificarea calității în cele mai diverse sectoare. Prin urmare, acestea recunosc valoarea sa de selectare și de promovare – această certificare este foarte apreciată de consumatori, care sunt din ce în ce mai conștienți de responsabilitățile sociale ale întreprinderilor. Din punctul de vedere al laturii negative, pot relatea unele probleme: publicul general nu este prea conștient de existența etichetei; criteriile devin rapid învechite datorită faptului că piețele se schimbă atât de rapid; iar limbajul birocratic descurajează participarea operatorilor. Noua etichetă ecologică va primi o nouă înfățișare în termeni de formă și conținut. Aceasta va deveni mai atractivă, iar domeniul său de aplicare se va extinde la noi produse: până în 2015 intenționăm să creștem numărul de grupe de la 25 în prezent la dublul acestui număr, adică, la 40-50 de grupe. Sunt planificate campanii de promovare. Am alocat un buget de marketing de 9,5 milioane EUR, iar 15 000 EUR au fost alocați pentru un nou site de internet.

Principiul care a interesat în cea mai mare măsură raportorii alternativi și a primit acordul altor instituții a fost faptul că sistemul de etichetare ecologică nu trebuie doar să certifice rezultatul obținut, ci trebuie să reprezinte un instrument dinamic, în continuă dezvoltare, o forță motrice care să stimuleze permanent producătorii și produsele spre atingerea unor standarde mai ridicate de calitate a mediului, evaluând în mod continuu valorile de referință de pe piață și stabilind noi criterii pe baza acestora. Obiectivul nostru este de a garanta controlul întregului ciclu de viață al produsului, ceea ce ne va permite să luăm pe deplin în considerare impactul asupra mediului la nivelul tuturor fazelor de producție și va permite tuturor operatorilor din sector și, de asemenea, ONG-urilor, să joace un rol activ în procesul de revizuire a criteriilor de compromis.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Președintele. – Domnule Tatarella, m-ați putea asculta? Aveți cinci minute acum și două minute la finalul dezbaterii. În cazul în care utilizați cele șapte minute acum, nu veți mai avea timp la finalul dezbaterii. Cu toate acestea, depinde de dumneavoastră dacă doriți să utilizați cele șapte minute acum sau dacă doriți să utilizați cele cinci sau șase minute pe care le-ați avut deja și să vă rezervați un minut pentru a răspunde comentariilor colegilor deputați.

Salvatore Tatarella, raportor. – (IT) Accept invitația dvs.

Linda McAvan, raportoare. – Domnule președinte, la fel ca domnul Tatarella, aș dori să încep prin a mulțumi persoanelor care ne-au ajutat în mod direct să ajungem astăzi la un acord, la prima lectură, cu privire la raportul referitor la EMAS. Aș dori să mulțumesc raportorilor alternativi care sunt prezenți astăzi, precum și Comisiei, care a fost de foarte mare ajutor în obținerea acordului, și președinției cehe, care nu sunt de față pentru a le adresa mulțumiri. Adresez, de asemenea, mulțumiri persoanelor din Parlament și din grupurile politice, precum și propriei mele asistente, Elizabeth, care a jucat un rol important în a se asigura că ajungem astăzi aici. Totul a decurs foarte repede din momentul în care am început dezbaterile astăzi, astfel încât acum avem acordul înainte de alegeri.

EMAS este un sistem voluntar, care furnizează un cadru de asistență pentru ca întreprinderile și organizațiile să-și îmbunătățească performanța de mediu. Acesta a demarat acum 14 ani și a avut un succes modest, cu aproximativ 4 000 de participanți – care, dacă ne gândim bine, nu reprezintă un număr atât de mare la nivelul întregii Uniuni Europene. Comisia a stabilit obiectivul de creștere a numărului la 35 000 de participanți. Acesta este un obiectiv foarte ambițios. Obiectivul reprezintă o creștere de aproximativ 10 ori. -

Consider că este bine să încercăm să îmbunătățim adoptarea EMAS, deoarece, în caz contrar, impactul său va rămâne limitat. Însă în cazul în care urmează să creștem impactul, trebuie să păstrăm, de asemenea, integritatea programului în materie de protecție a mediului. Consider că acordul la care am ajuns astăzi realizează acel echilibru care să îl facă mai atractiv pentru populație, păstrând, în același timp, integritatea în materie de protecție a mediului. -

Am efectuat anumite modificări asupra cărora am convenit împreună cu Comisia și cred că acestea sunt importante. În primul rând, înregistrarea persoanelor juridice, astfel încât o întreprindere sau organizație cu mai mult de un loc de desfășurare a activității să poată să se înregistreze efectiv o singură dată într-o țară, aspect care este foarte important. Prezentul Parlament a trebuit să se înregistreze de trei ori – în Luxemburg, Franța și Belgia – pentru a obține EMAS. Din ceea ce am aflat din partea personalului, nu a fost un lucru ușor. Prin urmare, o astfel de modificare este importantă. De asemenea, înregistrarea grupurilor de organizații care fac parte din același sector; taxe reduse și cerințe de raportare mai facile pentru IMM-uri – cred că EMAS este puțin prea împovăraător pentru organizațiile mici, astfel încât este nevoie ca acesta să fie modificat – și

o mai bună aliniere la standardul ISO 14001. Introducerea de documente justificative sectoriale prezintă o importanță deosebită pentru mine. Cred că Comisia va lucra foarte mult la aceasta, iar acest lucru va ajuta organizațiile să se diferențieze de organizații similare. Se vor introduce, de asemenea, indicatori principali. Aceștia sunt foarte importanți pentru îmbunătățirea programului și pentru a ajuta persoanele din afară să perceapă organizațiile și modul în care acestea își desfășoară activitatea.

Sper că aceste aspecte vor încuraja oamenii să participe la EMAS, nu pentru că aș dori să joc un joc cu numere și să văd EMAS în competiție cu ISO, ci pentru că consider că sistemul este bun și ne-ar putea ajuta să ne îndeplinim criteriile de durabilitate.

În prezent ochii lumii sunt îndreptați în mare măsură către Londra, unde liderii mondiali s-au reunit pentru a discuta despre reducerea activității economice și criza bancară globală. Vor exista persoane, fără îndoială, care se vor întreba de ce stăm aici și discutăm despre auditul de mediu într-un moment în care organizațiile și întreprinderile simt tensiuni financiare. Vor privi acest tip de inițiativă din partea Comisiei ca pe o distragere. Însă cred că acest lucru este greșit. Pentru mine și colegii mei socialiști, agenda verde face parte în mare măsură din soluția de ieșire din criza financiară în care ne aflăm. Trebuie să investim în energie și în surse de energie regenerabile și trebuie să ne reducem amprenta ecologică. Cu toate că EMAS este un program foarte modest în sistemul major privind schimbările climatice la care a lucrat atât de mult domnul comisar, cred că programul joacă, totuși, un rol în a ajuta Uniunea Europeană și restul lumii să reducă amprenta ecologică.

Stavros Dimas, membru al Comisiei. – (EL) Domnule președinte, aș dori să încep prin a adresa mulțumiri și felicitări raportorilor, dna McAvan și dl Tatarella, în privința rapoartelor lor excelente referitoare la revizuirea propusă a sistemului comunitar de etichetare ecologică și a sistemului comunitar de management de mediu și audit.

Acestea reprezintă două măsuri de politică în materie de mediu importante, care fac parte integrantă din planul de acțiune privind consumul și producția durabile. Faptul că s-a putut obține acordul la prima lectură este pozitiv. Deputații din Parlamentul European au adus o contribuție decisivă și am reușit să păstrăm intact obiectivul privind protecția mediului, din propunerea Comisiei, stabilind, în același timp, obiective mai ambițioase cu privire la numeroase puncte.

Faptul că s-a ajuns la un acord la prima lectură confirmă voința instituțiilor de a aborda direct problemele create de consumul și producția nedurabile. Revizuirea sistemului de management de mediu și audit (EMAS) oferă organizațiilor și întreprinderilor din întreaga lume capacitatea de a gestiona mai eficient impactul activităților lor asupra mediului. EMAS contribuie la îmbunătățiri permanente ale rezultatelor privind protecția mediului ale organizațiilor și întreprinderilor, incluzând, desigur, respectarea legislației relevante privind mediul. Acesta oferă, de asemenea, organizațiilor și întreprinderilor, beneficii suplimentare nu doar economisind direct resurse financiare, ci și limitând procedurile birocratice pentru completarea de rapoarte și permițând autorităților competente ale statelor membre să acorde stimulente.

Prin intermediul sistemului revizuit vom fi în postura de a ne adresa cererii în creștere a consumatorilor pentru informații obiective, imparțiale și fiabile privind impactul asupra mediului al produselor pe care le cumpără. Sistemul revizuit ne va furniza potențialul de a crește varietatea produselor cu emblema etichetei ecologice pe piață și de a încuraja întreprinderile să-și îmbunătățească performanța ecologică. În plus, emblema etichetei ecologice le va oferi numeroase avantaje competitive, cum ar fi taxe mai reduse, standarde mai stricte privind protecția mediului, excluderea substanțelor periculoase și criterii mai simple legate de achizițiile publice și alte politici ale Uniunii Europene.

Obiectivul regulamentului revizuit privind etichetarea ecologică a fost extins, de asemenea. Regulamentul este mai flexibil și mai în măsură să îndeplinească noile provocări și noile priorități privind protecția mediului. Dat fiind faptul că este vorba despre un act legislativ cadru, regulamentul privind etichetarea ecologică nu stabilește criterii specifice pentru produse. În schimb, acesta prevede criterii ecologice care urmează să fie stabilite pentru categorii de produse selectate, astfel încât emblema să poată fi atribuită celor mai bune produse din fiecare categorie.

În prezent, sunt introduse pe piață foarte multe etichete ecologice, imagini și texte care pot crea confuzie în rândul consumatorilor, de la imagini cu păduri pe cutii de conserve care conțin substanțe periculoase până la declarații legate de alimente cu emisii neutre de CO₂ și chiar autovehicule ecologice. Prin urmare, consumatorii n-au idee în cine trebuie să aibă încredere. Propunerea de compromis pentru un regulament privind etichetarea ecologică va contribui la eliminarea acestor îndoieli.

Înainte de stabilirea de criterii și categorii de produse pentru alimente și băuturi, se va efectua un studiu legat de valoarea adăugată pe care o poate furniza etichetarea. După desfășurarea acestui studiu și luarea unei decizii a Comisiei prin procedura de codecizie, emblema etichetei ecologice poate fi acordată produselor cu cele mai bune performanțe ecologice.

Am încredere că Parlamentul va sprijini pe deplin acest pachet pozitiv de propuneri. Eticheta ecologică reprezintă unul dintre puținele canale de comunicare reală și directă între cetățeni și Uniunea Europeană în materie de aspecte ecologice. Grație etichetei ecologice, cetățenii vor putea face alegeri mai bune în materie de produse și, prin extindere, vor participa direct și activ la combaterea consumului nedurabil.

Comisia Europeană se află în poziția de a accepta pachetele de propuneri de compromis în întregime, pentru a ajunge la un acord la prima lectură privind ambele regulamente.

Multe mulțumiri încă o dată raportorilor pentru activitatea lor excelentă.

Nikolaos Vakalis, raportor pentru aviz al Comisiei pentru industrie, cercetare și energie. – (EL) Doamnă președinte, aș dori să încep prin a-l felicita pe dl raportor și pe toți cei care au participat la negocierile cu Consiliul. Consider că textul asupra căruia s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu este un text foarte echilibrat, care consolidează arsenalul nostru în lupta împotriva schimbărilor climatice.

Nu vă voi ascunde faptul că am fost puțin dezamăgit de textul inițial al propunerii Comisiei, nu numai pentru că nu era suficient de ambițios, ci pentru că nu era în măsură să corecteze exact acele slăbiciuni care apăruseră pe parcursul aplicării sistemului de etichetare ecologică până în momentul respectiv.

Cu toate acestea, textul pe care suntem solicitați să-l votăm astăzi îmi diminuează temerile inițiale. Pentru a fi mai exact, sunt încântat de faptul că sectorul de produse din grupa alimentelor și furajelor nu va inclus fără a realiza mai întâi un studiu de fezabilitate pentru stabilirea unor criterii fiabile, criterii care vor include impactul produsului asupra mediului pe durata întregului său ciclu de viață.

Am fost deosebit de încântat să constat că Comisia este obligată acum să introducă măsuri pentru a defini criterii specifice pentru atribuirea etichetei ecologice pentru fiecare categorie de produse în termen de nouă luni de la începerea consultărilor privind etichetarea ecologică, în cadrul Consiliului.

Termenul limită prezintă o importanță vitală, deoarece am fost martorii unor întârzieri majore în această etapă în trecut. Aprob excluderea din sistemul de etichetare ecologică a produselor care sunt carcinogene, toxice sau dăunătoare mediului, precum și referirea la o reducere a experimentelor pe animale.

Faptul că procedura de conformitate a fost modificată pentru a fi mai flexibilă în loc să fie abandonată reprezintă, de asemenea, o evoluție favorabilă. Sunt încântat, de asemenea, de referirile frecvente la întreprinderile mici și mijlocii care, după cum știm, reprezintă coloana vertebrală a economiei europene, mai ales în prezent când ne confruntăm cu cea mai mare criză economică din ultimii ani.

În încheiere, nu vă voi ascunde faptul că, în ceea ce privește achizițiile publice, speram o poziție mai îndrăznească, mai curajoasă. Mi-e teamă că compromisul la care s-a ajuns nu este suficient în această situație. Cu toate acestea, aș dori să subliniez încă o dată că am obținut un rezultat satisfăcător.

Anders Wijkman, în numele Grupului PPE-DE. – Doamnă președinte, așteptăm de ceva vreme planul Comisiei privind producția și consumul durabile. Am primit propunerea acum câteva luni. Cu toate că este cuprinzătoare, din păcate trebuie să spun că, în general, conținutul este limitat și insuficient. Citind o parte dintre proiectele preliminare ale propunerilor Comisiei, știu că, în special, în DG Mediu au existat planuri inițiale mult mai ambițioase. Prin urmare, este evident că activitatea legată de aceste aspecte trebuie să continue și să fie mai aprofundată în viitor.

Astăzi dezbatem sistemul de etichetare ecologică. Revizuirea reprezintă o ocazie bună ca această etichetă să se îndepărteze de marginea pieței, în vederea obținerii unei cote de piață mai mari și pentru a contribui la stimularea cererii de produse ecologice. Noile norme reprezintă o îmbunătățire semnificativă. Acestea sunt mult mai dinamice, vor aplica o abordare a ciclului de viață și ar trebuie să fie în măsură să atragă în mod semnificativ mai multă atenție și interes, atât în rândul întreprinderilor, cât și al consumatorilor. Astfel cum a afirmat și dl Dimas, ele vor fi în măsură să contribuie la consolidarea etichetării ecologice și la eliminarea unui număr de sisteme voluntare care adesea determină confuzie în rândul consumatorilor. --

Cu toate acestea, avem totuși o problemă, și anume cum să informăm consumatorii și piețele cu privire la etichetă. Sprijinul pentru operațiuni de marketing pentru această etichetă a fost foarte limitat în trecut.

Resursele alocate au fost minuscule în comparație cu resursele din spatele multor campanii existente pe piață pentru promovarea mărcilor, în general. Sper că acest lucru va fi schimbat, în primul rând de către întreprinderile care consideră eticheta ecologică un instrument important pentru viitor. Sper, de asemenea, astfel cum a afirmat dl Vakalis, că achizițiile publice se vor extinde în viitor către zonele verzi și vor utiliza sistemul de etichetare ecologică drept platformă.

Sper, de asemenea, că Comisia va fi mai proactivă în sprijinirea sistemului. Mulțumesc tuturor celor care s-au implicat în această activitate. Cred că am avut rezultate destul de bune în numai câteva săptămâni. Am reușit să clarificăm, în cele din urmă, o parte din confuzia legată de produsele alimentare, în special produsele pescărești.

În final, aș dori să revin la cuvântul doamnei McAvan, care a făcut referire la criza financiară și la reuniunea de astăzi de la Londra. Cred că această referire este foarte relevantă. Ne confruntăm cu cel puțin trei crize paralele astăzi – criza financiară, criza climaterică și ceea ce aș numi criza ecosistemului sau utilizarea în exces a resurselor naturale. Numai prin abordarea simultană a cauzelor principale – adică, utilizarea nedurabilă a resurselor – investind în producția și produsele ecologice și cu emisii reduse de CO₂, vom putea construi un viitor mai bun. Cred că sistemul de etichetare ecologică este unul din multiplele instrumente care ne pot ajuta să facem acest lucru.

Gyula Hegyi, în numele Grupului PSE. – Domnule președinte, există diferite instrumente pentru a sancționa un comportament ecologic responsabil în societățile noastre. Există regulamente, directive, rezoluții. Putem interzice anumite materiale și activități. Putem interzice substanțele periculoase și să subvenționăm tehnologia ecologică.

Dar într-o economie de piață există, de asemenea, alte instrumente. Putem viza consumatorii prin produsele pe care le cumpără, recomandând acele produse care sunt favorabile mediului și care îndeplinesc cerința de dezvoltare durabilă.

Această directivă face un pas important în direcția potrivită, prin simplificarea modului de obținere a etichetei ecologice. Grupul Socialist sprijină acest raport. Colegii mei și cu mine am depus multe amendamente la acesta, iar acele amendamente au fost, fie aprobate de către Comisia pentru mediu, fie spiritul lor a fost inclus în pachetul de compromis. Astfel, grupul nostru va vota în favoarea raportului în cadrul votării finale de astăzi.

Credem că efectul produselor asupra mediului trebuie să reprezinte un aspect foarte important în UE și însăși ideea unui sistem de etichetare ecologică ne furnizează o orientare foarte folositoare pentru consumatori.

Desigur că eticheta ecologică trebuie atribuită celor mai ecologice produse, iar informațiile trebuie să fie clare și corecte. În aceste vremuri grele de criză economică trebuie să respectăm, de asemenea, interesele producătorilor și sunt sigură că acest raport realizează un echilibru între interesele consumatorilor și cele ale industriei.

Este foarte important să implicăm întreprinderile mici și mijlocii în procesul de etichetare ecologică și, prin urmare, costurile autorizării nu pot fi foarte mari. În calitate de raportor alternativ al Grupului Socialist, am îndreptat raportul în direcția unor costuri chiar și mai reduse și îi mulțumesc raportorului pentru acceptarea argumentelor noastre. -

Pentru IMM-urile menționate, este evident că trebuie să eliminăm dificultatea birocratică a autorizării. Trebuie să simplificăm procedura de obținere a etichetei ecologice pentru că în forma sa actuală, procedura de decizie este foarte încheată și birocratică.

Majoritatea întreprinderilor mai mici nu au suficienți bani, timp și energie pentru un proces greoi de obținere a etichetei ecologice. Este foarte important de analizat întregul ciclu de viață al unui produs, de la producția acestuia până la distrugere. Nu este suficient să analizăm caracteristicile ecologice ale produsului finit; materiile prime ale produsului, procesul de producție, transportul mărfurilor și metodele de distrugere sau descompunere trebuie studiate, de asemenea, înainte de atribuirea etichetei ecologice. -

Este evident, cel puțin pentru Socialiști, că produsele pentru care s-a acordat o etichetă ecologică nu trebuie să conțină substanțe periculoase. Aceasta a reprezentat o chestiune dificilă în timpul dezbaterilor, dar în cele din urmă am reușit să ajungem la un compromis foarte bun în privința substanțelor periculoase.

Regula de bază este că produsele cu etichetă ecologică nu trebuie să conțină substanțe periculoase, însă pot exista câteva excepții, foarte puține. Mărfurile specifice pentru care există alternative echivalente și care au

rezultate globale privind protecția mediului mai mari în comparație cu alte mărfuri din aceeași categorie, pot obține derogări. Cele mai bune și mai cunoscute exemple sunt cele ale becurilor economice, care au multe avantaje ecologice, însă conțin mercur. --

Chestiunea produselor alimentare a fost, de asemenea, dezbătută pe larg. În acest caz, criteriile vor trebui dezvoltate în continuare. Eticheta ecologică are o reală valoare adăugată pentru mediu. Aceasta ia în considerare întregul ciclu de viață al produsului, iar utilizarea etichetei ecologice nu trebuie să provoace confuzie în mintea consumatorilor, în comparație cu alte etichete pentru alimente. Comisia trebuie să adopte măsuri pentru a stabili criterii specifice pentru etichetarea ecologică pentru fiecare grupă de produse, inclusiv produsele alimentare. Comisia trebuie să consulte Comitetul pentru etichetare ecologică al Uniunii Europene în privința unei propuneri de proiect în această chestiune, într-un termen de cel mult trei luni de la adoptarea raportului final și a criteriilor propuse.

După cum am spus deja, etichetarea ecologică trebuie să se bazeze pe performanțele ecologice obținute pe perioada ciclului de viață al celor mai bune produse de pe piața internă. Acesta este motivul pentru care raportul permite stabilirea nivelului de ambiție al criteriilor de etichetare ecologică pe baza unui studiu individual pentru un procent între 10% și 20% din cele mai performante produse de pe piață, în felul acesta asigurându-ne că sistemul recompensează doar produsele cele mai ecologice, oferind însă suficiente alternative consumatorilor.

Johannes Lebech, în numele Grupului ALDE. – (DA) Domnule președinte, în primul rând, aș dori să-i mulțumesc raportorului și raportorului alternativ pentru cooperarea lor constructivă. Cred că am obținut un rezultat foarte bun. Toamna trecută, Fondul mondial pentru mediu (WWF) a publicat un raport care evidențiază faptul că, în cazul în care continuăm să folosim resursele planetei la fel ca până acum, până în anul 2030 vom avea nevoie de două planete. Ideea de bază este faptul că folosim prea multe din resursele planetei noastre. Folosim resursele mai repede decât sunt acestea capabile să se regenereze. Dacă dorim să prevenim o criză ecologică, acest lucru trebuie să se schimbe. Trebuie să se schimbe modul în care folosim resursele, iar politicienii nu sunt singurii care au o responsabilitate în această privință; producătorii și consumatorii au, de asemenea, această responsabilitate.

Sistemul de etichetare ecologică care este revizuit în momentul de față este un instrument care are drept scop încurajarea producției și a comercializării de bunuri produse într-o manieră durabilă. Una din slăbiciunile etichetei este faptul că consumatorii nu sunt conștienți de aceasta, iar în această privință sunt de acord cu dl Wijkman și, prin urmare, aceasta nu este deosebit de atractivă nici pentru producători. Dacă producătorii nu pot folosi eticheta pentru a comercializa un produs bun, de ce ar încerca aceștia să producă cel mai durabil produs din cadrul unei anumite grupe de produse? Aceasta este, de asemenea, una din problemele pe care am încercat să le rectificăm prin noile noastre idei. Există acum o cerință clară pentru statele membre și Comisia de a elabora un plan de acțiune care să promoveze conștientizarea etichetelor ecologice prin intermediul a diverse campanii.

Am avut o dezbatere îndelungată cu privire la produsele alimentare și cred că am ajuns la o soluție rezonabilă. Propunerea Comisiei de a lua în considerare doar alimentele prelucrate și doar transportul, ambalarea și prelucrarea nu reprezintă punctul final. În schimb, am solicitat o examinare detaliată a celui mai bun mod în care putem să includem produsele alimentare în sistemul de etichetare ecologică, pentru a ne asigura că am făcut totul în mod corect încă de la început și că nu am provocat confuzie cu alte forme de etichetare ecologică.

În cele din urmă, aș dori să subliniez faptul că eticheta avantajează acum bunurile produse care au un termen prelungit de valabilitate și bunurile care pot fi refolosite. Cu alte cuvinte, trebuie să schimbăm modul în care producem și consumăm bunurile, dacă dorim ca economiile noastre să fie durabile. Pentru acest lucru este necesar să ținem cont de întregul ciclu de viață al produsului, astfel încât să putem îmbunătăți felul în care materiile prime sunt tratate în timpul producției unui produs și, mai ales, felul în care ne debarasăm de un produs după utilizarea acestuia. Sper că instrumentul pe care l-am îmbunătățit aici va fi un instrument bun pentru promovarea unei planete mai durabile.

Liam Aylward, în numele Grupului UEN. – Domnule președinte, aș dori să-i felicit pe raportor și pe raportorul alternativ. Schimbările climatice reprezintă una din prioritățile principale ale Europei, precum și ale restului lumii. Noi, ca indivizi, ne simțim uneori neajutorați în fața acestei provocări globale majore, dar, până la urmă, oamenii trebuie să fie încurajați să-și îndeplinească partea lor de sarcină, deoarece micile contribuții, cum ar fi „Power of One”, se acumulează. Iar organizația „Power of One” este poate un lucru pe care nu l-am promovat îndeajuns.

Astăzi votăm un sistem voluntar care certifică companiile să eticheteze produsele lor ca fiind ecologice. Acest lucru permite oamenilor să ajute mediul în mod direct și să reducă emisiile din viața de zi cu zi și prin cumpărături. Etichetarea este o măsură clară și simplă pentru a promova eficiența energetică, producția etică și dezvoltarea tehnologiilor mai ecologice. De asemenea, din punctul de vedere al sănătății, acest sistem ar proteja oamenii de produsele cu potențial carcinogen, mutagen, toxic pentru reproducere sau biocumulativ, care se regăsesc uneori în produsele textile.

Sistemul clasifică produsele și serviciile care variază de la șervețele de hârtie, la încălțăminte și până la campinguri. De asemenea, acesta furnizează mijloace pentru a reduce experimentele pe animale și exploatarea prin muncă a copiilor. Scot în evidență munca copiilor fiindcă am fost implicat recent într-un raport în acest domeniu și sunt foarte conștient de acest aspect.

Irlanda și Europa pot beneficia de promovarea și utilizarea în continuare a sistemului. În Irlanda există în acest moment 13 întreprinderi, majoritatea din sectorul de cazare, care sunt etichetate ecologic, dar trebuie să încurajăm o participare mai amplă. De asemenea, avem nevoie de o campanie de informare foarte serioasă, sponsorizată de Uniunea Europeană.

Satu Hassi, în numele Grupului Verts/ALE. – (FI) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, mulțumirile mele se adresează ambilor raportori pentru munca lor excelentă. Sunt foarte încântat de faptul că suntem pe cale să ajungem la o decizie finală privind legislația referitoare la aceste două chestiuni, înainte de alegeți.

În ceea ce privește sistemul de etichetare ecologică, consider că două principii sunt extrem de importante. În primul rând, etichetarea ar trebui să fie dinamică; cu alte cuvinte, criteriile acesteia ar trebui să devină mai stricte odată cu dezvoltarea cunoștințelor, abilităților și tehnologiei și pe măsură ce vedem mai multe produse ecologice apărând pe piață. Un alt factor crucial este că eticheta ar trebui să fie doar pentru produsele superioare din punct de vedere ecologic. Industria chimică, în special, a promovat o politică prin care sistemul de etichetare ecologică ar trebui să fie folosit pentru produse care abia dacă sunt conforme cu legislațiile actuale. De exemplu, cu ceva timp în urmă aceasta a încercat să promoveze sistemul de etichetare ecologică pentru textile care conțineau substanțe chimice ignifuge care fuseseră deja interzise în cazul echipamentelor electrice. Din fericire, această încercare a fost împiedicată la vremea respectivă și acum suntem pe cale să avem o legislație clară în această privință.

Suntem pe cale să avem o legislație care va permite consumatorilor să aibă încredere că un produs nu conține chimicale cancerigene sau chimicale care ar putea afecta în mod grav capacitatea lor de a avea copii. Se poate acorda o derogare, cu aplicarea unor criterii stricte, în cazul în care nu există alternativă într-o anumită grupă de produse și în cazul în care o substanță de acest fel, care este periculoasă pentru sănătate, este necesară pentru un produs al cărui impact ecologic total este semnificativ mai mic decât al altor produse din același grup. Acest lucru este important pentru credibilitatea sistemului de etichetare ecologică. De asemenea, este important ca criteriile etichetării să fie dinamice, astfel încât să devină mai stricte când și pe măsură ce vom putea produce mai multe produse ecologice.

O altă chestiune importantă din timpul dezbaterii a fost dacă sistemul de etichetare ecologică poate fi extins la produsele alimentare. Mă bucur că a fost luată acum decizia de a se efectua un studiu privind capacitatea de utilizare și fezabilitatea înainte ca sistemul de etichetare ecologică să fie aplicat la produsele alimentare, astfel încât să se evite orice confuzie în rândul consumatorilor între etichetarea ecologică și cea organică pentru produsele alimentare produse în mod organic. În viitor, dacă și când sistemul de etichetare ecologică este extins la produsele alimentare, la pește de exemplu, va fi important ca criteriile să nu acopere doar modul în care acestea au fost produse, ci și alte efecte asupra mediului asociate cu acestea, precum transportul.

Doamnelor și domnilor, același gen de dezbateri privind natura dinamică a criteriilor pe care le-am observat în privința sistemului de etichetare ecologică a avut loc și în domeniul etichetării energetice. Din punctul meu de vedere, este foarte important ca atât sistemul de etichetare ecologică, cât și cel de etichetare energetică să respecte același principiu, adică criteriile să devină mai stricte pe măsură ce cunoștințele, abilitățile și tehnologia noastră se îmbunătățesc.

Roberto Musacchio, în numele Grupului GUE/NGL. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să mulțumesc și eu raportorilor. O etichetă care este ecologică, dar și durabilă: aceasta este provocarea noului regulament cadru privind eticheta ecologică. Regulamentul nu este decât un prim pas. Parlamentul European și Consiliul au purtat negocieri profitabile și constructive, cel puțin privind aspectele referitoare la substanțele chimice. Acum este rândul Comisiei să dezvolte criteriile stabilite, să implementeze un plan de lucru și să stabilească o listă inițială de produse în termeni operaționali în termen de un an. Statele membre

individuale trebuie să organizeze autoritățile naționale componente, să coopereze cu organismul european și să adopte criteriile de durabilitate ca fiind obligatorii.

Totuși, ce înseamnă durabilitate ecologică pentru sistemul de etichetare ecologică? Înseamnă aplicarea de criterii de producție inovatoare pe parcursul ciclului de producție: de la reducerea emisiilor în metodele de producție la reducerea consumului de energie pentru resurse primare, cum este apa, precum și localizarea centrelor de producție în apropierea consumatorilor finali. Toate acestea conduc la o revoluție. Aceasta este provocarea cerută de o încercare credibilă de a combate schimbarea climatică, dar, de asemenea, și de o adevărată revoluție a metodelor de fabricație. Pentru a dezvolta aceste criterii, solicităm Comisiei și noului organism comunitar să asigure o implicare activă din partea operatorilor principali și cele mai bune practici, astfel încât aceștia să poată utiliza inovațiile care au fost încercate și testate de către acești operatori pe parcursul ciclurilor lor de fabricație și, prin urmare, să le facă accesibile și transparente.

Respectul pentru standardele sociale de muncă este parte integrantă a acestor criterii, cu toate că legislația încă mai conține un termen legislativ inacceptabil, datorat presiunii incomprehensibile a Consiliului în cadrul negocierilor finale. Termenul folosit este „dacă este cazul”: în dezvoltarea durabilității, clauzele sociale și munca legală nu pot fi o opțiune aplicată numai „dacă este cazul”. Excluderile care vor fi aplicate la etichetele de calitate ecologică pentru produsele care conțin încă substanțe chimice toxice, care sunt dăunătoare pentru mediu, care sunt carcinogene sau care sunt dăunătoare pentru reproducere sunt, cu toate acestea, clare și eficiente. Dar, atenție: controlul Parlamentului European în această privință va fi foarte strict.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, raportul dlui Tatarella privind sistemul comunitar de etichetare ecologică este o lectură esențială: îl felicit pe raportor și comisia și cred că metodele de producție și sursa produsului trebuie precizate în mod clar și fără echivoc. Acesta se aplică la producția de consum, bineînțeles, dar este și o cerință pentru ca companiile să fie tratate echitabil și pentru combaterea concurenței neloiale și false, care este adeseori perpetuată de aceia care nu respectă parametrii de producție sociali și ecologici, pentru a nu continua deteriorarea și denaturarea pieței, așa cum este cazul în prezent.

Cu alte cuvinte, este vorba de respectarea normelor de protecție a mediului și a drepturilor sociale evidente ale lucrătorilor: instituțiile noastre ar trebui să fie responsabile pentru asigurarea respectării acestor norme. Încă o dată, felicitări raportorului pentru excelența sa raport.

Martin Bursík, *președintele în exercițiu al Consiliului.* – (CS) Domnule președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, stimați invitați, aș dori, în primul rând, să-mi cer scuze pentru că nu am ajuns la timp și să vă mulțumesc că mi-ați oferit oportunitatea de a vorbi imediat după prima rundă de luări de cuvânt ale partidelor.

Apreciez foarte mult această dezbateră deoarece luările de cuvânt de până acum apreciază în mod clar munca raportorilor, a Comisiei și a Consiliului. Se pare că există un consens de principiu asupra celor două propuneri pe care le așteptam la prima lectură și sunt încântat în această privință. Aceste propuneri fac parte din cel de-al șaselea Program de acțiune comunitar și din pachetul anexat, astfel cum a fost publicat de către Comisie în iulie 2008. Din planul de acțiune propus decurge, în mod clar, faptul că există o nevoie de a schimba modelele de comportament, de consum și de producție, precum și faptul că metodele noastre de producție și consum nu sunt durabile. Avem un efect dăunător asupra climatului, asupra sănătății umane și folosim resursele naturale într-un mod care nu este durabil.

Această problemă este una din prioritățile președinției cehe și cred cu tărie că prin aprobarea și revizuirea reglementărilor existente privind etichetarea ecologică și EMAS, vom reuși, în mare măsură, să abordăm această prioritate. Aș dori să mulțumesc Comisiei Europene și statelor membre pentru munca lor la aceste reglementări și aș dori, de asemenea, să-mi exprim mulțumirile pentru imensa muncă depusă de Parlamentul European, de raportoarea Linda McAvan privind EMAS și de raportorul Salvatore Tatarella privind etichetarea ecologică, precum și tuturor celorlalți care au luat parte la această activitate.

În ceea ce privește etichetarea ecologică, a fost elaborat un text de compromis, grație activității combinate a Consiliului și a Parlamentului, împreună cu Comisia, iar acest text îmbunătățește sistemul voluntar de etichetare ecologică, în special, prin simplificarea sistemului de acordare a etichetelor ecologice. Este foarte important faptul că acum sistemul de etichetare ecologică ar trebui să fie mai atractiv pentru consumatori. Am creat posibilitatea de a extinde sistemul la alte produse și am reușit, de asemenea, să rezolvăm o problemă privind eventuala etichetare a produselor alimentare, mulțumită căreia consumatorii vor avea posibilitatea să țină seama și să ia în considerare impactul produselor sau serviciilor asupra mediului, atunci când fac alegeri de cumpărare, iar acest lucru este foarte important.

În ceea ce privește textul de compromis privind EMAS, acesta va permite o vizibilitate mai mare pentru organizațiile care se alătură sistemului în mod voluntar, prin urmare mărinând atractivitatea acestuia. După părerea mea, este foarte important să reducem sarcina birocratică pentru întreprinderile mari, mici și mijlocii. A existat o dezbatere considerabilă cu privire la costurile acestui sistem și cred că am găsit un compromis practic la un cost minim, care acoperă totuși costurile de tranzacționare pentru introducerea acestor etichete.

În opinia mea, este important să evidențiem faptul că sistemul EMAS revizuit este, de asemenea, deschis organizațiilor din afara Uniunii Europene. Acest lucru ar trebui, în schimb, să ofere sistemului o autoritate mai mare prin încurajarea aplicării la o scară mai largă, globală.

Cred cu tărie că aprobarea acestor reglementări va reprezenta un beneficiu real pentru țările europene și că va crea oportunități noi care sunt relevante, în contextul crizei actuale, și pentru rezolvarea celei mai mari probleme globale legate de mediu, schimbările climatice globale.

Aș dori să mulțumesc încă o dată Parlamentului European, raportorilor și deputaților europeni pentru cooperarea productivă în privința compromisului și aștept cu nerăbdare să continuăm această dezbatere.

Amalia Sartori, (PPE-DE). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, cred că discuția din această dimineață a scos în evidență până acum faptul că au fost realizate foarte multe lucruri și că există un acord larg cu privire la această temă. Faptul că, chiar și după consultarea cu Consiliul, EMAS poate fi încheiat printr-un acord la prima lectură și un singur dialog tripartit înseamnă exact acest lucru. Așadar, ce putem spune și adăuga la ceea ce a fost deja spus? EMAS și etichetarea ecologică sunt, cu siguranță, instrumente care pot încuraja efectuarea unor alegeri în cunoștință de cauză ale întreprinderilor, asociațiilor și instituțiilor, pe de o parte, și ale consumatorilor, pe de altă parte. Cu toate acestea, trebuie să îmbunătățim comunicarea. Mulți alți deputați care au luat cuvântul înaintea mea au evidențiat acest lucru și aș dori să îl reafirm și eu, fiindcă cred că este un pas esențial.

Avem un sistem ISO internațional de care toată lumea este conștientă. Acesta este susținut de către numărul de înregistrări. Ca Uniune Europeană, trebuie să facem întreprinderile să înțeleagă de ce ar trebui să aleagă sistemul european în locul sistemului internațional. Creșterea conștientizării ecologice a tuturor prin implicarea a doar 4 000-5 000 de întreprinderi din cadrul Uniunii Europene, așa cum am s-a întâmplat până acum, nu este un rezultat bun. Trebuie să îmbunătățim acest aspect, iar îmbunătățirea înseamnă, mai presus de toate, informații, informații și mai multe informații.

Consiliile municipale, de exemplu, nu sunt conștiente că ar putea fi certificate cu ajutorul EMAS și ar putea da un exemplu bun. Probabil că notificările au fost primite de consilii, dar nu au fost încă filtrate în întregime în mintea și conștiința lucrătorilor din administrație. Prin urmare, EMAS necesită o mai mare participare. Toți angajații unei organizații certificate EMAS joacă un rol în îmbunătățirea rezultatelor privind protecția mediului: folosind mai puțină apă, mai puțină energie, sortând deșeurile. Acest lucru ar trebui să devină un obiectiv care trebuie atins, în primul rând, de către aceia care pot da exemplu altora, iar în al doilea rând, de către aceia care cred că sunt capabili să obțină beneficii pentru ei înșiși, întreprinderi, comunitate și consumatori noștri, care simt că li se oferă o garanție mai bună prin folosirea acestei metode.

Richard Howitt (PSE). – Domnule președinte, îmi permiteți să o sprijin pe colega mea, Linda McAvan, și să-i felicit pe membrii Comitetului pentru mediu pentru depunerea acestui raport? În calitate de raportor al Parlamentului privind responsabilitatea socială a întreprinderilor, am dorit să contribuie la această dezbatere prin situarea dezbaterii privind etichetarea ecologică și EMAS, sub aspectul raportărilor întreprinderilor, într-un context mai larg referitor la ceea ce încercăm să realizăm în privința responsabilității și răspunderii și, în special, să stabilim dacă sistemele voluntare, spre deosebire de sistemele obligatorii, reprezintă modul corect de a proceda pe viitor și dacă ar trebui să adoptăm sisteme care să se concentreze la nivel european sau o abordare globală.

Problema, din punctul de vedere al responsabilității unei întreprinderi, este faptul că o proliferare a sistemelor voluntare poate fi mai costisitoare și mai puțin clară, putând duce la o concurență care provoacă risipă pentru întreprinderi, consumatori și, desigur, pentru toate părțile interesate. Există, desigur, tentația ca unele companii să folosească instrumentul cel mai puțin oneros și mai puțin costisitor, dar și cel mai puțin eficient.

Problema voluntariatului poate fi, de asemenea, faptul că acesta nu va fi suficient în ceea ce privește schimbările climatice din prezent. Am fost surprins în momentul în care Proiectul de lege pentru schimbările climatice a trecut prin parlamentul național din statul meu membru, Regatul Unit, de modul în care Federația Patronatelor Britanice, CBI, chiar a spus că dorește reglementarea unei obligații de raportare privind schimbările climatice pentru întreprinderi. Având în vedere ceea ce afirmăm în Uniunea Europeană despre ceea ce trebuie

să se întâmple în privința schimbărilor climatice, întrebarea este dacă voluntariatul va fi îndeajuns, chiar având în vedere modificările cu care am fost de acord în acest raport.

În cele din urmă, chestiunea global versus european. Există 4 000 de întreprinderi în cadrul EMAS și 35 000 în cadrul ISO 14001. Se întâmplă acest lucru deoarece ISO este mai puțin oneros sau pentru că întreprinderile noastre își desfășoară activitatea pe piața mondială, nu numai pe cea europeană, dorind astfel o abordare globală?

Invit Comisia să nu promoveze și să aplice pur și simplu EMAS, care doresc să aibă succes, ci să privească, de asemenea, spre exterior pentru a stabili și a întări inițiative globale privind emisiile de CO₂ raportate de întreprinderi și alte aspecte ale responsabilității întreprinderilor, astfel încât să obținem mecanisme globale puternice, pe care apoi să le putem aplica și promova pe propriul continent. Să încercăm ambele modalități.

Mojca Drčar Murko (ALDE). – Domnule președinte, legislația europeană a fost instituită pentru a încuraja întreprinderile să-și îmbunătățească produsele și să obțină standarde mai înalte de eficiență energetică și de respectare a cerințelor de protecție a mediului.

Etichetarea ecologică, ca parte a planului de acțiune UE privind producția durabilă, consumul și politica industrială, este un astfel de instrument. Astfel este și EMAS, sistemul de management de mediu și audit. Este vorba de atingerea unui echilibru între instrumentele de reglementare și de piață, în scopul dezvoltării unor standarde voluntare pentru diverse produse și servicii sau pentru sprijinirea obținerii unor procese de producție optimizate și pentru o utilizare mai eficientă a resurselor. --

În prezent, problema este cum pot fi folosite tehnologiile moderne pentru protecția mediului și cum ar trebui sprijinite industria sau serviciile în promovarea valorii ecologice a producției. Obiectivul certificatelor ecologice este să angajeze sinergii cu alte acte juridice care abordează aspectele ecologice ale produselor. EMAS economisește resurse: printre acestea, apa.

Din experiența trecută știm că unele certificate la diferite nivele nu au fost suficient coordonate. Instrumentele voluntare și de reglementare existente nu erau legate între ele pentru a stabili sinergii. Prima revizuire a sistemului EMAS nu a fost încurajatoare. S-a preconizat inițial că întreprinderile înregistrate în cadrul EMAS ar fi urmat să aibă performanțe mai bune, din moment ce cerințele ecologice ale EMAS sunt mai drastice în comparație cu certificatele mai vechi și cunoscute, cum ar fi ISO 14001. Cu toate acestea, întreprinderile înregistrate în cadrul EMAS nu au avut performanțe mai bune, iar sistemul de excelență ecologică a fost mai slab în comparație cu ISO 14001.--

Comisia a găsit motive pentru lipsa succesului – sistemul este prea drastic, prea scump și prea complex – și a propus simplificări acceptabile.

Dna raportoare McAvan a adus modificări suplimentare valoroase. Printre acestea, există un rând în definiția EMAS pe care îl consider deosebit de important. Acesta ar ajuta organizațiile să treacă mai ușor de la standardele ISO la cele EMAS.

Sunt sigur că amendamentele noastre au îmbunătățit propunerea pentru regulament a Comisiei și că am adus-o mai aproape de utilizatori. Un sistem imparțial de certificare va fi, presupun, apreciat și de consumatori.

Sper ca acest lucru să ajute organizațiile să aleagă abordarea sistemică cea mai rațională, pentru a interconecta diferite domenii de protecție a mediului.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, în primul rând aș dori să felicit raportorul pentru activitatea sa excelentă. Sunt sigură de un lucru: acest lucru va da un impuls suplimentar răspândirii produselor cu etichetă ecologică în Europa. Într-un moment în care mediul reprezintă o chestiune arzătoare, iar cererea pentru produse ecologice este în creștere, chiar și în țări neeuropene, cum ar fi Statele Unite și China, eticheta ecologică va fi unul dintre instrumentele care va face ca produsele europene să fie din ce în ce mai competitive pe piața internațională. De fapt, eticheta ecologică este mai mult decât un semn al calității ecologice: prin ajustarea continuă în sens pozitiv a cerințelor de excelență în domeniul protecției mediului, etichetarea ecologică va deveni un stimulent de îmbunătățire și de inovație continuă.

Acest raport va permite o mai mare răspândire a produselor cu etichetă ecologică, promovând conștientizarea lor fără a reduce în niciun mod garanțiile de protecție a sănătății consumatorilor. În încheiere, țara mea, Italia, este cotate printre țările de vârf din Europa pentru numărul de licențe acordate și un mare număr dintre acestea au fost obținute de sectorul turismului, care poate obține beneficii din eticheta europeană de certificare a calității ecologice, care este atât apreciată, cât și garantată de publicul european.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Domnule președinte, EMAS, sistemul voluntar de management de mediu și audit, înseamnă, în principiu, că o întreprindere sau o organizație desfășoară o analiză de mediu, examinează propriul impact asupra mediului, elaborează o politică de mediu, stabilește obiective și prezintă un plan de acțiune. Din păcate, EMAS nu a avut prea mult succes până în prezent, având în vedere că numai 4 200 de organizații s-au înregistrat în cadrul său de la instituirea sa în 1993, ceea ce reprezintă un rezultat nefavorabil în comparație cu 35 000 de organizații din cadrul UE care au obținut certificarea ISO 14001. Din acest motiv, se justifică revizuirea EMAS, pur și simplu pentru a-l face mai atractiv și a reduce birocrăția pentru întreprinderi și organizații.

În timpul negocierilor dintre Consiliu și Parlament au fost întărite multe aspecte ale EMAS. De exemplu, Comisiei i se cere acum să elaboreze un document cuprinzător de referință pentru cât mai multe sectoare posibil, pe baza unui program de priorități. Textul prevede clar, de asemenea, că emblema EMAS nu poate fi confundată, în nicio împrejurare, cu nicio altă etichetă de produs ecologic. Acest lucru reprezintă o îmbunătățire reală.

Acum câțva timp, colegul meu, Jens Holm, a întrebat Comisia dacă toate Direcțiile Generale ale Comisiei s-au înregistrat în cadrul EMAS sau nu, astfel cum a făcut Parlamentul. Se poate considera că instituțiile UE au obligația de a oferi un exemplu bun, însă răspunsul a fost că Comisia nu este vizată de obiectivele privind emisiile și că numai cinci dintre Direcțiile Generale ale Comisiei s-au înregistrat în cadrul EMAS. În opinia mea, acest lucru este intolerabil și aș dori să profit de această ocazie pentru a adresa din nou această întrebare Comisiei: când intenționează Comisia să se asigure că toate Direcțiile sale Generale se alătură EMAS?

Roberto Fiore (NI). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, înțeleg perfect bunele intenții ale raportorului, dar cred că acest sistem de etichetare ecologică nu contribuie, în mod favorabil, la rezolvarea problemelor majore care afectează în prezent activitatea din agricultură și producția, în special în aceste vremuri de criză. În primul rând, consider că este esențial să protejăm producția națională împotriva concurenței neloiale. Am în vedere țări cum ar fi China, unde anumite mărfuri sunt produse efectiv în condiții de sclavie; Mă gândesc la lagărele de concentrare de la *laogai*, unde se desfășoară activitatea și producția agricolă; și mă gândesc, de asemenea, la băuturi răcoritoare bine-cunoscute, care sunt consumate pe plan mondial pe scară largă, în ciuda faptului că nu știm ce conțin. Cu alte cuvinte, trebuie să protejăm producția împotriva concurenței neloiale și abia apoi să luăm măsuri pentru a ne asigura că producția îndeplinește necesitățile naționale. Suntem conștienți că, în prezent, producția de cereale și de alte produse agricole a Europei este redusă și, în general, în mod deosebit în acest moment de criză. Sunt îngrijorat cu privire la faptul că sistemul poate conduce la costuri crescute pentru producătorii noștri și, în schimb, să nu aibă niciun impact asupra problemei majore care se află la baza crizei și, desigur, a economiei naționale europene: concurența neloială.

Avril Doyle (PPE-DE). – Domnule președinte, aș dori ca la început să felicit ambii raportori, dna McAvan și dl Tatarella, cu privire la rapoartele privind EMAS și, respectiv, etichetarea ecologică. Acestea abordează zone foarte importante ale managementului de mediu și ale etichetării ecologice, întregul domeniu al reducerii deșeurilor, reducerii utilizării resurselor de apă și, să sperăm, al reducerii deșeurilor alimentare.

Permiteți-mi să fac o mențiune specială legată de un aspect care mă irită în mare măsură: în UE, 30% din alimente devin, de fapt, deșeuri. Așa-numitele termene „a se consuma înainte de” sunt adesea prea conservatoare, conducând la deșeuri inutile prin eliminarea unor produse care sunt, de fapt, comestibile în totalitate. Aceasta face parte din etichetare; îndemn la rezolvarea acestui aspect și să vedem ce rezultate vom obține.

Am rezerve mari, de asemenea, legate de faptul că grăbindu-ne să ajutăm consumatorii să facă alegeri în cunoștință de cauză, s-ar putea ca, de fapt, să ajungem la efectul contrar celui vizat de directiva privind mențiunile de sănătate, etichetarea OMG-urilor, furnizarea de informații consumatorilor – acest aspect așteaptă încă rezolvarea. Iar apoi apare întreaga poveste legată de etichetarea ecologică. Dacă toată lumea vizează un statut pentru partea din față a ambalajului – chiar și pentru partea din spate – cum vor fi plasate toate aceste informații – toate meritorii în sine – cu caractere lizibile, astfel încât să ajute efectiv pe cetățenii Joe sau Mary să facă alegeri în cunoștință de cauză? Îmi afirm îngrijorările.

În cazul în care m-aș plasa în postura de vicepreședintă a Comisiei pentru pescuit pentru moment, aș dori să ridic problema posibilei existențe a două procese paralele pentru etichetarea produselor pescărești. În 2005, Comisia a adoptat o comunicare pentru lansarea unei dezbateri privind abordarea comunitară referitoare la programele de etichetare ecologică pentru produsele pescărești. Ulterior acesteia, în 2006 Parlamentul European a adoptat raportul colegei mele, Carmen Fraga Estévez, care a solicitat Comisiei prezentarea unei

propuneri pentru un sistem comunitar de etichetare a produselor pescărești. În 2008, DG Pescuit și Afaceri Maritime a anunțat o propunere de regulament privind un sistem comunitar de etichetare ecologică a produselor pescărești, a cărui adoptare a fost estimată pentru luna martie 2009. Această propunere este încă în curs, cu toate că, acum, cred că ni s-a promis că va fi adoptată înainte de sfârșitul anului.

Între timp, DG Mediu a transmis Parlamentului European o propunere orizontală privind sistemul comunitar de etichetare ecologică, care să cuprindă toate produsele, inclusiv produsele agricole și pescărești, precum și produsele agricole prelucrate. În ciuda protestelor în scris ale președinților Comisiei pentru pescuit și ale Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, aceste comisii nu au fost implicate.

Sunt însă încântată să constat pe ordinea de zi de astăzi că recent Consiliul, Parlamentul și Comisia au ajuns la un acord privind o declarație legată de modul în care se va proceda în continuare, care stipulează că, independent de adoptarea regulamentului privind etichetarea ecologică, Comisia confirmă că intenționează să propună un regulament privind produsele pescărești înainte de sfârșitul anului. Se continuă cu faptul că studiul prevăzut la articolul 6 alineatul (5) litera (a) din regulamentul privind etichetarea ecologică, care abordează aspecte suplimentare, cum ar fi prelucrarea, preambalarea, ambalarea și transportul, care va examina fezabilitatea extinderii domeniului de aplicare al regulamentului privind etichetarea ecologică la alimente, inclusiv la produsele de pescuit și de acvacultură, nu va influența și nici nu va aduce atingere adoptării acestui regulament. Această declarație clarifică, de asemenea, faptul că sistemul de etichetare ecologică va fi complementar regulamentului privind anumite produse pescărești.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - Reducerea de energie consumată și gestionarea eficientă a resurselor sunt astăzi principii fundamentale pentru un număr considerabil de actori socio-economici. Astfel, din 1993, de la introducerea sistemului comunitar de management de mediu și de audit, aproximativ 4 200 de organizații au fost înregistrate în acest program. Consider necesară consolidarea acestui sistem prin extinderea numărului de organizații care îl aplică și recunoașterea lui ca sistem de mediu etalon.

Palatul Parlamentului din România consumă energie cât un oraș de 20.000 de locuitori. Am propus deja conducerii instituției să adere la acest sistem cât mai repede. Atenția specială acordată organizațiilor mici, precum IMM-uri și autorități locale, este, în opinia mea, un demers important în direcția extinderii la o scară cât mai largă a performanțelor de mediu.

Încurajez Comisia și statele membre să depună eforturi pentru a promova EMAS în special prin acordarea de stimulente în schimbul participării. În ceea ce privește monitorizarea progreselor înregistrate de EMAS, aceasta va conduce la acceptarea sistemului și la crearea de premise pentru o evoluție pozitivă în domeniu.

Cred că propunerea raportoarei de a introduce un manual al utilizatorului este salutară în condițiile în care limbajul și cerințele exprimate vor deveni mai accesibile prin acest instrument. În prezent este în vigoare un ciclu de raportare anual pe care îl găsesc suficient și nu văd de ce ar fi nevoie de introducerea unui nou ciclu de trei ani care s-ar dovedi derutant. Deși sistemul EMAS trebuie să-și dovedească încă viabilitatea și eficiența, susțin continuarea acestuia pe perioada de timp necesară, cu scopul principal de a menține integritatea mediului. Vă mulțumesc.

PREZIDEAZĂ: DIANA WALLIS

Vicepreședintă

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, salut în mod fundamental etichetarea ecologică europeană. Este adevărat că ar trebui să facem o nouă încercare de a răspândi în continuare eticheta ecologică comunitară. De asemenea, cred că este bine faptul că, în viitor, vom menține natura voluntară a sistemului.

În viitor, sistemul comunitar al etichetării ecologice va fi pus în aplicare doar în cazul în care se aplică criterii clare și de referință, care trebuie îndeplinite înaintea utilizării etichetei ecologice. În această privință, solicit Comisiei să elaboreze criterii raționale, clare și cuprinzătoare. Ideea atragerii oamenilor în sistem trebuie să fie punctul central al acestuia. Ar fi mare păcat dacă stabilirea sistemului comunitar de etichetare ecologică ar eșua datorită obstacolelor birocratice.

Consumatorul va fi cel care, în cele din urmă, va hotărî dacă sistemul comunitar de etichetare ecologică va avea succes sau va eșua, întrucât sistemul trebuie să găsească aprobare din partea consumatorilor. Atașat cum sunt de sistemul de etichetare ecologică Blue Angel (Îngerul albastru) pe care îl avem în Germania, până la urmă, nu trebuie să se pună problema preferinței personale, ci aceasta se reduce mai degrabă la redarea dintr-o singură privire, pentru consumator, a calităților specifice ale produsului. Acest lucru va însemna doar

valoare adăugată pentru consumatori dacă statele membre nu își folosesc propriile simboluri și, în final, există un simbol uniform la nivel european. Un amestec de simboluri mai degrabă îndepărtează consumatorii decât îi informează. Un singur simbol, o singură concluzie – în această direcție ar trebui să lucrăm cu toții împreună.

Antonio De Blasio (PPE-DE). – (HU) Sistemul voluntar comunitar de etichetare ecologică este de o importanță crucială, deoarece este destinat promovării răspândirii în întreaga Europă a produselor ecologice în ceea ce privește, atât producția, cât și consumul. Doresc să atrag atenția asupra importanței reformulării sistemului comunitar de etichetare ecologică și asupra necesității de a simplifica sistemul prin reducerea sarcinilor administrative implicate în utilizarea etichetei și extinderea gamei de categorii de produse care participă în sistem. Cu toate acestea, în opinia mea, toate acestea nu vor reprezenta, prin ele însele, garanția succesului reformei.

În cazul în care drept rezultat al acestor aranjamente, produsele care poartă eticheta cu „floarea UE” vor intra în categoria produselor cu un preț mai ridicat, după cum este cazul produselor organice, atunci încercările de a promova consumul acestor produse vor eșua.

Cred că trebuie să împiedicăm ca valoarea adăugată a utilizării etichetei ecologice la nivel european să conducă la prețuri mai mari pentru aceste produse. Pe termen lung, asigurarea și promovarea distribuției pe o scară mai largă a acestor produse vor fi posibile doar dacă sunt însoțite de măsuri de limitare a prețului și taxelor sau de alte avantaje.

Dincolo de menținerea stabilității prețurilor, nu trebuie să trecem cu vederea necesitatea informării ample a consumatorilor și a producătorilor, și, prin urmare, instituțiile UE și guvernele statelor membre trebuie să furnizeze informații cu privire la avantajele garantate de etichetă și inventarul de produse care participă la sistem. În vederea schimbării obiceiurilor de cumpărare ale consumatorilor, sunt esențiale campanii extinse de promovare și informare.

De asemenea, aș dori să subliniez importanța elaborării unui program de lucru detaliat pentru atingerea noilor obiective, care ar trebui să asigure șansa participării tuturor părților interesate la elaborarea acestuia. Ca urmare a schimbării constante a mediului furnizării de servicii, aceste obiective trebuie revizuite anual.

Trebuie să înțelegem că, indiferent de naționalitatea sau angajamentele noastre naționale, avem cu toții sarcina de a ne proteja mediul înconjurător, prin urmare, de a crea oportunități pentru diseminarea acestor obiective și valori pe care Uniunea Europeană le pretinde ca fiind proprii și care sunt convinși că reprezintă condiții prealabile esențiale ale unei vieți umane desăvârșite. Această obligație a noastră înseamnă, de asemenea, că trebuie să avem posibilitatea să alegem dintre diversele produse din aceeași categorie de preț pe acelea care au fost produse printr-un proces ecologic.

Mulțumesc raportorului pentru cooperarea sa în ceea ce privește amendamentele pe care le-am propus. Îi mulțumesc pentru pregătirea acestui raport și vă mulțumesc dvs. pentru că m-ați ascultat.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Aș dori să-i felicit pe raportori pentru activitatea lor extraordinară. Cred că Linda McAvan și Salvatore Tatarella, colegii noștri membri, au elaborat rapoarte care vor ajuta Uniunea Europeană să rămână una dintre cele mai ecologice regiuni din lume. Uneori oamenii glumesc și afirmă și serios că cel mai important export al UE sunt standardele clare și stricte. Fiind adaptate la cerințele europene mai ridicate, companiile de pe diverse continente deseori le urmează pe alte piețe mondiale.

În prezent, etichetele ecologice naționale sunt mai răspândite și mai bine cunoscute decât etichetele ecologice UE. Prin urmare, sunt de acord cu raportorul în ceea ce privește faptul că este nevoie de mai mult efort pentru ca această etichetă să poată fi recunoscută mai ușor de către toți consumatorii din Europa și nu numai. În acest caz, instituțiile Uniunii Europene, guvernele naționale și companiile individuale ar trebui să arate mai multă inițiativă. Odată cu integrarea mai profundă a piețelor țărilor UE, crearea unei etichete europene și armonizarea cerințelor reprezintă un proces inevitabil, benefic tuturor participanților de pe piață.

Reînnoirea sistemului comunitar de management de mediu și audit (EMAS) este, de asemenea, binevenită. În acest moment, popularitatea sa se află sub nivelul standardului ISO 14001. Sunt de acord cu opinia că odată ce vor fi armonizate cerințele EMAS și ISO, ar fi posibilă atragerea mai multor organizații, iar acestea ar deveni standarde care s-ar completa reciproc mai degrabă decât să concureze reciproc.

Sunt sigur că, în viitor, se va acorda mai multă atenție protejării mediului și restricționării consumului nelimitat. În opinia mea, ambele rapoarte contribuie la acționarea în această direcție.

Dorette Corbey (PSE). – (NL) Doamnă președintă, sunt îndatorată dnei McAvan și dlui Tatarella pentru activitatea lor excelentă în domeniul etichetării ecologice și sistemului comunitar de management de mediu și audit (EMAS). Consumatorul ecologic poate alege între diferitele etichete ecologice, dintre acestea multe referindu-se la produsele organice. Etichetarea ecologică europeană se referă la toate produsele și reprezintă un adaos foarte valoros.

Cu toate acestea, etichetarea ecologică europeană stagnează de mulți ani. Din marca hârtiei igienice eu recunosc doar floarea mică cu cercul de stele în jurul ei. Prin urmare, salut noile norme de îmbunătățire și de răspândire a etichetei ecologice. Statele membre trebuie să se asigure că eticheta ecologică dobândește recunoaștere în rândul publicului larg.

Eticheta ecologică europeană are nevoie de criterii clare și ar putea opri proliferarea a tot felul de mărci bine intenționate. O etichetă ecologică susținută și larg recunoscută ar putea fi un imbold pentru producători de a-și îmbunătăți produsele, de a mai reduce consumul de materiale și energie și de a recicla mai mult. Acest lucru necesită, desigur, criterii lipsite de ambiguitate. Producătorii vor trebui să îndeplinească criterii noi și stricte, pe bună dreptate, pentru a se califica pentru eticheta ecologică. Criteriile se vor baza pe o analiză științifică a întregului ciclu de viață al produselor, ceea ce este excelent. În final, doar 10% până la 20% dintre produsele de vârf pe categorie pot primi eticheta ecologică.

Raportorul și raportorii alternativi propun, de asemenea, efectuarea unei investigații pentru a se stabili dacă produsele alimentare și băuturile intră sub incidența etichetării europene. Mă surprinde faptul că timpul este esențial, nu doar în industria piscicolă, ci și în numeroase alte sectoare. Până la urmă, industria alimentelor și alimentele reprezintă o povară considerabilă pentru mediu, iar eticheta ecologică ar putea, în orice caz, aduce o soluție în această privință.

De asemenea, sunt de acord cu ceea ce au afirmat dna McAvan și dl Wijkman la începutul acestei dezbateri: este important, în special acum, să asigurăm imbolduri pentru o producție care respectă mediul, în scopul utilizării eficiente a energiei, iar această legislație își va juca rolul în acest sens.

Martí Grau i Segú (PSE). – (ES) Doamnă președintă, susținerea producției durabile este avantajoasă prin faptul că este benefică, atât competitivității afacerilor, cât și intereselor consumatorilor în ceea ce privește calitatea vieții și angajamentul individual față de mediu.

În această privință, eticheta ecologică reprezintă un bun instrument și, prin urmare, ar trebui să fim încântați de măsurile de consolidare pe care le dezbatem astăzi aici. Eticheta ecologică încă se aplică doar unui număr foarte limitat de produse; aceasta este încă foarte puțin cunoscută consumatorilor și totuși, în ciuda acestui fapt, este deseori copiată fără nicio autorizare reală. Prin urmare, cred că revizia pe care o efectuăm în cadrul instituțiilor europene ne va ajuta să verificăm constant aceste probleme.

Ar trebui să fim conștienți de un alt lucru elementar: etichetarea ecologică nu ar trebui să reflecte o practică standard din cadrul producției durabile; etichetarea ecologică ar trebui să reflecte excelența din cadrul producției durabile, care ar trebui să devină din ce în ce mai frecventă. Provocarea cu care ne confruntăm este aceea de a ne transforma economia într-o economie ecologică; prin urmare, etichetarea ecologică ar trebui să fie expresia cea mai înaltă a acestei desfășurări de bune practici legate de respectarea mediului înconjurător.

În această săptămână, în cadrul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorului, am avut un schimb inițial de opinii în ceea ce privește raportul privind denumirile produselor textile și etichetarea aferentă, pentru care sunt raportor. În opinia mea, sectorul produselor textile este un bun exemplu al faptului că ar trebui nu doar să elaborăm proceduri de aprobare a noilor produse – în acest caz, fibre noi – mai flexibile, însă ar trebui, de asemenea, să ne străduim să consolidăm eticheta ecologică, împreună cu măsuri mai cuprinzătoare, astfel încât întregul sector să se îndrepte spre durabilitate. Doar în acest mod vom putea să concurăm cu alte piețe care produc într-un mod mai puțin discriminatoriu și doar în acest mod vom putea satisface cerințele consumatorului care, din fericire, sunt din ce în ce mai riguroase.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Doamnă președintă, nevoia actuală a legislației UE este de a fi simplificată, astfel încât aceasta să fie clară și ușor de înțeles pentru fiecare cetățean. Etichetarea ecologică înseamnă informarea consumatorilor cu privire la problemele legate de mediu, inclusiv informații despre produs, ceea ce facilitează luarea deciziei privind achiziționarea sau nu a produsului. Introducerea sistemului va contribui la o îmbunătățire a stării mediului înconjurător și va contracara schimbările climatice. De asemenea, aceasta va contribui la o reducere a consumului de apă.

Etichetele produselor ecologice ar trebui să conțină informații despre cantități și alte aspecte și ar trebui să fie clare și lizibile. Consumul mai ridicat de alimente organice și naturale și al produselor regionale va contribui la o îmbunătățire a stării sănătății societății noastre.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Doamnă președintă, deoarece astăzi am un grup de vizitatori din Styria sus în galeria vizitatorilor, voi încerca să încep într-un dialect austriac al limbii germane.

Dacă este așa, trebuie să comunice ca atare și ceea ce spune trebuie să fie corect. Acest lucru este important pentru noi toți și nu doar în cadrul acestei dezbateri. Ar trebui să demonstrăm că Europa depune eforturi în ceea ce privește preocupările specifice și înregistrează rezultate excepționale cu privire la acestea. De asemenea, ar trebui să ne asigurăm că nu avem miriade de etichete pe fiecare produs și este timpul – și nu doar acum, chiar înainte de alegerile europene – să le arătăm oamenilor de acasă și nu numai că Uniunea Europeană lucrează la lucruri valoroase care îi afectează pe cetățenii înșiși și că multe dintre nonsensurile pe care le puteți auzi și citi zilnic nu sunt adevărate.

Președintele. – Vă mulțumesc, domnule Rack. Vizitatorii dvs. vor ști că sunt bine reprezentați.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - Informațiile privind etichetarea ecologică a produselor trebuie să fie ușor de înțeles, iar eticheta ecologică trebuie să fie amplasată în așa fel încât să iasă în evidență și să definească produsul în cauză. Informațiile privind etichetarea ecologică trebuie să se refere la performanța energetică a produselor și să fie ușor de înțeles și ar trebui să se bazeze pe dovezi științifice.

Comisia și statele membre ar trebui să asigure angajarea fondurilor necesare pentru campaniile de sensibilizare și promovare a etichetei ecologice. Solicit Comisiei Europene să creeze o pagină de internet oficială a Uniunii Europene care să cuprindă toate informațiile și practicile privind etichetarea ecologică în Uniunea Europeană.

Revizuirea criteriilor privind etichetarea ecologică pentru diferite produse la 18 luni este însă un proces birocratic. Dacă vrem ca acest sistem să fie eficient, el nu trebuie să fie însoțit de creșterea sarcinii administrative. Consider însă că un plan de lucru comunitar pe o perioadă de minim trei ani, care să stabilească obiective comune și o listă neexhaustivă de grupuri de produse care vor fi considerate prioritare, este necesară.

La stabilirea criteriilor de etichetare ecologică trebuie evitată introducerea unor măsuri a căror implementare poate impune IMM-urilor prevederi administrative și economice disproporționate. Vă mulțumesc.

Martin Bursík, președintele în exercițiu al Consiliului. – (CS) Aș dori să vă mulțumesc pentru o dezbatere extraordinar de pozitivă și de interesantă privind acest subiect. În opinia mea, consumul reprezintă caracteristica fundamentală a societății de consum. Am avut ocazia să trăiesc într-o societate care a experimentat totalitarismul timp de 40 de ani și care avea o lipsă de bunuri și un potențial de consum uriaș. Am trecut printr-un proces de dezvoltare și cred că experiența este interesantă în ceea ce privește extinderea continuă a Europei și modernizarea țărilor în curs de dezvoltare. Am trecut printr-o perioadă cu cereri uriașe de consum. În ciuda acestui fapt, se pare că atunci când apare brusc alegerea sub forma unei game largi de produse și bunuri, există o creștere a proporției persoanelor din societate cărora le pasă de calitatea alimentelor, a produsului, a apei și a aerului. Este foarte important pentru Europa să reușească să furnizeze acestor consumatori informații cu privire la impactul pe care îl va avea consumul unui anumit produs asupra mediului înconjurător, climei, sănătății și dezvoltării durabile în alte regiuni, inclusiv regiunile din afara UE.

Din acest motiv, cred cu tărie că dacă Parlamentul European aprobă aceste două regulamente, cetățenii UE vor beneficia din plin de acestea, întrucât vor avea posibilitatea de a exercita o mai mare alegere. De asemenea, cred că în curând oamenii vor reuși să clasifice produsele și alimentele care au provocat atât de multe discuții în cadrul acestei dezbateri și, în opinia mea, acest lucru va permite cetățenilor UE să contribuie în mod activ la protejarea mediului înconjurător, prin intermediul alegerilor consumatorilor lor. Prin urmare, le oferim cetățenilor o ocazie de a se simți mai bine și de a fi mai conștienți de faptul că ei înșiși, fiecare dintre ei, participă în mod activ la protejarea mediului înconjurător. Încă o dată, este plăcerea mea să mulțumesc tuturor – raportorilor, Consiliului, Parlamentului și Comisiei – pentru această propunere, pentru excelenta cooperare cu președinția cehă și pentru faptul că am reușit, cred, să ajungem la un acord de succes privind acest document în cadrul primei lecturi.

Stavros Dimas, membru al Comisiei. – (EL) Domnule președinte, doresc să încep prin a mulțumi tuturor vorbitorilor din cadrul dezbaterii de astăzi pentru discursurile lor constructive și pozitive.

Pe baza textului convenit pentru EMAS, organizațiile și companiile, în special întreprinderile mici și mijlocii din întreaga lume, vor avea acces la un sistem simplu și eficient de management ecologic.

Cu acest sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) revizuit, companiile participante vor avea un beneficiu net, dat fiind faptul că aceștia vor putea utiliza rapoartele lor de mediu pentru a-și promova performanța ecologică către consumatori, către public și către alte companii și inspectori, precum și auditori.

Grație amendamentelor propuse de Parlament, textul regulamentului privind etichetarea ecologică a fost îmbunătățit și mai mult din punct de vedere ecologic și acum este mai accesibil companiilor. Amendamentele Parlamentului au jucat, de asemenea, un rol extrem de important în garantarea credibilității etichetei în rândul consumatorilor și al organizațiilor ecologice.

Etichetarea ecologică revizuită va fi mai flexibilă și va permite elaborarea ulterioară a criteriilor pentru includerea chiar a mai multor bunuri și servicii, în special în cadrul categoriilor de bunuri cu un impact ecologic important și, prin urmare, situația poate fi mult ameliorată.

Aprobarea acestui text în primă lectură va crește numărul de produse etichetate ecologic, oferind de departe consumatorilor o alegere mult mai variată atunci când fac cumpărături. Obiectivul nostru este, desigur, existența unei recunoașteri largi și protejarea validității și fiabilității sistemului etichetării europene la nivel internațional.

Între timp, cu toate acestea, această etichetă ecologică trebuie mai întâi să fie recunoscută de către consumatorii și companiile din întreaga Uniune Europeană.

De aceea, doresc să subliniez faptul că dl Wijkman avea dreptate să remarce că trebuie să consolidăm în continuare susținerea comercială, precum și introducerea pe piață a etichetei ecologice. Tocmai pentru acest motiv Comisia a alocat, mai mult decât oricând, resursele și mijloacele în vederea consolidării comercializării etichetei ecologice.

De asemenea, sprijinim pe deplin opiniile exprimate de dl Howitt privind perspectivele EMAS la nivel internațional. Ca să fiu clar, standardele internaționale ISO au fost deja incluse și încorporate în EMAS. Acum EMAS va fi deschis cererilor din partea companiilor internaționale din afara Uniunii Europene.

Dorim să limităm birocrația și să ne asigurăm că textele diverse care se referă la criteriile relevante vor fi simple și convenabile și că eticheta ecologică va fi pe cât de armonizată posibil cu alte etichete internaționale și naționale.

Textul propunerii noastre prevede această facilitate, prin aceea că aceasta conține o referință la elaborarea documentelor explicative speciale și la adoptarea de norme speciale, pentru a promova armonizarea cu etichetele naționale.

Voi completa trei declarații ale Comisiei către secretariatul Parlamentului pentru a fi incluse în procesul-verbal al ședinței de astăzi:

- prima se referă la modul de abordare a afirmațiilor înșelătoare privind produsele piscicole. Comisia intenționează să propună un regulament care va interzice etichetarea cu afirmații înșelătoare care sunt incompatibile cu pescuitul durabil;
- cea de-a doua declarație se referă la intenția Comisiei de a se asigura că regulamentul revizuit privind etichetarea ecologică nu încalcă regulamentele referitoare la produsele chimice, cum ar fi regulamentul REACH;
- cea de-a treia declarație se referă la planul Comisiei de a reexamina nivelul prețurilor produselor etichetate ecologic.

Pentru a finaliza, aș dori să precizez că, atât EMAS, cât și etichetarea ecologică sunt inițiative excepționale. Până în prezent nu s-a exploatat complet potențialul niciuneia dintre cele două și sunt de acord cu dl Svensson că acestea ar trebui aplicate, astfel cum se aplică în prezent, nu doar în cadrul celor cinci Direcții Generale și comisii, ci și în alte Direcții Generale, lucru care se urmărește cu decizia pe care o pregătim. Parlamentul European s-a decis să aplice EMAS și ne așteptăm la același lucru din partea Consiliului.

Reexaminarea propusă astăzi va permite dezvoltarea EMAS și a etichetării ecologice ca puncte de referință pentru un management de mediu sănătos și în vederea obținerii celor mai bune performanțe ecologice ale produselor.

Prin urmare, doresc să subliniez încă o dată importanța obținerii unui acord la prima lectură. S-au făcut numeroase modificări utile ale textelor și rezultatele sunt foarte echilibrate. Prin urmare, vă solicit să susțineți acest text în totalitatea sa fără schimbări ulterioare.

Înainte de a termina, doresc încă o dată să le mulțumesc raportorilor pentru contribuția lor extrem de utilă. Cred cu adevărat că, datorită activității lor susținute și cooperării președinției cehe, suntem într-o poziție de acord la prima lectură, ceea ce este foarte important.

Stavros Dimas, membru al Comisiei. – **declarațiile Comisiei**

1) În ceea ce privește relația regulamentului privind etichetarea ecologică cu legislația viitoare privind pescuitul

Independent de adoptarea regulamentului privind eticheta ecologică, Comisia confirmă că intenționează să propună un regulament privind etichetarea ecologică a produselor piscicole înainte de sfârșitul acestui an, care să se bazeze, în principal, pe criteriile pentru un pescuit durabil.

Studiul prevăzut la articolul 6 alineatul (5) litera (a) din regulamentul privind eticheta ecologică, care abordează aspecte suplimentare, cum ar fi procesarea, preambalarea, ambalarea și transportul, care va examina fezabilitatea extinderii domeniului de aplicare al regulamentului privind eticheta ecologică la alimente, inclusiv la produsele de pescuit și de acvacultură, nu va influența și nici nu va aduce atingere adoptării acestui regulament.

2) În ceea ce privește coerența cu legislația privind substanțele chimice

Comisia se va asigura că punerea în aplicare a regulamentului privind eticheta ecologică va fi coerentă cu alte legislații comunitare relevante care abordează substanțele, preparatele și amestecurile.

3) În ceea ce privește revizuirea taxelor

Comisia confirmă faptul că intenționează să revizuiască nivelul taxelor pentru etichetarea ecologică în decurs de 18 luni de la intrarea în vigoare a regulamentului, luând în considerare costurile suportate de statele membre cu administrarea sistemului, precum și să propună o revizuire a nivelurilor taxelor, de la caz la caz.

Salvatore Tatarella, raportor. – (IT) Domnule președinte, dle ministru, dle comisar, doamnelor și domnilor, salut, de asemenea, ocazia de a mulțumi tuturor celor care au luat parte la dezbatere, lucru care a dezvăluit un acord larg în ceea ce privește activitatea depusă în cadrul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară. Dezbaterile a oferit, de asemenea, mai multe perspective, stimuli suplimentari și sugestii suplimentare care sper că vor fi valoroase pentru Comisie și statele membre, întrucât acestea își îndeplinesc îndatoririle.

Prin purtarea acestei debateri și votarea de azi, Parlamentul și-a îndeplinit practic angajamentul său privind aceste două chestiuni importante. Acum, este rândul Comisiei să-și spună cuvântul: M-am bucurat să aud cele trei declarații făcute de comisar în procesul-verbal. Ne așteptăm ca Comisia să efectueze studiul său privind alimentele într-un mod foarte specific, astfel încât să poată fi exclusă orice posibilitate de neînțelegere între această etichetă și produsele organice. Așteptăm cu nerăbdare regulamentul privind produsele piscicole – iar Comisia pentru pescuit îl așteaptă cu deosebită nerăbdare. Mulțumesc Comisiei pentru pescuit pentru ajutorul acordat pe parcursul acestei perioade foarte dificile.

Solicit atenția Comisiei față de derogările pentru produselor toxice: procedați cu mare atenție și prudență. În ceea ce privește campania promoțională, sperăm ca aceste campanii ale Comisiei să fie eficiente și orientate, pentru a se adresa publicului general și, în special, tinerilor. Sperăm că termenele ferme pe care am încercat să le stabilim vor fi respectate și că va fi respectată, de asemenea, reducerea testărilor pe animale. Mai am doar o singură preocupare mică și un singur regret: poate am fi putut face mai multe în ceea ce privește contractele. Aceasta este o sarcină pentru data viitoare.

Linda McAvan, raportoare. – Doamnă președintă, doresc doar să reiau ceea ce ne-a comunicat Avril Doyle când a precizat că avem o mulțime de inițiative și etichete care sunt etichete etice și durabile, pentru a spune că eu cred că Comisia trebuie să examineze acest lucru, pentru a se asigura că oamenii nu sunt induși în eroare. Comisarul tocmai a vorbit despre etichetarea produselor piscicole și despre siguranța că oamenii știu ce cumpără. Sub altă formă, am fost implicată în comerțul echitabil și protecția etichetei comerțului echitabil, iar ceea ce am observat în ultimii ani este dezvoltarea etichetelor alternative. Unele sunt bune, însă altele încearcă să arate ca etichetele etice, să arate ca și cum ar fi echitabile, dar acestea încearcă să fie echitabile pentru produse ieftine, fără a avea verificarea independentă necesară pentru un sistem adecvat de etichetare.

În consecință, sper că Comisia se va asigura că toate aceste sisteme de etichetare și de etichetare echitabilă continuă să aibă puțină integritate și că nu sunt subminate pentru a deveni pur și simplu instrumente de introducere pe piață a organizațiilor care vor să facă publicul să creadă că sunt ecologice și etice, când, de fapt, ele nu sunt altceva decât o acoperire rușinoasă.

Prin urmare, sper că Comisia poate examina acest aspect și este nevoie de un studiu încrucișat al departamentelor din cadrul Comisiei. De fiecare dată când vorbesc despre acest lucru mi se spune, „Vai, nu este sarcina noastră, ci a celui alt departament” și fiecare pare să-și arunce sarcina de la unul la celălalt. -

În fine, doresc doar să mulțumesc tuturor pentru contribuțiile lor. Aștept cu nerăbdare votarea, care sper că va fi una simplă și directă.

Președintele. – Dezbaterile sunt închise.

Votarea va avea loc astăzi la ora 11.00.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Alin Lucian Antochi (PSE), în scris. – Susțin în întregime raportul dnei Vălean referitor la aplicarea Directivei 2004/38/CE, cu atât mai mult cu cât evenimentele recent petrecute în anumite state membre au atras atenția asupra încălcării flagrante a uneia dintre cele patru libertăți fundamentale, și anume dreptul la libera circulație și ședere a cetățenilor pe teritoriul statelor membre.

De asemenea, transpunerea inefficientă sau chiar lipsa de transpunere a acestei directive în legislația națională a statelor membre a generat o serie de abuzuri în aria formalităților administrative și a interpretării restrictive a dispozițiilor legislative privind noțiunea de „ședere ilegală”, culminând cu detenția și expulzarea injustă a cetățenilor europeni. Cu toate acestea, soluția nu este o închidere a granițelor, ci ea trebuie căutată mai degrabă în măsuri concrete care să faciliteze integrarea cetățenilor în diversitatea societăților europene.

Consider că raportul în discuție va avea o contribuție semnificativă la monitorizarea transpunerii normelor prevăzute de această directivă, dacă statele membre și Comisia vor reuși să concluzioneze și să coopereze în acest sens.

Azi, dorința tuturor cetățenilor europeni este de a trăi într-o Uniune Europeană în care valorile fundamentale, precum libera circulație a persoanelor, să fie respectate, însă nu trebuie să uităm că pentru atingerea acestui scop noi toți trebuie să ne aducem propria contribuție.

Rovana Plumb (PSE), în scris. – Etichetarea ecologică este voluntară, menită să promoveze, la nivel european, răspândirea de produse cu o eficiență ridicată și cu un impact ecologic redus pe toată durata ciclului de viață.

Experiența acumulată prin punerea în aplicare timp de aproape un deceniu a acestei certificări - 26 de categorii de produse, 622 de licențe și peste 3000 de produse și servicii (detergenți, hârtie, îmbrăcăminte, încălțăminte, produse textile, turism, produse de camping) - sugerează necesitatea unei intervenții mai hotărâte pentru a aborda anumite aspecte esențiale ale sistemului.

Deoarece mulți agenți economici sunt nemulțumiți de durata lungă a procedurii de aprobare a criteriilor și rapida uzură morală a acestora, odată aprobate, s-au introdus modificări privind aprobarea lor (interval maxim 180 zile între finalizarea evaluării și aprobare, o procedură de revizuire simplificată și scurtată pentru modificări neesențiale ale criteriilor) precum și un nou sistem de acordare a etichetei.

Menținerea credibilității sistemului de certificare prin eticheta ecologică impune:

- aplicarea principiului general de protecție a sănătății consumatorilor și a mediului chiar și în cazul produselor etichetate;
- activități de promovare: îmbunătățirea informării consumatorilor, inițierea de campanii de sensibilizare pentru menținerea încrederii în eticheta ecologică, utilizând fonduri europene;
- acordarea unei atenții speciale IMM-urilor.

Susțin raportul și felicit raportorul.

Esko Seppänen (GUE/NGL), în scris. – (FI) Doresc să subliniez faptul că eticheta ecologică comunitară va stabili o bază comună pentru utilizarea ei, dar nu ar trebui să se permită ca aceasta să împiedice alte tipuri de etichetare. Consider că este important să putem atașa o etichetă unui produs care arată că a fost produs

în țara în care se vinde și dezaprobat poziția Comisiei privind interzicerea acestora în cadrul campaniilor finanțate de către Comunitate. Notificarea țării de origine în producția locală de alimente, de exemplu, este cea mai bună etichetă ecologică.

(Ședința a fost suspendată la ora 10.35 și reluată la ora 11.00.)

PREZIDEAZĂ: DL PÖTTERING

Președinte

7. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

*
* *

Marco Cappato (ALDE). – *(IT)* Domnule Președinte, Biroul acestui Parlament ne-a informat în mod oficial asupra faptului că prezența deputaților europeni în comisii și la sesiunile plenare urmează să fie făcută publică pe site-ul web al Parlamentului European. Acest lucru a fost, în mod întâmplător, un răspuns la un anumit vot al acestui Parlament în timpul sesiunii din ianuarie, când am votat în favoarea punerii acestor informații la dispoziția publicului.

Prin urmare, domnule Președinte, vă adresez o rugămintă: din moment ce este posibil ca Biroul să mai țină numai una sau cel mult două ședințe în timpul rămas, pentru a ne asigura de respectarea dorinței acestui Parlament, solicit în mod formal confirmarea de către dumneavoastră că atât această dorință, cât și votul acestui plen vor fi respectate. Nu aș vrea să cred că această solicitare de transparență nu a fost respectată din motive pur birocratice, întrucât ne-am asumat un angajament atât față de electoratul european, cât și de cel public.

Președintele. – Vă mulțumesc foarte mult. Dorința Parlamentului este întotdeauna hotărâtoare. Vom lua în considerare ceea ce ați avut de spus în următoarea ședință a Biroului.

Anna Záborská (PPE-DE). – *(FR)* Domnule Președinte, președintele Hamid Karzai a semnat o lege privind drepturile femeilor, care, conform senatorului afgan Humeira Namati, este mai strictă decât cea aflată în vigoare în timpul regimului taliban.

Acest text legalizează dreptul soțului de a-și viola soția și interzice femeilor să iasă din casă, să lucreze sau să meargă la doctor fără permisiunea soțului. În plus, legea acordă custodia copiilor numai tatălui și bunicului.

Vă invit pe dvs., domnule Președinte, să luați toate măsurile necesare pentru a exprima dezaprobarea totală a Parlamentului nostru și să includeți această problemă în cadrul chestiunilor urgente de pe ordinea de zi a viitoarei noastre sesiuni.

(Aplauze)

Președintele. – Vă mulțumesc, doamnă Záborská. Ne vom ocupa de această problemă.

8. Urări de bun venit

Președintele. – Urez bun venit în Parlamentul European unei delegații din Rwanda, condusă de Ministrul afacerilor externe și cooperării, doamna Rosemary Museminali.

Doamna Museminali este însoțită de președintele Comisiei Senatului pentru afaceri externe, domnul Valence Munyabagisha, de vicepreședintele Camerei Deputaților, domnul Jean Damascène Ntawukuriryayo și de Directorul senior pentru Europa, Statele Unite ale Americii, ONU și organizațiile internaționale din cadrul Ministerului de Externe, domnul Balthazar Rutshinga.

În numele întregului Parlament, urez delegației un foarte călduros bun venit!

(Aplauze)

9. Votare

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru rezultate și alte detalii privind votul: vă rugăm să consultați procesul verbal)

9.1. Informații în domeniul veterinar și zootehnic (A6-0141/2009, Neil Parish) (vot)

9.2. Statisticile comunitare referitoare la societatea informațională (A6-0128/2009, Angelika Niebler) (vot)

9.3. Aprobarea Acordului CE/Elveția privind comerțul cu produse agricole (A6-0122/2009, Béla Glattfelder) (vot)

9.4. Supraveghere judiciară în etapele procedurale premergătoare judecării (A6-0147/2009, Ioannis Varvitsiotis) (vot)

– Înainte de votare:

Ioannis Varvitsiotis, raportor. – (GR) Domnule Președinte, consider că este de datoria mea să mulțumesc raportorilor alternativi și tuturor celor care au contribuit la elaborarea textului supus astăzi votului. Este un text al cărui criteriu de bază este protecția drepturilor individuale. Acesta reprezintă încă un pas – aş spune pozitiv – spre dezvoltarea în continuare a încrederii reciproce între statele membre pe durata cooperării acestora în materie penală. Textul reprezintă un pas spre unificarea dreptului penal și, în același timp, este un nou pas care conduce la egalitatea din punct de vedere juridic între cetățenii statelor membre, oriunde s-ar afla aceștia pe teritoriul Uniunii Europene.

Aș dori să le solicit celorlalți membri să își pună toată încrederea în această directivă.

9.5. Noi tipuri de costuri eligibile pentru o contribuție din partea FSE (A6-0116/2009, Karin Jöns) (vot)

9.6. FEDER, FSE și Fondul de Coeziune: dispoziții privind gestiunea financiară (A6-0127/2009, Iratxe García Pérez) (vot)

9.7. Educația copiilor migranților (A6-0125/2009, Hannu Takkula) (vot)

– Înainte de votare:

Christa Prets (PSE). – (DE) Domnule Președinte, aş dori să propun un amendament oral, și anume ca la punctele 5, 8 și 16 să fie eliminat cuvântul „legal”, întrucât acesta creează impresia că acei copii care nu sunt înregistrați, cu alte cuvinte incluși într-o procedură de azil curentă, ar putea fi excluși din programele educaționale. Dorim să protestăm împotriva acestui lucru. Solicit ca termenul „legal” să fie eliminat pentru că fiecare copil are dreptul la educație dacă este înregistrat într-o țară.

Președintele. – Dacă nu există obiecții la propunerea doamnei Prets vom analiza, desigur, textul încă odată, concentrându-ne mai atent asupra acestui aspect.

Stavros Lambrinidis (PSE). – Domnule Președinte, nu sunt sigur dacă informația s-a pierdut la interpretare. Am auzit alineatele 5 și 16; alineatul 8 prevede, de asemenea, că numai copiii imigranților „legali” vor avea dreptul la educație. Doresc ca acest cuvânt să fie șters și din contextul respectiv.

(Parlamentul nu a acceptat amendamentele orale)

9.8. Dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora (A6-0186/2009, Adina-Ioana Vălean) (vot)

– Înainte de votare:

Adina-Ioana Vălean, raportor. – Domnule Președinte, pentru a înlătura orice neînțelegere și pentru a ne conforma solicitărilor făcute de colegii italieni din noul Partito della Libertà aparținând Grupurilor PPE-DE și UEN, propun un amendament oral la nota de subsol 1 aferentă considerentului S, prima liniuță, pentru a se elimina ultimele două teze și de a introduce „IT” (Italia) în secvența de la începutul alineatului. Această problemă se află pe lista de vot.

Stefano Zappalà (PPE-DE). – (IT) Domnule Președinte, apreciez sugestia raportorului, dar această rezoluție conține prea multe referințe – nu numai la acest punct și în această notă de subsol la care face referire amendamentul oral propus, dar în multe alte părți din cadrul rezoluției. Din diverse motive, aceasta face referire la toate statele membre, cât și la subiectul care ați cerut să fie eliminat din nota de subsol, referitor la subiectele care apar în alte părți ale rezoluției. În consecință, domnule președinte, cred, și aceasta este și propunerea mea, că trebuie să se solicite modificarea în continuare a rezoluției de către colega mea, urmând ca după aceea să fie supusă din nou atenției comisiei pentru reexaminare.

(Parlamentul a respins propunerea de a supune raportul din nou atenției comisiei)

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Domnule Președinte, în ceea ce privește admisibilitatea amendamentului doamnei Vălean: Doamna Vălean a avut dreptate să se întoarcă și să corecteze textul, îndepărtând referința vagă și care induce în eroare cu privire la a treia și a patra soție, care a dus la apariția de dubii privind caracterul legitim al poligamiei.

Cu toate acestea, trebuie clarificat faptul că, din păcate, chestionarul trimis statelor membre a inclus această terminologie incorectă. Cu alte cuvinte, statele membre au fost chestionate cu privire la părerea acestora referitoare la dreptul la liberă circulație a celei de-a doua, a treia și a patra soții.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Președintele. – Doamnă Angelilli, dezbateră a luat sfârșit. Toți cei care nu doresc să susțină propunerea doamnei Vălean pot să se ridice în picioare. Pentru respingerea propunerii ar trebui ca patruzeci de deputați să se ridice în picioare, fără a oferi nicio explicație.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

9.9. Problematika și perspectivele cetățeniei europene (A6-0182/2009, Urszula Gacek) (vot)

9.10. Statistici comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe (A6-0126/2009, Helmuth Markov) (vot)

9.11. Stabilirea limitelor reziduurilor substanțelor farmacologic active în alimentele de origine animală (A6-0048/2009, Avril Doyle)

9.12. Investiții în eficiența energetică și în energiile regenerabile în locuințe (A6-0134/2009, Emmanouil Angelakas) (vot)

9.13. Cod comunitar al vizelor (A6-0161/2008, Henrik Lax) (vot)

9.14. Sistemul comunitar de etichetare ecologică (A6-0105/2009, Salvatore Tatarella) (vot)

– Înainte de votul final:

Miroslav Ouzký (PPE-DE). – Domnule Președinte, aş dori să vă solicit includerea următoarei declarații a Comisiei la dosar, cu textul astfel cum a fost convenit și adoptat.

„Independent de adoptarea regulamentului privind etichetarea ecologică, Comisia confirmă că intenționează să propună un regulament privind etichetarea ecologică a produselor de pescuit până la sfârșitul acestui an, care se va baza, în principal, pe criteriile privind pescuitul durabil. Studiul prevăzut la articolul 6 alineatul (5) litera (a) din regulamentul privind eticheta ecologică, care abordează aspecte suplimentare, cum ar fi procesarea, preambalarea, ambalarea și transportul, care va examina fezabilitatea extinderii domeniului de aplicare al regulamentului privind eticheta ecologică la alimente, inclusiv la produsele de pescuit și de acvacultură, nu va influența și nici nu va aduce atingere adoptării acestui regulament.”.

Stavros Dimas, membru al Comisiei. – Domnule Președinte, sunt întru totul de acord.

(Aplauze)

(Parlamentul a aprobat propunerea)

9.15. Participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) (A6-0084/2009, Linda McAvan) (vot)

9.16. Tratatul egal al persoanelor indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală (A6-0149/2009, Kathalijne Maria Buitenweg) (vot)

9.17. Acordul comercial interimar cu Turkmenistan (vot)

– Înainte de votare:

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, solicit o amânare până la sesiunea plenară Aprilie-II, în temeiul articolului 170 alineatul (4). Ieri, în timpul ședințelor de grup, am primit documente de la Comisie și de la Consiliu prin care Comisia și Consiliul solicită să ne exprimăm poziția. Însă nu am avut timp să dezbaterem aceste documente în mod adecvat. Prin urmare, v-aș fi recunoscător pentru acordarea unei amânări.

Cu toate acestea, aş ruga încă odată toți deputații din cadrul tuturor grupurilor să se abțină de la a folosi acest acord interimar cu Turkmenistanul drept mijloc de a dobândi mai multe drepturi pentru Parlament, în comparație cu Consiliul și cu Comisia. Ar fi mare păcat dacă acest document ar avea de suferit de pe urma acestei probleme.

Stavros Dimas, membru al Comisiei – Nu ne opunem amânării.

(Parlamentul a decis amânarea votului)

9.18. Acordul comercial interimar cu Turkmenistan (vot)

(Parlamentul a decis să supună din nou raportul atenției comisiei)

9.19. Evaluarea semestrială a dialogului UE-Belarus (vot)

– Înainte de votare:

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – Domnule Președinte, aş dori să propun să se menționeze faptul că orice plan de construire a unei noi centrale nucleare în state neoccidentale, la granița cu UE, nu ar trebui luat în discuție – în discuții pozitive referitoare la modalități de sprijinire a statului Belarus, da, însă nu în acest caz.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

– Înainte de exprimarea votului asupra alineatului (4):

Jacek Protasiewicz (PPE-DE). – Domnule Președinte, acesta va fi un amendament oral foarte scurt, care a fost propus la solicitarea domnului Alexander Milinkevich și a reprezentanților organizației Amnesty

International care au luat parte la conferința despre Belarus organizată acum două zile la sediul Parlamentului. Aceștia au solicitat extinderea cererii referitoare la eliberarea prizonierilor politici care au fost arestați recent și asupra persoanelor care se confruntă cu alte tipuri de restricții și hărțuire. De aceea, propun – în urma consultării cu alte grupuri politice – adăugarea următoarei mențiuni la alineatul (4): «precum și revizuirea condamnărilor de „libertate restrânsă” impuse asupra celor 11 persoane care au participat la o demonstrație care a avut loc în luna ianuarie 2008;».

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

– Înainte de exprimarea votului asupra alineatului (7):

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – Domnule Președinte, atunci când se menționează faptul că trei tineri activiști au fost subiectul unei acțiuni de recrutare forțată în armată, trebuie spus că cel puțin unul dintre aceștia este fiul liderului opoziției, domnul Viačorka. Așadar, merită să fie menționat faptul că această acțiune este echivalentă cu luarea de ostatici: „Ai grijă cum te folosești de poziția ta deoarece fiul tău e înrolat în armata noastră și i s-ar putea întâmpla ceva.” Acesta ar putea fi un mic avertisment care le-ar putea oferi mai multă siguranță acelor tineri înrolați cu forța în armată.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

– Înainte de exprimarea votului asupra alineatului (13):

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – Domnule Președinte, deoarece se sugerează ca Universitatea Europeană Umanistă să fie relocată în Belarus, trebuie menționat faptul că acest lucru trebuie să aibă loc în baza unor garanții reale ale faptului că Universitatea va putea funcționa în mod independent și nu va fi controlată de către regimul politic.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Domnule Președinte, ne bucurăm să răspundem propunerilor orale individuale, dar l-aș ruga pe domnul Landsbergis să ne informeze anticipat, astfel încât aceste subiecte să poată fi dezbătute chiar și în absența dumnealui. Nu se pot depune mereu propuneri orale fără informare în prealabil.

Președintele. – Constat că domnul Landsbergis menționează faptul că – în cazul în care, pe viitor, se va mai afla în situația de a depune propuneri orale – va respecta dorința exprimată de dumneavoastră.

9.20. Conștiința europeană și totalitarismul (vot)

Președintele. – Aș dori să vă supun atenției faptul că domnul Nassauer și domnul Szájer au semnat propunerea comună de rezoluție în numele Grupul Partidului Populer European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europeni.

– Înainte de exprimarea votului asupra alineatului (3):

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – Domnule Președinte, permiteți-mi să aduc în discuție o rezoluție foarte importantă propusă de noi în 2005 referitoare la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial în Europa, în care se menționa că „fără adevăr și amintire nu poate exista reconciliere”.

Nu aș vrea să omit adevărul acum. Vă rog să fiți de acord cu introducerea cuvântului „adevăr”: reconciliere prin adevăr și amintire. Vă rog să votați pentru adevăr.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

– Înainte de exprimarea votului asupra alineatului (4):

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – Domnule Președinte, textul face referire la crime împotriva umanității care au avut loc „până în iulie 1995”. Ar fi mai potrivit să spunem că „încă mai aveau loc în iulie 1995”, deoarece nu putem fi siguri că în 1996 aceste crime încetaseră.

(Intervenția Președintelui)

Da, într-adevăr – ar fi mai indicat; expresia „au avut loc până în” ar trebui înlocuită cu expresia „încă mai aveau loc în”.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

– Înainte de exprimarea votului asupra alineatului (20):

Tunne Kelam (PPE-DE). – Domnule Președinte, aceasta este o rectificare minoră. În prezent, textul are următoarea formulare „în timp ce țările din Europa centrală au trăit și experiența comunismului”. Aș dori să modific formularea „țările din Europa Centrală” cu „țările din Europa Centrală și de Est”, deoarece peste tot în text există această formulare și de asemenea, aș dori să înlocuiesc formularea „au trăit și experiența comunismului” cu expresia „au trăit și experiența comunismului și a nazismului” deoarece țările din Europa de Est nu au trăit „și” experiența comunismului: multe dintre acestea au fost ocupate întâi de comuniști, apoi de naziști, iar apoi din nou de comuniști.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Domnule Președinte, aș dori să adaug faptul că și eu am semnat rezoluția.

(FR) Domnule Președinte și eu am semnat această rezoluție și nu îmi văd numele pe propunerea de rezoluție. Vă rog, așadar, să îmi adăugați numele pe propunere.

9.21. Rolul culturii în dezvoltarea regiunilor europene (vot)

9.22. Noul acord UE-Rusia (A6-0140/2009, Janusz Onyszkiewicz) (vot)

9.23. Tratatul internațional pentru protejarea regiunii arctice (vot)

– Înainte de votare:

Avril Doyle (PPE-DE). – Domnule Președinte, aș dori să îi rog pe colegi să supună din nou atenției comisiei prezenta propunere de rezoluție. Solicit acest lucru bazându-mă pe cele afirmate de Comisarul Ferrero-Waldner aseară în cadrul dezbaterii. Nu fac acest lucru cu ușurință, deoarece împărtășesc preocupările tuturor colegilor care au luat cuvântul în cadrul acestei dezbateri și care și-au exprimat părerile cu privire la această rezoluție.

Însă aș dori să menționez, ca să fim corecți față de doamna comisar, că nu intenționăm să îi cauzăm nicio problemă în acest moment critic al negocierilor pe care le poartă în prezent cu Consiliul Arctic. Dânsa a specificat faptul că „în acest moment, o asemenea propunere” – și citez din transcrierea discursului său din cadrul sesiunii plenare – „nu numai că ar fi inefficientă, dar s-ar putea dovedi a fi în detrimentul rolului și credibilității UE în cadrul cooperării arctice generale”.

În concluzie, doamna comisar s-a referit în mod specific la momentul prezentării propunerii noastre. Comisia a înaintat o cerere președinției Consiliului Arctic, deținută de Norvegia, referitoare la prelungirea Convenției internaționale privind dreptul mării. Aceasta trebuie să fie acceptată în unanimitate, iar votarea va avea loc pe data de 29 aprilie – peste trei sau patru săptămâni. Prin urmare, aceasta a solicitat în mod expres o amânare, deși ne împărtășește pe deplin opiniile. În baza acestor fapte, aș putea sugera ca propunerea să fie supusă din nou atenției comisiei?

Diana Wallis (ALDE). – Domnule Președinte, aș dori să afirm, în numele grupului ALDE, că dorim să sprijinim propunerea doamnei Doyle. Consider că merită tot sprijinul nostru. O rezoluție referitoare la această problemă a fost prezentată în Parlament în luna octombrie a anului trecut. Într-o anumită măsură, acum repetăm ceea ce am afirmat atunci, însă acum exprimăm și câteva idei care sunt mai puternice și care, așa cum a spus și doamna Doyle, vin într-un moment critic, când majoritatea membrilor acestui Parlament ar dori ca UE să ia atitudine în fața Consiliului Arctic și nu am dori să compromitem această posibilitate.

Ar fi mult mai bine ca această problemă să fie adresată din nou comisiei, iar în cadrul noului mandat să avem un raport complet și bine realizat.

Președintele. – Doamnelor și domnilor, ca să lămurim care este chestiunea supusă votului în acest moment, nu putem adresa din nou această problemă comisiei, deoarece aceasta nu reprezintă propunerea unei comisii, însă putem amâna votul. Așa prevede Regulamentul de Procedură.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Domnule Președinte, scuzați-mă dar nu ați dat cuvântul și opoziției.

Mi se pare extraordinar faptul că această problemă ar fi trebuit să fie dezbătută ieri și că, din contră, în momentul în care aceasta este supusă discuțiilor și invocăm un moratoriu de 50 de ani impus exploatarea resurselor petroliere, în momentul în care solicităm o cartă cu caracter obligatoriu și când cunoaștem faptul că statele mai au termen până la sfârșitul lunii aprilie să meargă la ONU să își revendice suveranitatea asupra platformei marine și astfel, efectiv, ideea de suveranitate, însoțită de desfășurarea de forțe militare, totul depinde de cum vom proceda acum.

Dacă nu reușim să arătăm diferențele și să ne facem auziți, vom înregistra un regres și nu vom avea o atitudine proactivă, iar eu mă opun în totalitate acestui lucru.

(Aplauze)

(Parlamentul a decis amânarea votului)

9.24. Preocupări privind efectele câmpurilor electromagnetice asupra sănătății (A6-0089/2009, Frédérique Ries) (vot)

9.25. Școli mai bune: un program de cooperare europeană (A6-0124/2009, Pál Schmitt) (vot)

PREZIDEAZĂ: DL ONESTA

Vicepreședinte

10. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

-Raport: Hannu Takkula (A6-0125/2009)

Tomáš Zatloukal (PPE-DE). – (CS) Domnule președinte, prezența unui număr foarte mare de elevi migranți are consecințe enorme asupra sistemului educației. Există o dovadă clară și lipsită de ambiguitate conform căreia mulți copii proveniți din familii de migranți sunt mai puțin educați decât semenii lor. Școlile trebuie să se adapteze la prezența lor și să-i includă sistematic în programele tradiționale menite să asigure o educație la nivel înalt. Educația reprezintă cheia pentru a garanta că acești elevi vor deveni cetățeni complet integrați, de succes și productivi ai țărilor gazdă, asigurând astfel faptul că imigrarea va deveni un avantaj pentru migranți și pentru țările gazdă. Salut raportul dnei Takkula, pe care l-am susținut.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) – Domnule președinte, predarea multilingvă, profesorii poligloți care li se adresează copiilor în limba lor maternă, profesorii străini recrutați special pentru ei, respectul și promovarea egală a culturilor de origine prin intermediul școlilor, și cunoașterea minimă a limbii țării gazdă, acest lucru nefiind nici măcar considerat obligatoriu: acest tip de rețetă nu duce la integrarea imigranților. În schimb, ar duce, în mod paradoxal, la ghetoizarea societăților noastre, la identități neclare și la aculturalizarea tuturor, fie că este vorba despre imigranți sau despre locuitorii băștinași ai țării gazdă.

Îl sfătuiesc pe raportor să facă o vizită ZEP-urilor – zonele cu prioritate în materie de educație – din suburbiile Franței și să vadă la ce duc astfel de sentimente onorabile. De fapt, acestea aproape că sunt echivalente, în propriile noastre țări, abandonării ideii de a le impune respectul pentru cultura, obiceiurile și moravurile noastre, celor care vin să ne ceară ospitalitatea.

Sistemele noastre educaționale nu ar trebui să fie nevoite să se adapteze la culturile altor popoare. Este de datoria populației migrante să se adapteze la culturile noastre dacă intenționează să rămână în țările noastre.

- Raport: Adina-Ioana Vălean (A6-0186/2009)

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Domnule președinte, aș dori doar să subliniez nevoia de a exprima sprijinul puternic pentru apelul susținut în această dimineață de o decizie binevenită. Este de neconceput ca posibilitatea recunoașterii căsătoriei poligame să fi fost menționată, chiar și în trecere, într-un document al Uniunii Europene, în special într-un document votat în Parlamentul European.

Acest lucru nu are nimic de-a face cu cultura Uniunii Europene. În spațiul legal al Uniunii Europene nu ar trebui să existe loc pentru astfel de poziții – acestea sunt împotriva tradiției noastre, tradiția Europei creștine, și exprimă, printre altele, principiul distrugerii drepturilor femeii. Prin urmare, decizia luată în această dimineață a fost foarte importantă, însă actul extrem de iresponsabil de a include o astfel de mențiune într-un document al Parlamentului European este foarte îngrijorător.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Domnule președinte, nu am putut susține raportul doamnei Vălean. Acesta permite o situație în care legea se contrazice pe sine, încălcând principiile subsidiarității, promovând reunificarea familiilor provenite din țări terțe cu o cultură diferită și, de asemenea, permițând poligamia. Raportul creează o anarhie din punct de vedere legal. După cum știm cu toții, diferite state membre utilizează definiții diferite pentru conceptele de „familie” și „membru al familiei”. Drepturile diferă, de exemplu, dreptul la moștenire, dreptul familiei, precum și dreptul de a obține beneficii de asigurări sociale. Crearea unui drept la beneficii sociale, fără aprobarea țării gazdă și fără luarea în considerare a situației economice, ar putea duce la conflicte sociale grave. Protestez împotriva încălcărilor constante ale principiului subsidiarității în acest Parlament.

- Raport: Urszula Gacek (A6-0182/2009)

David Sumberg (PPE-DE). – Domnule președinte, sunt foarte privilegiat să stau lângă Daniel Hannan, bunul meu coleg, al cărui discurs de acum câteva săptămâni a revoluționat și va schimba și pe viitor transmisiunea informațiilor și a gândirii politice. Forța internetului este extrem de importantă, fiind chiar mai importantă decât serviciile mass-media obișnuite.

Am votat împotriva acestui raport dintr-un motiv simplu, și anume pentru că nu sunt în favoarea promovării cetățeniei europene. Sunt cetățean britanic și sunt mândru de acest lucru, iar ceea ce ar trebui să facem este să promovăm cetățenia individuală a țărilor noastre în parte și să spunem că suntem membri ai țărilor Uniunii Europene, iar nu că suntem cetățeni europeni. Suntem cetățeni ai țărilor în care ne-am născut și care ne-au ocrotit în copilărie, care ne protejează și care ne-au oferit, multora dintre noi, un adăpost de-a lungul anilor. Aceasta este mândria pe care o am și pe care voi continua s-o nutresc în anii care vor veni.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Domnule președinte, grecii antici au dezbătut deja problemele cu care ne confruntăm noi acum. În asocierile statelor-oraș, au discutat valoarea cetățeniei identice, *isopoliteia*, care acorda fiecărei persoane aceleași drepturi într-un oraș la fel ca în altul, respectiv a cetățeniei comune – *sympoliteia*.

Nu veți fi surprinși să aflați că mă declar absolut în favoarea primului dintre aceste acorduri. În realitate, cetățenia europeană are o natură extrem de artificială. Raportorul regretă mai presus de toate faptul că cetățenii nu sunt conștienți de drepturile care le-ar fi acordate prin aceasta. Cu toate acestea, observ că, indiferent de momentul în care acestor cetățeni li se cere părerea, de exemplu referitor la constituția europeană sau la transformarea impenetrabilă a acesteia – Tratatul de la Lisabona, iar aceștia se declară împotriva, în astfel de cazuri, părerea lor este ignorată în mod deliberat.

De aceea, aceste presupuse construcții generoase ale cetățeniei comune mi se par foarte ipocrite și aș prefera mai degrabă să le înlocuiesc cu recunoașterea reciprocă a drepturilor între națiuni aliate, însă în continuare suverane.

Jim Allister (NI). – Domnule președinte, cetățenia ne definește. Este temelia identității noastre. Sunt cetățean britanic și sunt mândru de acest lucru, nu în ultimul rând datorită campaniei malițioase a IRA de a încerca să ne impună, mie și alegătorilor mei, să renunțăm la această identitate – lucru pe care, slavă Domnului, nu am reușit să-l facă.

Cetățenia ține de statele membre. Nu trebuie să fie deviată și nu trebuie să fie partajată. Așadar, resping această invenție a cetățeniei europene, care desigur reprezintă o complementare a eforturilor permanente care urmează a fi promovate prin Tratatul de la Lisabona de a construi statalitatea UE, noțiune conform căreia noi toți ar trebui să fim, în primul și în primul rând, cetățeni ai Uniunii Europene, fie că ne place sau nu. Resping această filozofie, după cum resping și Tratatul de la Lisabona.

Martin Callanan (PPE-DE). – Domnule președinte, situația aceasta începe să devină deja un refren cunoscut, pentru a-i aproba pe colegii mei.

Am votat împotriva acestui raport deoarece, bineînțeles, și eu resping în totalitate întregul concept al cetățeniei europene. Consider că cetățenia este unică pentru statele-națiune și cred că toate eforturile care stau în spatele

acestei tentative de a construi o cetățenie europeană sunt legate de aceleași tentative de a conduce un superstat european.

Mulți dintre alegătorii mei, și chiar eu însumi, suntem, de asemenea, nemulțumiți de faptul că suntem obligați să devenim, efectiv, cetățeni europeni. Ei văd cetățenia ca pe un lucru care trebuie confirmat sau respins, pe baza unui set comun de valori și idealuri, construit de-a lungul anilor. Niciunui dintre noi nu i-a fost acordat dreptul la niciun fel de replică, referendum sau consultare în legătură cu dorința noastră de a deveni sau nu cetățeni europeni.

Sigur că ar trebui să se organizeze un referendum privind Tratatul de la Lisabona. Însă ar trebui să fim, de asemenea, întrebați dacă dorim să fim, în plus față de cetățenia noastră națională, cetățeni europeni. Nu avem niciun drept să nu recunoaștem cetățenia europeană, chiar dacă respingem în totalitate – așa cum fac eu – întregul concept.

Gay Mitchell (PPE-DE).– Domnule președinte, nu sunt, în primul și în primul rând, un cetățean european. Sunt un cetățean al Irlandei și, complementar, și cetățean european.

Am învățat multe lucruri aici, astăzi. Nu mi-am dat seama că colegii noștri britanici sunt cetățeni. Am crezut că sunt „subiecte”. Cu toate acestea, nu am nicio dificultate legată de termenii de „subiecte” și „cetățeni”. Poți fi scoțian, galez sau englez, dar trebuie să fii scoțian, galez sau englez sau una dintre persoanele din Irlanda care acceptă cetățenia britanică, pentru a fi britanic. Nu există conceptul de cetățean britanic dacă nu ești irlandez din Irlanda de Nord, scoțian, galez sau englez.

Chiar nu înțeleg ceea ce s-a discutat astăzi aici. Este vorba despre o adăugare complementară la cetățeniile noastre naționale și, personal, nu am niciun fel de problemă cu acest lucru. Oamenii fac din țânțar armăsar din cauză că ne aflăm în perioada premergătoare alegerilor, iar ei utilizează această constantă retorică antieuropeană pentru a face loc mai degrabă propriilor interese decât intereselor țărilor cărora ar trebui să le servească.

Richard Corbett (PSE). – Domnule președinte, permiteți-mi să fiu de aceeași părere cu ultimul vorbitor. Unii dintre colegii noștri par să aibă o viziune foarte îngustă, unidimensională, despre cetățenie și chiar despre identitate. Avem însă mai mult decât o singură fațetă: personal, susțin Anglia la fotbal, pentru că sunt englez și face parte din identitatea mea; susțin Marea Britanie la Jocurile Olimpice, la atletism, pentru că este o dimensiune mai largă a identității mele; și susțin echipa europeană de golf la Cupa Ryder împotriva Statelor Unite – și cred că până și onorabilul domn deputat care tocmai a făcut aceste observații face acest lucru.

Acestea sunt dimensiuni diferite ale identității și ale cetățeniei noastre. Nu sunt contradictorii, ci complementare. Desigur, nicio cetățenie de acest fel nu a fost atribuită prin referendum. Nu a existat niciodată un referendum pentru ca eu să devin englez sau să obțin cetățenia britanică – care nu mai este un subiect – și nu a existat niciodată un referendum privind tratatele care, în urmă cu aproape două decenii, au creat noțiunea de cetățenie europeană, relaționând-o, în mod specific, cu anumite drepturi pe care le avem și de care ne bucurăm în Europa, nimic mai mult și nimic mai puțin.

- Raport: Emmanouil Angelakas (A6-0134/2009)

Neena Gill (PSE).– Domnule președinte, am susținut acest raport deoarece consider că duce mai departe eforturile esențiale ale acestui Parlament de a crea o legătură între angajamentul nostru față de mediu și necesitatea de a salva statele membre de actuala criză financiară. Dar mai mult, fiindcă fiecare aspect al economiei și al societății noastre este afectat, trebuie să avem o abordare generală a redresării economice și ecologice.

Am lucrat 18 ani în domeniul locuințelor și mă îngrijorează faptul că locuințelor și energiei electrice nu li s-a acordat suficient de multă atenție, în special în perioada construcției, având în vedere că acest sector contribuie, în mod semnificativ, la emisiile de dioxid de carbon. Concentrarea asupra politicii de coeziune este o cale rațională pentru a ne putea îndeplini obligațiile față de comunități și de economii. Schimbarea, ca și multe alte lucruri, începe de acasă. Utilizarea resurselor Fondului european de dezvoltare pentru a complementa proiectele autorităților regionale și locale în domeniul aplicării ferestrelor duble, al izolării și al panourilor solare sau pentru înlocuirea cazanelor vechi cu altele mai eficiente din punct de vedere energetic, reprezintă un exemplu excelent al modului în care Uniunea Europeană ar putea să sprijine statele membre să-și îndeplinească obiectivele care vor fi în beneficiul tuturor cetățenilor europeni.

Syed Kamall (PPE-DE). – Domnule președinte, în momentul în care am văzut titlul raportului – „Investiții în eficiența energetică și în energiile regenerabile în locuințe” – am fost impresionat. Nimeni nu poate contrazice aceste lucruri în această perioadă îngrijorătoare a schimbărilor climatice, indiferent de ceea ce ar putea crede unii sau alții. Suntem cu toții de acord că eficiența energetică și conservarea energiei trebuie îmbunătățite.

Însă este clar că Parlamentul European ar trebui să ofere un exemplu în acest sens. Cum putem vorbi despre eficiență energetică, despre conservare, când noi continuăm să avem trei clădiri ale Parlamentului European? Avem o clădire la Strasbourg, care este folosită timp de numai 12 săptămâni pe an și continuă să emită CO₂ și să consume energie și când nu suntem acolo, o clădire de birouri pe care deputații nu o vizitează niciodată, la Luxemburg (și tocmai construim o nouă clădire la Luxemburg) și avem această clădire, aici, la Bruxelles. E timpul să terminăm cu ipocrizia privind eficiența energetică, să conducem prin puterea exemplului și să avem o singură clădire a Parlamentului.

- Raport: Henrik Lax (A6-0161/2009)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Domnule președinte, având în vedere dificultățile legate de procedurile de obținere a vizelor, simplificarea acestora, inclusiv prin reducerea costurilor suportate de solicitant, este esențială. Această măsură va contribui la îmbunătățirea schimburilor culturale și a cooperării dintre UE și țările terțe. Consider că simplificarea procedurilor de obținere a vizelor este esențială în cazurile persoanelor care au familie în statele membre. Voi numi Polonia ca exemplu. Timp de sute de ani, istoria Poloniei s-a intersectat cu istoria unor țări precum Ucraina și Belarus, în care locuiește o considerabilă minoritate de origine poloneză. Aceste persoane nu dețin cetățenia poloneză, dar trec de multe ori granița, pentru a-și vizita rudele.

Prin urmare, este necesară o simplificare cât mai mare posibilă a procedurii de obținere a vizelor în cazul persoanelor care au câștigat încrederea oficiului pentru vize prin faptul că nu au încălcat nicio reglementare privind vizele. Cred că este important faptul că introducerea elementelor biometrice de identificare va facilita schimbul de date și va susține integrarea pe viitor a sistemului de vize, facilitând procedura în sine și îmbunătățind, în același timp, securitatea în cadrul UE. Raportul este important pentru dezvoltarea contactelor dintre UE și țările terțe.

- Raport: Salvatore Tatarella (A6-0105/2009)

Neena Gill (PSE). Domnule președinte, încă o dată, am votat pentru acest raport deoarece cred că, dacă dorim să progresăm în lupta împotriva schimbărilor climatice, trebuie să facem astfel încât alegerea produselor ecologice să fie mai ușoară pentru consumator.

În ciuda faptului că regiunea mea – comitatul West Midlands – este una dintre zonele cele mai îndepărtate de mare ale Regatului Unit al Marii Britanii, suntem și noi, bineînțeles, consumatori de pește și de produse din pește, subiectul acestui raport.

Prin introducerea unui sistem voluntar, precum etichetele ecologice, putem încuraja o piață cu produse mai ecologice și mai eficiente din punct de vedere energetic. Acest lucru va fi în armonie cu alte soluții de pe piață pentru combaterea schimbărilor climatice, cum ar fi reducerea taxelor pentru produsele ecologice. --

Alegătorii mei îmi spun că sunt deschiși să-și schimbe opțiunile în cazul în care achiziționarea acestor produse le facilitează acest lucru. Vom fi nevoiți să promovăm mai bine sistemul dacă dorim să obținem efectele dorite, și va fi nevoie de o comercializare mai bună, cât și de standardizarea și armonizarea informațiilor prezentate de această etichetă, dacă intenționăm ca ea să fie de un folos real pentru consumator.

Un exemplu bun este raportul privind eficiența energetică a anvelopelor, la care am lucrat și care prezintă detalii similare într-o manieră clară și concisă.

- Raport: Kathalijne Buitenweg (A6-0149/2009)

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Domnule președinte, noi, Grupul conservator german (CDU/CSU), am votat împotriva raportului dnei Buitenweg. Ne opunem discriminării de orice fel, însă nu credem că o directivă-cadru cuprinzătoare, la nivel european, este calea potrivită pentru a-i proteja pe cei afectați. Sunt zece state membre care încă nu au transpus deloc actuala directivă anti-discriminare. Cu toate acestea, o majoritate simplă a acestui Parlament – nu o majoritate calificată – a votat astăzi în favoarea acestei extinderi.

Aceasta ar crește, în mod considerabil, birocrăția și costurile inutile – lucru pentru care publicul nu are multă înțelegere.

Se pot face îmbunătățiri în cazul asigurărilor și al măsurilor structurale de adaptare legate de intrările pentru persoane cu handicap, iar solicitarea unei legi privind acțiunile de grup ar putea fi eliminată, însă întrevădem probleme grave pentru statele membre dacă, de exemplu, am fi obligați să introducem conceptul de „convingere” printre motivele interzise ale discriminării. Consecința ar fi că extremiștii și sectele, cum ar fi Scientology, ar putea invoca protecția acordată de această directivă.

Ne opunem, de asemenea, acordării unei echivalențe complete de statut între căsătoriile tradiționale și cele între persoane de același sex. În opinia Comisiei, transpunerea directivei necesită ca partenerii de același sex, în măsura în care sunt recunoscuți din punct de vedere legal într-un anumit stat membru, să se bucure de aceleași drepturi ca și cuplurile căsătorite. Nu suntem de acord cu această idee. Prin urmare, am votat împotriva acestui raport și pentru retrimiteră propunerii către Comisie.

David Sumberg (PPE-DE). – Domnule președinte, m-am abținut cu privire la această temă din două motive. În primul rând, cu toții acceptăm anumite forme de discriminare. În toate țările noastre există școli religioase – catolice, protestante, musulmane, evreiești – și există un element de discriminare în aceste școli, deoarece persoanele care sunt acceptate acolo au, în primul rând, credința respectivă. Susțin acest lucru. Susțin școlile religioase.

Însă motivul principal pentru care m-am abținut este că acest lucru dă peste cap întregul principiu al jurisprudenței. Suntem nevinovați până la proba contrarie. Acesta este un principiu de bază, cu siguranță al dreptului englez, și, îndrăznesc să spun, al dreptului din multe alte țări ale Uniunii Europene. Acest lucru inversează, în totalitate, sarcina probei, lucru care, să fiu sincer, este inacceptabil. Suntem cu toții, desigur, împotriva discriminării. Suntem cu toții în favoarea tratamentului egal, dar trebuie să recunoaștem faptul că principiile dreptului care ne-au însoțit de-a lungul timpului nu trebuie să fie atinse. Din acest motiv, am preferat să mă abțin.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Domnule președinte, sunt unul dintre acei deputați care fac parte din Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europeni care a votat în favoarea raportului. Am făcut acest lucru deoarece cred că Parlamentul trebuie să transmită, prin acest vot, un semnal puternic în favoarea nediscriminării, și există, desigur, și alți factori mult mai importanți decât cei care tocmai au fost menționați.

În realitate, în statele membre există situații în care copiilor li se refuză dreptul la educația în limba lor maternă, acolo unde utilizarea acesteia este interzisă. Ne aflăm la o distanță de ani-lumină de situația reală. Prin urmare, este corect să transmitem un semnal, astfel cum a procedat Parlamentul, cu susținerea mea. Cu siguranță, rămân multe de făcut în ceea ce privește sarcina de a crește gradul de conștientizare față de ceilalți, și suntem departe de dialogul dintre culturi în privința căruia ne-am asumat, în 2008, angajamentul de a face progrese. Îmi exprim regretul cu privire la toate controversele care au înconjurat acest raport.

Richard Corbett (PSE). - Domnule președinte, în cele 27 de țări ale Uniunii Europene, avem tradiția mândră, dezvoltată de-a lungul ultimelor decenii, de a lupta împreună împotriva discriminării și de a transforma discriminarea într-un act ilegal care trebuie descurajat.

Ceea ce face acest raport este să corecteze o anomalie. Codul nostru conține o legislație care interzice, în mod corect, discriminarea pe motive de rasă și de gen, la locul de muncă sau în altă parte, însă discriminarea pe motive de handicap sau vârstă sau orientare sexuală este interzisă numai la locul de muncă, nu și în alte părți – respectiv, în cadrul protecției consumatorului și în alte situații în care sunt puși cetățenii și în care sunt discriminați.

Este bine să corectăm această anomalie. Marea majoritate transmite astăzi Consiliului un semnal puternic și aștept cu nerăbdare adoptarea acestui raport în viitorul apropiat.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Domnule președinte, am enumerat în cadrul dezbaterii de ieri o serie de argumente în legătură cu motivul pentru care amendamentele și propunerile din raportul Buitenweg sunt inacceptabile pentru mine, poate chiar mai mult decât însăși propunerea originală a Comisiei pentru o directivă antidiscriminare. Chiar și cu amendamentele pentru care am votat astăzi, acesta reprezintă în continuare o încălcare inacceptabilă a principiului subsidiarității. Raportul generează foarte multă birocrăție, care este foarte costisitoare și creează obstacole imense pentru statele membre. Mai presus de toate, exprimă niveluri excepționale de neîncredere față de însăși statele membre.

Problema textelor de acest gen care conțin tot felul de lucruri, este că ele conțin, bineînțeles, și anumite părți bune. Aș dori să profit de această explicare a votului, în măsura în care acest lucru este necesar, pentru a confirma că este de la sine înțeles faptul că susțin în totalitate eforturile depuse de întreaga Comunitate în beneficiul persoanelor cu handicap, de exemplu. Totuși, și în acest caz, sunt convins că cel mai bine ar fi ca statele membre să se ocupe de aceste aspecte.

Daniel Hannan (NI). – Domnule președinte, acest raport se bazează pe o neînțelegere conceptuală. În afara acestui Parlament, egalitatea înseamnă dreptul oamenilor de a fi tratați în mod egal. Aici, în acest Parlament, utilizăm această egalitate sub forma dreptului oamenilor de a fi tratați în mod diferit.

Acesta este un punct critic. Legislația antidiscriminare de acest fel nu reprezintă o îmbunătățire a principiului egalității în fața legii. Este un principiu opus. Când adoptăm astfel de rapoarte, luăm puterea de la persoanele pentru care – sau împotriva cărora – putem vota și o acordăm, în mod arbitrar, juriștilor. Dacă acest raport s-ar aplica ad litteram, acesta ar interzice unei companii de operă să refuze angajarea bărbaților în rolul de soprană, unui politician laburist să refuze să aibă un conservator în calitate de purtător de cuvânt, precum și unei școli catolice sau unui spital să prefere să angajeze persoane de aceeași religie. --

Când am spus aceste lucruri, răspunsul susținătorilor raportului a fost că acesta nu va fi folosit astfel și că toată lumea știe ce înseamnă cu adevărat. Trebuie să spun ca actul de a incrimina teoretic totul și de a te baza apoi pe decizia arbitrară a instanțelor de judecată pentru a abuza sau nu de lege, mi se pare a fi o jurisprudență foarte proastă.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Domnule președinte, marele filozof catolic Chesterton a spus că lumea modernă este plină de idei creștine care au luat-o razna.

Consider că acest raport al dnei Buitenweg este o reprezentare perfectă a acestei afirmații. Este un text care pornește de la sentimente nobile de evitare a actelor de discriminare pe care persoanele cu handicap le-ar putea suferi, și care devine de-a dreptul totalitar prin comiterea unei erori conceptuale de bază, cu alte cuvinte, prin lipsa delimitării între diferențele legitime și actele nelegitime de discriminare.

De exemplu, dreptul unui copil de a avea un tată sau o mamă, chiar dacă este adoptat, este de la sine înțeles. Acest drept trebuie să prevaleze față de dreptul persoanelor de același sex de a adopta un copil. Este normal să se facă distincții pe bază de naționalitate. Este normal ca francezii, britanicii, cehii și lituanienii să aibă prioritate înaintea străinilor în propriile lor țări, la fel cum este normal ca acești străini să aibă prioritate în țările lor față de cetățenii europeni.

Acestea sunt distincții absolut legitime ignorate de acest text care, în plus, elimină prezumția de nevinovăție. Acesta este un nou pas către ușorul totalitarism pe care îl reprezintă această nouă doctrină a corectitudinii politice.

Martin Kastler (PPE-DE). – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, deși 10 din 27 de state membre sunt implicate într-un proces în instanță din cauza omisiunii acestora de a transpune prima directivă, am văzut tot astăzi cum, în acest Parlament, o simplă majoritate a votat pentru adăugarea unei a doua directive.

Personal, la fel ca majoritatea grupului meu, am votat împotriva. Care a fost motivul? Voi menționa două exemple. Din experiența patriei mele francofone cunosc eforturile extremiștilor politici, neonaziștilor și radicalilor de stânga care încearcă să câștige teren și, astfel, să genereze o publicitate răspândită care să-i favorizeze. Dacă acest raport va fi implementat, tratamentul egal va însemna că, de acum, proprietarii vor trebui, în anumite cazuri, să încheie afaceri pe care până acum puteau să le refuze.

Din acest motiv am votat astăzi împotriva raportului Buitenweg. Alt motiv este acela că, prin amendamentul de astăzi, am inversat principiul privind inversarea sarcinii probei și, odată cu aceasta, un element fundamental al statului nostru de drept. Sunt de părere că acest lucru este absolut ilegal. Al treilea punct se referă la ziare și edituri, a căror libertate de a refuza să publice elemente extremiste ar fi limitată prin această directivă. Acest lucru reprezintă, după părerea mea, o intruziune clară în libertatea presei și, prin urmare, îl resping.

Neena Gill (PSE). – Domnule președinte, m-am bucurat să pot susține acest raport, deoarece am luptat întotdeauna împotriva oricărei forme de discriminare. Cred că este esențial să avem un cadru de prevenire a exploatării oamenilor pe motive de religie, vârstă, handicap, educație sau stare civilă. În lipsa unei protecții față de discriminarea din aceste motive, ambițiile noastre pentru o Europă socială vor fi lipsite de sens. Acesta va fi cazul, mai ales, în perioada actuală de criză economică. Întotdeauna, în astfel de vremuri grele, există tentația de a-i exploata pe cei care sunt mai puțin capabili să se apere, și de a trece cu vederea anumite lucruri referitoare la reglementările menite să ofere, în mod precis, protecție împotriva acestui tip de exploatare.

În regiunea mea, comitatul West Midlands, suntem amenințați de o ascensiune a politicii de extremă dreaptă. Consider că Europa trebuie să joace un rol cheie în garantarea faptului că oamenii știu că sunt protejați față de agresiune și exploatare.

Martin Callanan (PPE-DE). – Domnule președinte, am votat împotriva acestui raport din motivul fundamental că sunt de părere că aceste teme nu au nimic de-a face cu Uniunea Europeană. Nu sunt de părere că aceste chestiuni necesită legislație europeană. Cred că aspectele foarte sensibile, tradiționale, precum este acesta, ar fi mult mai bine gestionate la nivelul statelor membre, unde parlamentele naționale individuale ar putea lua în considerare cultura, tradițiile și sistemele juridice fundamentale din propriile țări.

O serie de state membre au ridicat problema dificultăților individuale care ar putea fi cauzate de acest lucru – problemele grupurilor religioase de a fi obligate să angajeze pe cineva de altă religie, problemele școlilor religioase și problemele diferitelor grupuri politice care doresc să angajeze persoane care împărtășesc aceleași credințe și valori. În esență, problema fundamentală a acestui raport este aceea că ne ia puterea pe care o avem, ca politicieni aleși sau politicieni naționali, și o pune în mâna judecătorilor nealeși, care o pot interpreta și reinterpretă în moduri care nu au fost deloc întrevăzute de sentimentele binevoitoare ale unora dintre autorii acestui raport. Însă cred că, în fond, deschidem o cutie a Pandorei.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Domnule președinte, am votat împotriva raportului privind tratamentul egal al persoanelor în ciuda faptului, și poate chiar din cauza faptului că sunt împotriva discriminării. Adoptarea documentului ar însemna, în special, că am aproba accesul egal, garantat din punct de vedere legal, al pedofililor la locuri de muncă în care aceștia au contact direct cu copiii, ceea ce ar constitui o amenințare pentru copii. Acest lucru ar însemna că am aproba publicațiile și aparițiile publice ale grupurilor fasciste și ale culturilor religioase, că am interzice centrele educaționale și caritabile conduse de biserici în comunitățile lor, ceea ce ar limita considerabil acțiunile sociale și ar deschide posibilități mai largi de discriminare împotriva creștinilor. Documentul încalcă principiul subsidiarității, lucru care devine o practică din ce în ce mai comună în Parlamentul European.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Domnule președinte, aș dori să transmit marea surpriză și dezamăgire a persoanelor cu handicap și a persoanelor cu nevoi speciale, care așteptau să li se ofere o directivă-cadru în timpul actualei legislaturi, astfel încât statele membre să-și adapteze legislația și să nu mai existe un tratament discriminatoriu al acestui grup de persoane, care pot fi reprezentate de sindicate europene uriașe, dar care nu își pot exprima personal intenția de a obține protecție.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Domnule președinte, am fost îngrijorat în legătură cu textul propunerii Comisiei – dar nicio legislație nu este perfectă. Am votat pentru ambele părți ale considerentului 17, amendamentul 28. Intenția mea era să votez pentru textul original, însă nu am vrut să votez împotriva formulării din amendament, care, deși nu era la fel de puternic ca și textul original în ceea ce privește drepturile statelor membre, acoperea suficient de mult domeniile care mă preocupau, și era evident că va fi adoptat cu o majoritate covârșitoare. N-aș fi avut, prin urmare, ocazia să votez pentru textul original, care ar fi fost eliminat în aceste circumstanțe, și ar fi putut să pară că votez împotriva unui principiu, lucru pe care nu l-aș fi dorit.

Am examinat textul în profunzime și sunt mulțumit de faptul că propunerea va contribui la îmbunătățirea accesului persoanelor cu handicap la bunuri și servicii, fără a face referiri inutile, care pot fi interpretate ca o întrerupere, la un text.

Cred cu tărie că este esențial să introducem mecanisme care să permită persoanelor cu handicap să călătorească pe teritoriul Uniunii Europene la fel ca și orice alt cetățean. În Europa trăiesc peste 50 de milioane de persoane cu handicap, motiv pentru care este absolut necesar să luăm toate măsurile pentru a îmbunătăți bunăstarea acestora. Din acest motiv, am votat pentru raport.

- Propunere de rezoluție: B6-0177/2009 (Dialog UE-Belarus)

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – Domnule președinte, am susținut rezoluția privind evaluarea dialogului UE-Belarus. Am votat pentru, deoarece salut dialogul consolidat, la nivel înalt, dintre UE și Belarus, inclusiv contactele bilaterale și cooperarea tehnică intensificată, inițiată de către Comisie.

În același timp, aș dori să subliniez faptul că dialogul politic dintre UE și Belarus trebuie să fie condiționat și direct legat de eliminarea restricțiilor privind libertățile și de încetarea represaliilor împotriva participanților la demonstrații pașnice, cât și împotriva activiștilor pentru drepturile omului.

Insist ca opoziția democratică din Belarus și societatea civilă să fie incluse în dialogul dintre UE și Belarus.

În cele din urmă, dar nu mai puțin important, sper ca guvernul bielorus să profite de perioada următoarelor nouă luni pentru a înregistra progrese semnificative în diferite domenii, inclusiv în ceea ce privește libertatea de asociere și acordarea drepturilor și libertăților politice.

Toomas Savi (ALDE). – Domnule președinte, am votat pentru această rezoluție, întrucât aceasta asigură o privire de ansamblu echilibrată și realistă a relațiilor dintre Uniunea Europeană și Belarus.

Se pare că președintele Lukashenko urmărește să aibă relații mai bune atât cu Uniunea Europeană, cât și cu Federația Rusă. Eliberarea prizonierilor politici în urmă cu un an a fost primul semn al intenției regimului Lukashenko de a îndeplini cerințele UE și de a se angaja într-un dialog serios.

Cu toate că atenuarea opresiunii regimului poate fi considerată a fi o îmbunătățire, încă nu a început cu adevărat un proces de tranziție. Consider că implicarea opoziției democratice din Belarus, precum și a societății civile, este esențială pentru un dialog important între UE și Belarus, aceasta reprezentând, eventual, cheia către un proces reușit de democratizare.

- Propunere de rezoluție: RC-B6-0165/2009 (Conștiința europeană și totalitarismul)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Domnule președinte, propunerea comună de rezoluție pe care am adoptat-o astăzi aici conține multe puncte care merită să fie promovate. De exemplu, sunt de acord cu faptul că sacrificiile pe care mulți oameni le-au făcut în lupta împotriva regimurilor totalitare din secolul 21 în Europa nu trebuie uitate.

Aș dori însă să fac câteva comentarii. Este regretabil faptul că nu se menționează nimic despre aliații regimurilor totalitare, care, până nu de mult, erau la puterea întregii Europe de est. Este adevărat că așa-numiții politicieni de dreapta au făcut puține eforturi semnificative pentru a solicita democratizarea în regiunea Europei de est, dar și mai adevărat este că foarte mulți politicieni de stânga au susținut în mod activ aceste regimuri comuniste, chiar dacă acum fac pe nevinovații, chiar și în acest Parlament.

În al doilea rând, chiar ar trebui să avem curajul cu acest raport, să luăm poziție față de legile neclare. Cercetările istorice, deși este dificil, ar trebui făcute într-o manieră delicată, cu respect față de victime, însă în libertate deplină. Este păcat că aceste două aspecte ne-au scăpat.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Susțin adoptarea acestei rezoluții, care s-a născut din cooperarea între patru grupuri politice. Documentul este echilibrat și am putea spune următorul lucru: mai bine mai târziu decât niciodată. De fapt, este tot ce putem face în acest Parlament în numele dreptății.

Le suntem datori părinților și bunicilor cu un mesaj parlamentar ferm, și aceasta este ceea ce am obținut astăzi. În același timp, avem și obligația de a preveni repetarea celor discutate, utilizând fondurile de care dispunem. Adevărul și memoria au un rol important în această privință. Datoria noastră este să garantăm respectarea principiilor statului de drept.

Daniel Hannan (NI). – Domnule președinte, această rezoluție evocă ororile fascismului și ale comunismului sovietic. Niciun european, niciun copil din civilizația vestică, nicio ființă umană civilizată nu ar putea contrazice acest lucru. Însă continuă apoi să prezinte Uniunea Europeană ca pe o alternativă sau un antidot pentru un astfel de totalitarism. Acesta afirmă: „Uniunea Europeană are responsabilitatea deosebită de a promova și a apăra democrația, atât în interiorul, cât și în exteriorul Uniunii Europene”.

Acesta, dragi prieteni, este locul în care greșiți. Uniunea Europeană nu apără democrația, nici în interior și nici în exterior. În străinătate, face afaceri cu Cuba lui Castro, cu ayatollahii din Teheran; solicită dreptul de a vinde arme Chinei comuniste. Acasă înlătură rezultatele referendumurilor, dacă acestea sunt împotriva unei integrări mai puternice.

Sigur că trebuie să fii precaut când faci astfel de paralele. Nimeni nu susține că Uniunea Europeană ar fi un sistem sovietic care le ia oamenilor pașapoartele sau care deține lagăre precum Gulag-ul ori conduce procese false. Însă ar trebui să fim extrem de îngrijorați atunci când un sistem susține că ideologia sa conducătoare este prea importantă pentru a fi supusă la vot.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Domnule președinte, este îmbucurător să vedem nazismul pus pe picior de egalitate cu comunismul și inclus într-o condamnare generală a regimurilor totalitare care au scaldat secolul 20 în sânge, dar, cu toate acestea, s-au bucurat de aprobare în rândul a numeroși intelectuali, care nu au fost niciodată trași la răspundere și dintre care mulți se numără printre cele mai marcante personaje pe care le avem.

Este îmbucurător să vedem că o serie de amendamente care tindeau să contaminate acest text au fost respinse. Totuși, nu cred că este posibil, de exemplu, să transformăm istoria oficială a acestei perioade întunecate în sanctuarul nostru al trecutului, sau să condamnăm vocile dezaprobatoare.

Este absolut uimitor faptul că, în Franța, legea de inspirație comunistă Guessot continuă să controleze dezbaterile istorice, prin amenințarea aplicării unor sancțiuni penale grave. Colegul nostru, deputatul Jacques Toubon, a numit-o stalinistă atunci când a fost adoptată. Iar prietenul său, dl Barrot, comisarul pentru justiție, propune extinderea acesteia în toate țările Uniunii în care nu există, și chiar triplarea sancțiunilor aferente și a pedepselor cu închisoarea. Totalitarismul nu se combate prin metode totalitariste.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Simt nevoia să explic motivul pentru care am susținut această rezoluție, spre deosebire de alți colegi din grupul meu politic, și, în special, motivul pentru care am susținut versiunea pe care grupul meu politic nu a susținut-o. Nu pot fi de acord cu o retorică care reprezintă o încercare de a rescrie istoria. O mare parte a istoriei Europei de est este nescrisă, puțini sunt conștienți de acest lucru, iar această parte privește mai ales crimele legate de comunism.

Nu pot să susțin nici ideea conform căreia ar trebui să-i lăsăm pe istorici să decidă ce s-a întâmplat. Cred că este o obligație morală pe care o avem și mă bucur că această rezoluție a fost adoptată astăzi.

Syed Kamall (PPE-DE). – Domnule președinte, vă mulțumesc pentru faptul că-mi oferiți posibilitatea de a-mi explica votul privind această chestiune.

Raportul conținea două teze interesante care merită o atenție suplimentară. Prima recunoștea faptul că nazismul și comunismul au o moștenire comună și solicita organizarea unei dezbateri sincere și cuprinzătoare pe tema crimelor totalitare ale secolului trecut.

Cealaltă teză care a ieșit în evidență a fost următoarea: „solicita o dezbatere academică publică paneuropeană privind natura, istoria și moștenirea regimurilor totalitare pe baza unui cadru legal internațional”.

Chiar mă întreb dacă este nevoie de o astfel de dezbatere. Legătura dintre socialismul sovietic și cel național este destul de clară. Indiciul se află în teză, răspunsul fiind „socialismul”.

Atunci când un deputat socialist încearcă să-i interzică unui deputat european să prezideze prima sesiune a viitorului Parlament, indiferent de cât de ticăloase ar fi viziunile acestuia, vorbim despre un atac la libera exprimare. Atunci când guvernul socialist britanic refuză să-și onoreze angajamentul manifest de a organiza un referendum privind Tratatul de la Lisabona, vorbim despre un act de intoleranță. Trebuie să avem grijă ca aceste lucruri să nu reprezinte un prim pas către totalitarism.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Domnule președinte, totalitarismul sovietic nu numai că a condamnat oameni la închisoare. Din păcate, a condamnat la închisoare și istoria și documentele acesteia. Milioane de pagini de istorie au fost ascunse în arhivele secrete care încă există la Moscova. Trenuri întregi au transportat milioane de documente istorice, unele furate de la germani, dar prădate, în mare parte, în mod direct sau, ca în Italia, obținute prin intermediul partizanilor comuniști.

Ne-am dori ca istoria noastră să fie accesibilă. Europa trebuie să solicite și să obțină acest lucru. Ne-am dori să avem acces la documente care nu pot fi consultate: de exemplu, privind holocaustul prizonierilor militari italieni, care au fost supuși la tentative de spălare a creierului și care au fost ținuți fără hrană, mulți dintre ei în condiții mai grele decât în lagărele naziste, care au murit în urma a mii de forme diferite de suferință și tortură, inclusiv tortură psihologică, din partea mașinăriei comuniste sovietice, dar, din păcate, cauzate și de comuniștii italieni.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). – (EL) Domnule președinte, grupul de deputați europeni Noua Democrație, care aparține Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, condamnă în general orice formă de totalitarism și, în același timp, subliniază importanța de a ne aminti de trecut. Acesta este un element important al istoriei noastre. Cu toate acestea, considerăm că deciziile luate cu majoritate de către Parlament nu au competența de a interpreta faptele istorice. Evaluarea faptelor istorice este treaba istoricilor și numai a istoricilor. Acesta este motivul pentru care ne-am hotărât să ne abținem de la votul asupra propunerii comune de rezoluție, întocmită de patru grupuri politice, inclusiv Grupul PPE-DE, privind conștiința europeană și totalitarismul

- Propunere de rezoluție: RC-B6-0166/2009 (Rolul culturii)

Daniel Hannan (NI). - Domnule președinte, acest Parlament nu se vede pe el însuși? Mai întâi adoptăm o rezoluție care condamnă totalitarismul și, numai câteva secunde mai târziu, adoptăm o rezoluție care invită Bruxelles-ul să finanțeze politica culturală din aceste regiuni.

Dragi prieteni, cultura nu poate fi creată prin ordine birocratice. Aceasta crește în mod organic; se dezvoltă în mod natural la oameni și, în felul său, acest raport demonstrează tocmai viciul structural aflat la baza proiectului european. Instituțiile de la Bruxelles nu sunt înrădăcinate în nicio națiune sau unitate culturală. Totuși, în loc să acceptăm acest lucru și să încercăm să ne adaptăm instituțiile la opinia publică, încercăm să adaptăm opinia publică la instituțiile noastre pre-existente.

Dacă ne dorim într-adevăr să cucerim publicul, nu o putem face prin finanțarea dansurilor populare. Modul de a face acest lucru este acela de a trata opiniile acestora cu respect, ceea ce înseamnă – după cum vedeți, astăzi încă nu am spus-o – să supunem Tratatul de la Lisabona la vot. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

- Raport: Janusz Onyszkiewicz (A6-0140/2009)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Domnule președinte, am votat pentru această rezoluție, și există cel puțin două aspecte importante în acest document în legătură cu care aș dori să-mi clarific punctul de vedere.

La începutul mandatului său, președintele Medvedev s-a angajat în mod public să consolideze statul de drept în Rusia și și-a exprimat îngrijorarea cu privire la independența sistemului juridic și legal din Rusia. Acest lucru este subliniat în rezoluția noastră, iar eu susțin această poziție. Este timpul să acționăm. Este timpul să demonstrăm că vorbele președintelui nu sunt doar un discurs retoric pe care comunitatea internațională vrea să-l audă.

În rezoluția noastră ne-am exprimat, de asemenea, îngrijorarea cu privire la guvernul rus și la decizia acestuia de a recunoaște Abhazia și Osetia de sud ca state suverane, de a semna acorduri militare de asistență și cooperare cu autoritățile de facto ale celor două provincii și de a stabili baze militare pe teritoriul acestora. Acești pași subminează integritatea teritorială a Georgiei, după cum s-a insistat și în rezoluțiile relevante ale Organizației Națiunilor Unite. Prin urmare, ar trebui să facem un apel către Rusia de a-și regândi decizia și de a înțelege că Rusia nu poate fi văzută ca un moderator imparțial al procesului de pace.

David Sumberg (PPE-DE). – Domnule președinte, vă mulțumesc foarte mult că m-ați chemat și îmi cer scuze pentru faptul că am lipsit mai devreme. Sunteți foarte amabil să-mi dați cuvântul acum.

Aș dori să profit de ocazia acestui vot, în timpul căruia am votat „pentru”, pentru a face o prevenire în legătură cu puterea din ce în ce mai mare a Uniunii Sovietice și cu atmosfera din această țară.

Cu toții am avut speranțe atunci când comunismul a căzut, însă în unele părți ale fostei Uniuni Sovietice, și mai ales în Rusia, domnește acum o atmosferă de teamă, de naționalism – o atmosferă care mi-e teamă că este inacceptabilă. Deși Uniunea Europeană trebuie să aibă relații cu guvernul rus, trebuie să-i amintim acestui guvern zi de zi că solicităm cu tărie ca statul democratic și etica democratică să triumfe întotdeauna, iar tentativele de a cenzura opiniile care nu sunt acceptabile pentru guvern sau de a supune politicienii unei presiuni nedrepte, vor fi inacceptabile pentru Uniunea Europeană. Acestea sunt lucruri pe care trebuie să le clarificăm de fiecare dată.

- Raport: Frédérique Ries (A6-0089/2009)

Brigitte Fouré (PPE-DE). – (FR) Domnule președinte, am votat pentru raportul dnei Ries privind problemele de sănătate asociate cu câmpurile electromagnetice.

Câmpurile magnetice apar în mod natural – este adevărat – însă cererea privind energia electrică și, mai ales, dezvoltarea tehnologiilor de tip „wireless” (fără fir), au dus la o creștere rapidă a undelor electromagnetice la care sunt expuși oamenii. Prin urmare, trebuie să fim vigilenți, iar Parlamentul European a apreciat în totalitate acest lucru.

În calitate de membru al electoratului din partea de nord-vest a Franței, pot confirma pericolul pe care îl prezintă anumite linii de electricitate de înaltă tensiune instalate în electoratul meu, aflate în apropierea școlilor și a instituțiilor de sănătate, mai ales a celor aflate în departamentul La Manche, unde lucrătorii locali și rezidenții sunt expuși foarte mult la undele emise.

Având în vedere că oamenii de știință nu sunt de acord cu privire la consecințele pe care câmpurile electromagnetice le au asupra concetățenilor noștri, ar trebui să fim responsabili și să aplicăm principiul precauției. Valorile-limită ar trebui să fie, așadar, actualizate în mod regulat, pentru a garanta publicului un nivel corespunzător de protecție.

Parlamentul European a dorit aici să atragă atenția Comisiei Europene față de acest subiect, care îngrijorează în mod justificat publicul. Uniunea Europeană are datoria de a face mai multe în ceea ce privește stabilirea unei politici ferme în domeniul undelor electromagnetice, și anume trebuie să ofere publicului mai multe informații cu privire la acest subiect și să adopte o legislație comunitară obligatorie.

– Raport: Pál Schmitt (A6-0124/2009)

Tomáš Zatloukal (PPE-DE). – (CS) Unul dintre obiectivele pe care ni le-am propus la Lisabona, în anul 2000, a fost o societate bazată pe cunoaștere. Cu toate că acum știm că trebuie să ne reducem obiectivele, sau mai degrabă că le vom atinge mai târziu, nu avem voie să reducem eforturile pe care le depunem pentru a le îndeplini. Prin urmare, și eu am susținut raportul domnului Schmitt, care încearcă să identifice eventualele probleme din domeniul educației care trebuie rezolvate. Educația stă, într-adevăr, cel mai adesea, la baza îndeplinirii obiectivelor noastre. Nivelul de educație are o influență directă asupra oportunităților de angajare a tinerilor, și, prin urmare, și asupra incluziunii sociale a acestora, iar noi, în ciuda actualei crize economice, nu trebuie să lăsăm acest potențial să se piardă.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Și eu am votat pentru acest raport, deoarece este vorba despre un subiect foarte important. Există multe probleme în acest domeniu. Nu putem sta cu mâinile-n sân când vedem că cel puțin șase milioane de studenți din Europa abandonează școala în fiecare an. Ce înseamnă acest lucru pentru ei? Înseamnă eșecul în ceea ce privește șansele lor de viitor.

În acest caz, o școală a secolului 21 ar putea fi de ajutor – o astfel de școală ar fi caracterizată printr-un climat social favorabil, prin utilizarea diferitelor metode pedagogice, prin deschidere și flexibilitate, precum și prin încurajarea învățării pe toată durata vieții.

Europa îmbătrânește. Nu suntem îndeajuns de bogați pentru a ne putea permite să amânăm rezolvarea acestei probleme. Toți copiii trebuie să beneficieze de o educație care să le ofere oportunități egale în lumea în care trăim astăzi. Tinerii noștri trebuie să fie capabili să concureze, și nu numai, iar politica educațională trebuie să contribuie la dezvoltarea identității individului.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Domnule președinte, aș dori să le mulțumesc interpreților pentru faptul că au lucrat peste program. Tot ceea ce doream să spun este că am votat împotriva raportului Schmitt, nu în ultimul rând pentru că, după părerea mea, educația este o competență care ar trebui să rămână a statelor membre, aceasta nefiind cu adevărat o problemă a Europei. Acest lucru este esențial.

Am, însă, și alte obiecții la raportul Schmitt. De exemplu, faptul că acest raport se bazează pe ideea că sistemele educaționale din diferitele țări europene ar trebui pur și simplu să se adapteze la prezența imigranților non-europeni, și nu invers. Nu înțeleg cum poate fi această poziție în armonie cu integrarea sau cu promovarea asimilării, când rezultatul ei va fi tocmai cel opus. Acest raport conține, ca de obicei, și alineatul obligatoriu privind românii, fără a se întreba cine pentru ce este, de fapt, responsabil. Acesta susține, de asemenea, că statele membre ar trebui să garanteze copiilor imigranți predarea în limba lor maternă și că personalul din școli ar trebui să reflecte, în mod special, societatea multiculturală. Iertați-mă că spun acest lucru, dar acesta este un raport corect din punct de vedere politic care creează mai multe probleme decât rezolvă.

Explicații scrise privind votul

– Raport: Neil Parish (A6-0141/2009)

Luca Romagnoli (NI), în scris. – (IT) Am votat pentru raportul dlui Parish privind propunerea de decizie a Consiliului de rectificare a Directivei 2008/73/CE de simplificare a procedurilor de întocmire a listelor și publicare a informațiilor în domeniul veterinar și zootehnic.

– Raport: Angelika Niebler (A6-0128/2009)

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), în scris. – Am votat în favoarea raportului privind statisticile comunitare referitoare la societatea informațională deoarece tehnologiile informației și comunicațiilor reprezintă o parte importantă a productivității în Uniunea Europeană și a creșterii produsului intern brut.

Scopul acestui regulament este garantarea continuității cadrului comun existent, în vederea producerii sistematice de statistici comunitare fiabile, armonizate, transmise la timp și de înaltă calitate privind societatea informațională și în vederea transmiterii de date statistice anuale referitoare la utilizarea TIC în întreprinderi și în gospodării.

Susțin acele prevederi care au în vedere simplificarea procedurilor administrative în sarcina autorităților publice (comunitare sau naționale), cât și a persoanelor private.

Consider că la nivel european există o nevoie permanentă de transmitere anuală a unor informații statistice coerente din domeniul societății informaționale.

Susțin punerea în aplicare a strategiei i2010. Aceasta promovează o economie digitală deschisă și competitivă și subliniază rolul esențial al tehnologiilor informației și comunicațiilor pentru incluziune și calitatea vieții.

Strategia aceasta este considerată un element fundamental al parteneriatului de la Lisabona reînnoit pentru creștere și locuri de muncă.

Luca Romagnoli (NI), *în scris. – (IT)* Am votat pentru raportul dnei Niebler privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 808/2004 privind statisticile comunitare referitoare la societatea informațională.

Consider că amendamentele prezentate sunt esențiale, fiind utile pentru compilarea statisticilor comunitare armonizate, fiabile, oportune și de înaltă calitate referitoare la societatea informațională.

– Raport: Béla Glattfelder (A6-0122/2009)

Bogusław Liberadzki (PSE), *în scris. – (PL)* Am votat pentru adoptarea raportului privind propunerea de decizie a Consiliului, referitoare la concluzia Acordului dintre Comunitatea europeană și Confederația elvețiană, de modificare a anexei 11 la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația elvețiană privind comerțul cu produse agricole.

Sunt de acord cu observațiile raportorului privind integrarea mai puternică a ambelor piețe. Acordul ar contribui la o îmbunătățire a productivității sectoarelor agricole ale ambilor parteneri, precum și la stabilirea unui nivel corect și relativ stabil pentru cetățeni al prețurilor produselor alimentare.

Cu toate acestea, sunt de acord cu viziunea conform căreia ambele părți ar trebui să negocieze cu atenție în vederea obținerii unei liberalizări complete a schimburilor comerciale. Volumul comerțului bilateral este semnificativ, iar eliminarea barierei comerciale ar avea un impact puternic, mai ales asupra economiei agricole a țărilor din UE care se învecinează cu Elveția, precum și asupra fermierilor elvețieni.

Luca Romagnoli (NI), *în scris. – (IT)* Am votat pentru raportul dlui Glattfelder privind propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului dintre Comunitatea europeană și Confederația elvețiană, de modificare a anexei 11 la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația elvețiană privind comerțul cu produse agricole.

– Raport: Ioannis Varvitsiotis (A6-0147/2009)

Luca Romagnoli (NI), *în scris. – (IT)* Am votat pentru raportul dlui Varvitsiotis referitor la recunoașterea reciprocă a deciziilor privind măsurile de supraveghere. Consider, de fapt, că măsurile de control ar trebui considerate ca fiind măsuri excepționale care trebuie atent cântărite, respectând dreptul la libertate și prezumția de nevinovăție.

Din păcate, trebuie să fiu de acord cu domnul raportor care afirmă că, deocamdată, nu a fost posibilă recunoașterea altor măsuri de supraveghere în afara măsurilor transfrontaliere, deoarece nu există niciun instrument de recunoaștere reciprocă. Acesta constituie un obstacol în calea protecției legale a drepturilor individuale, iar acest aspect trebuie dezbătut din nou.

– Raport: Karin Jöns (A6-0116/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *în scris. –* Am votat în favoarea raportului doamnei Karin Jöns, deoarece susțin adăugarea de noi tipuri de costuri eligibile pentru o contribuție din partea Fondului Social European.

Consider că modificările propuse în raport vor duce la aplicarea accelerată a fondului, la simplificarea gestionării, administrării și controlului operațiunilor care beneficiază de cofinanțări în cadrul FSE.

Subliniez necesitatea de a realiza o simplificare a procedurilor legate de alocarea finanțărilor provenite din fondurile structurale.

S-a constatat că întârzierile înregistrate în aplicarea politicii de dezvoltare regională sunt cauzate, printre altele, de procedurile prea stricte impuse de legislația europeană. În concluzie, o simplificare a acestora este esențială.

Proinsias De Rossa (PSE), *în scris*. – Susțin această reglementare care va permite accesul mai rapid și mai eficient la fondurile europene, în vederea evitării șomajului și a combaterii excluziunii sociale pe durata crizei.

Obiectivul propunerii este de a adăuga o metodă suplimentară mai simplă de utilizare a Fondului social european, astfel încât contribuția acestuia la gestionarea provocărilor economice și sociale cu care se confruntă Europa în perioada de criză, să fie mai rapidă și mai eficientă. Propunerea se limitează la introducerea unei simplificări a operațiunilor Fondului social european, pentru a încuraja preluarea eficientă și rapidă a resurselor disponibile, fără a compromite principiile privind buna gestionare financiară

Luca Romagnoli (NI), *în scris*. – (IT) Am votat pentru raportul dnei Jön privind extinderea tipurilor de costuri eligibile pentru o contribuție din partea FSE. Sunt de acord cu propunerea Comisiei, care vizează introducerea unei metode suplimentare mai simplă de utilizare a rezervelor FSE, pentru a garanta o reacție mai rapidă și mai eficientă la dificultățile economice și sociale cu care se confruntă Europa. Sunt, de asemenea, încântat de faptul că FSE va continua să susțină acțiunile de extindere și îmbunătățire ale investițiilor în capitalul uman, în special, prin consolidarea sistemelor educaționale și de formare, precum și a aceloră menite să dezvolte capacitățile instituționale și să sporească eficiența administrațiilor publice la nivel național, regional și local.

– Raport: Iratxe García Pérez (A6-0127/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), *în scris*. – Parlamentul European salută acțiunea rapidă a Comisiei de a propune amendamente la această legislație, care vor contribui, cu siguranță, la atenuarea impactului negativ al neașteptatei crize financiare, dar regretă faptul că nu sunt planificate alte amendamente importante.

Pachetul de amendamente a fost perceput ca un răspuns la o situație temporară, dar extrem de critică; totuși, acesta satisface pe deplin solicitarea privind simplificarea mai amplă a procedurilor și a unei aplicări mai flexibile a regulilor existente, în conformitate cu reglementările Fondului structural, care au fost oferite, în mod repetat, de către Parlamentul European în ultimii ani.

În cazul în care părțile de finanțare comunitare și cele naționale pot fi distribuite mai flexibil pe întreaga durată a programării, un flux monetar va fi imediat direcționat spre economiile naționale, lucru esențial dacă vrem să reacționăm la actualele restricții bugetare ale acestora.

Luca Romagnoli (NI), *în scris*. – (IT) În urma unei analize atente a recomandării dnei García Pérez privind FEDR, FSE și Fondul de coeziune, nu cred că economia europeană se poate bucura de o revigorare considerabilă cauzată de publicarea de către Comisia Europeană a comunicării intitulate „Un plan european de redresare economică”, care conține un set de măsuri specifice menite să stimuleze investițiile și să aloce fonduri publice suplimentare economiilor naționale, care se confruntă cu constrângeri bugetare grave.

– Raport: Hannu Takkula (A6-0125/2009)

Adam Bielan (UEN), *în scris*. – (PL) Raportul dlui Takkula ridică o problemă socială importantă. Cred că ar trebui să facilităm accesul copiilor proveniți din țări terțe la educația în limba țării gazdă, pentru a garanta că aceștia vor avea șanse egale în obținerea calificărilor la nivel universitar. Acesta este primul pas și un pas fundamental către integrarea deplină în societate.

Šarūnas Birutis (ALDE), *în scris*. – (LT) Având în vedere că depunem eforturi în vederea integrării imigranților, este foarte important să acordăm mai mult sprijin cursurilor de limbă; integrarea reprezintă un proces dual, la care participă imigranții și țara gazdă. Dorința imigranților de a învăța limba țării-gazdă și de a prelua controlul asupra propriilor vieți nu înseamnă că ei renunță la limba sau cultura țării de origine.

Învățarea limbilor străine (atât a limbii țării natale, cât și a țării gazdă) trebuie promovată foarte timpuriu, chiar înaintea etapei de educație primară, cu scopul, mai presus de toate, de a încuraja o implicare mai puternică a imigranților și a minorităților naționale, cum ar fi cea a romilor, în societatea europeană.

Învățarea pe toată durata vieții este importantă pentru imigranți, pentru minoritățile etnice și pentru grupurile dezavantajate din punct de vedere socio-economic, întrucât este vorba despre un proces de integrare, iar participarea la programe de studii și învățarea pe toată durata vieții oferă oportunități imigranților nou veniți.

Trebuie acordată o atenție deosebită rezultatelor slabe ale activităților imigranților, ale minorităților etnice și ale grupurilor dezavantajate din punct de vedere socio-economic, iar cu cât aceștia vor fi integrați mai devreme în școli, cu atât vor avea mai mult succes în școală, precum și în următoarea etapă a educației și pe piața muncii.

Catherine Boursier (PSE), *în scris.* – (FR) Fiecare copil are dreptul la educație. Integrarea imigranților, fie că aceștia sunt rezidenți legali sau nu, reprezintă o prioritate pentru noi, socialiștii. Nu acceptăm ierarhia pe care dreapta parlamentară dorește să o creeze în rândul imigranților. Din acest motiv, m-am abținut de la votul privind raportul excelent al dlui Takkula referitor la educarea copiilor imigranților. Am procedat astfel, întrucât, fiind vorba despre un raport din proprie inițiativă, era imposibil ca noi să votăm separat și să solicităm eliminarea alineatelor 5, 8 și 16, pe care le consider absolut nesatisfăcătoare.

Tocmai prin educarea copiilor imigranților vom aduce o contribuție importantă la integrarea tuturor, indiferent de statutul acestora. Introducerea condițiilor socio-economice favorabile ne va permite să oferim mai multă asistență imigranților, fie că aceștia trăiesc legal în Europa, fie că urmează să le fie acordat permisul legal de ședere sau că, până la urmă, vor fi trimiși înapoi în țara lor de origine. Nu ar trebui să le creăm acestor copii statutul de needucați sau gheotozați, pentru simplul motiv că părinții lor locuiesc aici ilegal. Acest lucru contravine pur și simplu convențiilor internaționale.

Lena Ek (ALDE), *în scris.* – (SV) „Conținutul și organizarea educației și formării reprezintă competențe naționale.” Așa prevede unul dintre primele alineate ale raportului din proprie inițiativă ale dlui Takkula privind educația copiilor imigranților. Cu toate acestea, în curând vom dezbate ce trebuie să includem în programa școlară, ce fel de profesori trebuie să avem și ce trebuie să întreprindă statele membre pentru a „implica tinerii imigranți într-o paletă largă de activități extrașcolare”. Deși este important să garantăm faptul că toți copiii, inclusiv cei ai imigranților, beneficiază de o educație cât mai bună, mă întreb dacă acest aspect trebuie într-adevăr abordat la nivelul UE. Cred că răspunsul se găsește în alineatul menționat mai sus. Votez în favoarea unei Uniuni Europene mai reduse, dar mai concentrată. De aceea, votez împotriva acestui raport din proprie inițiativă, deși sunt de părere că acesta abordează o problemă foarte importantă pe care trebuie s-o examinăm cu mai mare atenție la nivel național.

Glyn Ford (PSE), *în scris.* – M-am abținut cu privire la acest raport, ca reacție la blocarea de către colegii noștri creștin-democrați și conservatori a amendamentului oral care ar fi clarificat, și anume că dreptul la educație se extinde la toți copiii imigranți, indiferent dacă părinții acestora trăiesc legal sau nu în UE.

Noțiunea de a pedepsi copiii pentru păcatele părinților lor este una față de care ne opunem oriunde în lume, însă în momentul de față, Europa nu pare să aibă nimic împotriva acestei noțiuni.

Nu pot decât să admir ipocrizia oportunistică a colegilor mei conservatori.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris.* – (SV) Am dori să subliniem, încă o dată, faptul că în Uniunea Europeană de astăzi, statele membre dețin responsabilitatea exclusivă în ceea ce privește organizarea procesului de predare.

Proiectul de declarație conține o serie de idei interesante, însă, cu tot respectul față de acest subiect, considerăm că acest raport nu se încadrează în sfera de competențe a Uniunii Europene. În conformitate cu principiul subsidiarității, acest subiect trebuie rezolvat de către înseși statele membre.

Din acest principiu reiese faptul că nu ar mai trebui să existe Comisia parlamentară pentru cultură și educație, deoarece aceasta se ocupă de chestiuni care se nu intră în sfera de incidență a competenței UE.

Din aceste motive, am votat împotriva acestui raport.

Malcolm Harbour (PPE-DE), *în scris.* – Împreună cu colegii mei din Partidul conservator britanic, susțin o serie de sugestii din acest raport, inclusiv formarea profesorilor și învățarea de către elevi a limbii țării gazdă.

Cu toate acestea, considerăm că politica educațională este și trebuie să rămână o competență a statelor membre și că toate îmbunătățirile și măsurile legate de educația copiilor imigranților trebuie să fie dezvoltate de către statele membre înseși. Din aceste motive, ne-am abținut de la vot.

Jens Holm, Søren Bo Søndergaard și Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), în scris. – Susținem cu tărie noțiunile de antidiscriminare și egalitate privind accesul la educație, și credem în crearea sistemelor de învățământ și a școlilor care sunt adevrate ale principiului incluziunii. Considerăm că trebuie să se ia măsuri în vederea sprijinirii elevilor vulnerabili. Cu toate acestea, considerăm că statele membre sunt cele mai în măsură să asigure școlarizarea accesibilă și inclusivă a cetățenilor și a rezidenților săi. Suntem de părere că, numai în cazul în care statele membre formulează și implementează o politică educațională, se poate asigura controlul democratic al sistemului școlar de către persoanele care fac parte din acesta.

Anne E. Jensen și Karin Riis-Jørgensen (ALDE), în scris.. – (DA) Am votat pentru raportul privind educația copiilor imigranți, deoarece acesta abordează o problemă actuală și relevantă. Cu toate acestea, suntem de părere că statele membre ar trebui să decidă cu privire la măsura în care trebuie să se predea limba maternă. În Danemarca, decizia rămâne la latitudinea municipalităților și credem că acest lucru trebuie respectat.

Considerăm că este esențial ca, în primul și în primul rând, copiii să stăpânească limba țării gazdă, astfel încât mai târziu să poată avea acces la studii superioare și la un loc stabil pe piața muncii.

Andreas Mölzer (NI), în scris.. – (DE) De ani de zile, forțele naționaliste și patriotice din UE ne-au prevenit cu privire la consecințele imigrării necontrolate în masă. Concentrațiile de străini de 20, 50 sau chiar 90% ne arată că viziunea multiculturală a dat greș. Experimentele școlare cu clase compuse numai din străini nu s-au dovedit a fi fructuoase, iar până și cursurile intensive de limbă au limitele lor dacă părinții nu-și susțin copiii. În Austria, părinților li s-au oferit timp de ani de zile cursuri de limbă, însă și aici rezultatele lasă mult de dorit. Dorința de a avea o educație este un lucru care se moștenește de la generație la generație, iar dacă educația li se pare părinților un lucru inutil, ne lovim de un zid impenetrabil, așa cum s-a demonstrat în Franța.

Singura soluție este imigrația nulă sau negativă, prin împiedicarea altor membri ai familiei să se alăture imigranților care se află deja *la fața locului*, iar dorința de integrare trebuie să fie, în cele din urmă, obligatorie. Propunerea UE de a aduce mai mulți profesori imigranți în școli este ruptă de realitate, motiv pentru care am votat împotriva acestui raport.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), în scris. – Acest raport aduce o contribuție extrem de valoroasă pentru rezolvarea problemei acute a copiilor cetățenilor europeni care locuiesc și lucrează în alt stat membru decât cel de origine - mulți dintre copiii emigranților români, de exemplu, se confruntă cu dificultăți în această privință. La fel de important este accesul la educație în limba țării gazdă, în vederea unei integrări facile, cât și asigurarea învățământului în limba maternă, mai ales în ipoteza unei eventuale reîntoarceri în țara de origine. România, de exemplu, traversează chiar în această perioadă o experiență relevantă: mulți elevi români, copii de emigranți în Spania sau Italia, se întorc acasă și sunt reînscriși de părinți în școlile românești. Este în interesul acestora și al viitorului lor ca reintegrarea să fie lipsită de dificultățile inerente unei schimbări a mediului școlar. Cazul României nu este singular. Alte state membre din Est s-au confruntat și se confruntă cu același fenomen, ceea ce face necesară punerea în aplicare, în termen cât mai scurt, a propunerilor conținute în acest raport.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), în scris. – (EL) Partidul comunist grec a votat împotriva acestui raport. O Uniune Europeană a intervențiilor imperialiste, a exploatării neo-coloniale, a vânătorii de imigranți, a atacurilor la adresa drepturilor de muncă, sociale și democratice ale lucrătorilor săi, nu poate pune în practică integrarea socială egală a imigranților, care implică parțial garantarea egală a educației pentru copiii acestora.

Educația copiilor imigranților nu este segregată de politica generală a UE privind imigrația, o politică caracterizată prin măsuri drastice împotriva celor care nu sunt utili pentru afacerile de mari dimensiuni, și care califică drept imigrație ilegală legalizarea selectivă și integrarea în câmpul muncii, desigur în termeni mult mai puțin favorabili, a imigranților care acoperă nevoile monopolurilor. Este inacceptabil ca raportul să se refere strict la copiii imigranților legali. La fel cum părinții sunt primele victime ale exploatării pe motiv de clasă, copiii lor sunt, la rândul lor, primele victime ale exploatării pe motiv de clasă, în educație. Statisticile privind ratele abandonului imigranților la nivelul învățământului superior sunt ilustrative. În anul academic 2004-2005, procentajul imigranților în educația obligatorie era de 10.3% din numărul total al copiilor, în timp ce în școlile pentru elevi între 16-19 ani era numai de 4%.

Imigranții trebuie să lupte, împreună cu lucrătorii locali, împotriva exploatării și a barierelor legate de clasă în calea educației, prin intermediul circulației claselor forței de muncă.

Luca Romagnoli (NI), în scris. – (IT) M-am abținut de la votul cu privire la raportul dlui Takkula referitor la educarea copiilor imigranților. De fapt, simt că nu am nicio bază pentru a vota pentru sau împotriva raportului dlui Takkula.

Martine Roure (PSE), în scris. – (FR) Fiecare copil are dreptul la educație. Integrarea imigranților, fie că aceștia sunt rezidenți legali sau nu, reprezintă o prioritate pentru noi, socialiștii. Nu acceptăm ierarhia pe care dreapta parlamentară dorește să o creeze în rândul imigranților. Din acest motiv, m-am abținut de la votul privind raportul excelent al dlui Takkula referitor la educarea copiilor imigranților. Am procedat astfel, întrucât, fiind vorba despre un raport din proprie inițiativă, era imposibil ca noi să votăm separat și să solicităm eliminarea alineatelor 5, 8 și 16, pe care le consider absolut nesatisfăcătoare.

Tocmai prin educarea copiilor imigranților vom aduce o contribuție importantă la integrarea tuturor, indiferent de statutul acestora. Introducerea condițiilor socio-economice favorabile ne va permite să oferim mai multă asistență imigranților, fie că aceștia trăiesc legal în Europa, fie că urmează să le fie acordat permisul legal de ședere sau că, până la urmă, vor fi trimiși înapoi în țara lor de origine. Nu ar trebui să le creăm acestor copii statutul de needucați sau ghetoizați, pentru simplul motiv că părinții lor locuiesc aici ilegal. Acest lucru contravine pur și simplu convențiilor internaționale.

Anna Záborská (PPE-DE), în scris. – (SK)

În primul rând, aș dori să deplâng faptul că rezoluția nu menționează cadrul privind anul internațional al drepturilor omului, declarat de ONU.

Observ, de asemenea, în această rezoluție, o altă tendință periculoasă în cadrul politicii europene, care implică luarea copiilor din propriul lor mediu natural, cu alte cuvinte din familiile lor naturale. Familia este și va rămâne întotdeauna locul cel mai natural pentru dezvoltarea unui copil. Mama și tatăl reprezintă persoanele cele mai importante pentru un copil. Acest lucru este valabil și pentru familiile sărace și cele de imigranți. În loc să-i despărțim pe copii de familiile lor, ar trebui să ne gândim cum să susținem părinții și familiile în îndeplinirea responsabilităților lor reciproce.

Aș dori să închei prin a-mi exprima regretul cu privire la faptul că raportul nu menționează absolut nimic despre rolul taților. Chiar și în familiile de imigranți, mamele și tații au roluri diferite, însă complementare. Nu ar trebui să susținem mamele, fără să facem același lucru și pentru tați.

Doresc numai să subliniez Declarația generală Universală a Drepturilor Omului. Aceasta prevede în mod explicit dreptul copilului de a trăi într-o familie și dreptul părinților de a alege educația pe care o consideră cea mai potrivită pentru copilul lor.

Familiile de imigranți au, de asemenea, acest drept.

– **Raport: Adina-Ioana Vălean (A6-0186/2009)**

Alfredo Antoniazzi (PPE-DE), în scris. – (IT) În ciuda unor compromisuri atinse între diverse grupuri politice în cadrul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne privind multe puncte esențiale din raportul dnei Vălean, și fără a ține seamă de convingerea politică și de poziția pe care o exprim în numele Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, în calitatea mea de raportor alternativ al acestui raport, și anume că libera circulație a cetățenilor Comunității este un drept fundamental al UE, versiunea finală conține totuși o serie de referiri inadecvate, în unele note de subsol la considerentul S, care ne obligă pe noi, ca delegație italiană a PPE-DE, să votăm împotriva acestui raport în Parlament, din cauza votului în bloc prevăzut pentru acest tip de raport.

Delegația italiană a PPE-DE consideră că referirile din raport sunt inadecvate și absolut ieșite din context: acestea se referă la aspecte care nu se încadrează în domeniul de aplicare a acestei directive, fiind de competența statelor membre, cum ar fi securitatea publică, legalitatea și dreptul familiei

Philip Claeys (NI), în scris. – (NL) Am votat împotriva acestui raport, deoarece directivele de acest gen subminează capacitățile statelor membre de a deține controlul asupra propriilor teritorii și de a lua măsurile adecvate pentru a menține legea și ordinea. Ne amintim, de exemplu, de Italia, care a fost aspru criticată pe baza acestei directive, pentru că s-a crezut că dorește să ia măsuri puternice pentru a menține legea și ordinea. Ne amintim, de asemenea, de hotărârea Metlock a Curții de Justiție, care subminează politica de imigrare a statelor membre în baza acestei directive. Mă gândesc și la Belgia, care continuă să naturalizeze imigranți pe baza celei mai permissive legislații de naționalizare din lume, cu rezultatul că acei imigranți sunt ulterior complet liberi să treacă granițele europene.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris*. – (SV) Partidul suedez June List susține piața internă liberă, care nu numai că ne-a adus prosperitate economică, ci a și extins libertatea cetățenilor prin aceea că le-a permis libera circulație în țările din interiorul granițelor europene. Suntem de acord cu viziunea raportorului conform căreia lipsa transpunerii acestei directive în anumite state membre ar trebui să fie considerată ca fiind dezamăgitoare și facem apel la statele membre să pună în întregime în aplicare Directiva 2004/38/CE, astfel încât dreptul la libera circulație să devină realitate.

Cu toate acestea, ne opunem cu fermitate oricărei mărimi a fondurilor sau alocațiilor pentru o anumită linie bugetară, în vederea susținerii proiectelor naționale și locale menite să integreze cetățenii și membrii familiilor acestora pe perioada șederii lor într-un alt stat membru. Astfel de chestiuni țin de responsabilitatea individuală a fiecărui stat membru.

Cu toate acestea, poziția clară a acestui raport privind realizarea pieței interne libere a depășit aspectele negative pe care le conține, motiv pentru care ne-am hotărât să votăm în favoarea acestuia.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *în scris*. – Am susținut raportul dnei Vălean privind drepturile cetățenilor UE. Dreptul cetățenilor UE și al familiilor lor de a se muta și de a locui în cadrul Uniunii se află în strânsă legătură cu libertățile fundamentale și este esențial ca toate statele membre să pună în aplicare, fără discriminare, această lege. Vorbind în calitate de reprezentant al Scoției, știu că UE le-a oferit scoțienilor nenumărate posibilități în străinătate, în timp ce Scoția a primit mulți cetățeni care au jucat un rol important în viața noastră economică și culturală. În această perioadă de criză economică este esențial ca avantajele liberei circulații să fie recunoscute și ca dificultățile economice să nu fie utilizate drept o scuză pentru practicarea discriminării.

Dan Jørgensen, Poul Rasmussen, Christel Schaldemose și Britta Thomsen (PSE), *în scris*. – (DA) Am votat împotriva raportului referitor la punerea în aplicare a directivei privind reședința. Deși raportul se referă la punerea în aplicare și implementarea directivei privind reședința, acesta face trimitere și la hotărârea Metlock, care le permite străinilor fără drept legal de a rezida în UE să obțină un permis de ședere prin căsătorie și, prin urmare, să călătorească pe teritoriul Uniunii Europene împreună cu soțul/soția lor. Cu toate că susținem principiul liberei circulații a cetățenilor UE, nu suntem de părere că persoanele care au intrat în mod ilegal în Europa ar trebui să-și poată întări drepturile prin căsătorie.

Anne E. Jensen și Karin Riis-Jørgensen (ALDE), *în scris*. – (DA) Deputații europeni ai Partidului liberal danez au votat împotriva acestui raport. Suntem în favoarea liberei circulații a lucrătorilor și dorim ca statele membre să respecte această directivă. Totuși, ne opunem posibilității de a legaliza șederea ilegală prin căsătoria cu un lucrător migrant, astfel cum se prevede în hotărârea Metlock. Statele membre trebuie să aibă, prin administrația lor, o posibilitate reală de a garanta faptul că nu se va abuza de normele privind libera circulație, în scopul de a se sustrage de la legislația privind străinii.

Luca Romagnoli (NI), *în scris*. – (IT) Am votat împotriva raportului dnei Vălean referitor la punerea în aplicare a Directivei 2004/38/CE privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora. Nu sunt de acord cu punctul în care statele membre li se solicită să adopte același format al actelor de identitate pentru cetățenii lor și pentru cetățenii Uniunii Europene din alte state membre, fără a lua în considerare diferențele evidente dintre aceste acte. Consider că această soluție este inutilă și superficială.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *în scris*. – (PL) În conformitate cu articolul 18 din Tratatul CE, fiecare cetățean are dreptul de circulație și ședere pe teritoriul statelor membre. Directiva 2004/38/CE definește în detaliu posibilitățile legale de circulație, în cadrul granițelor UE, a cetățenilor, a familiei lor apropiate sau a unui partener cu acte legale.

Libera circulație trebuie însă luată în considerare împreună cu reglementările privind libera circulație a lucrătorilor și libertatea de a presta servicii.

După cum știm cu toții, patru state membre UE nu și-au deschis încă piața muncii pentru lucrătorii proveniți din țările care au aderat în 2004. 11 state membre continuă să aibă restricții pe piețele lor de muncă față de cetățenii României și ai Bulgariei.

Consider că această situație are o influență negativă, și nu numai asupra procesului de integrare. Trebuie să ne străduim să eliminăm cât mai repede cu putință barierele existente.

În conformitate cu articolul 20 din Tratat, orice cetățean al Uniunii beneficiază, pe teritoriul unei țări terțe în care nu este reprezentat statul membru al cărui resortisant este, de protecție din partea autorităților diplomatice și consulare ale oricărui stat membru, în aceleași condiții ca și cetățenii acelui stat. .

Măsurile care au fost anunțate privind consolidarea protecției consulare în statele terțe trebuie puse în aplicare cât mai repede posibil, iar negocierile cu țările terțe, privind ridicarea vizelor, trebuie continuate.

– Raport: Urszula Gacek (A6-0182/2009)

Alin Lucian Antochi (PSE), *în scris*. – Raportul dnei Gacek aduce în prim plan un aspect important: odată cu extinderea Uniunii Europene s-a remarcat o creștere considerabilă a numărului de cetățeni europeni rezidenți în afara statului de origine în contextul în care cetățenia europeană este complementară cetățeniei statelor membre, fiecare dintre acestea fiind responsabilă cu reglementarea acestui aspect.

În ciuda implicării active a cetățenilor în inițierea de propuneri legislative cât și a încercării de a transparentiza sistemul legislativ comunitar, europenii se confruntă încă cu o serie de probleme legate de încălcarea și nerespectarea dreptului la liberă circulație și rezidență a persoanelor pe teritoriul statelor membre. Discrepanțele constatate între statele membre privind reglementarea obligativității vizei sau a exercitării dreptului de a vota atât în țara de origine cât și în țara de adopție, pun sub semnul întrebării egalitatea în drepturi a tuturor cetățenilor europeni.

De aceea, consider necesar ca statele membre să ia toate măsurile necesare în vederea transpunerii eficiente a normelor destinate armonizării drepturilor cetățenilor europeni, iar în acest caz, trebuie să ținem cont că punctul de plecare îl reprezintă parteneriatul, fie el între statele membre și UE sau între instituțiile regionale, locale și civile.

Nu în ultimul rând, statele membre trebuie să garanteze dreptul la vot tuturor cetățenilor UE care rezidă într-un stat membru, altul decât cel de origine în momentul alegerilor legislative.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), *în scris*. – (SV) Delegația Conservatorilor suedezi din Parlamentul European a votat astăzi pentru raportul (A6-0182/2009) întocmit de dna Urszula Gacek (PPE-DE, PL) privind problemele și perspectivele cetățeniei europene.

Suntem de acord cu ideea cuprinzătoare a unei cetățenii europene și a unei libere circulații îmbunătățite. Cu toate acestea, considerăm că soluția la problemele prezentate este organizarea mai multor campanii de informare. Dorim, de asemenea, să subliniem faptul că problema dreptului de a vota la alegerile municipale este o chestiune internă care trebuie rezolvată de statele membre.

Carlos Coelho (PPE-DE), *în scris*. – (PT) S-au făcut pași concreți pentru a transforma cetățenia europeană într-o realitate. Acest lucru va avantaja migranții portughezi din alte țări ale Comunității, întrucât aceștia se vor bucura de o gamă largă de drepturi și obligații, inclusiv de tratament egal cu cel al resortisanților statului gazdă.

Progresul cel mai important a fost, fără îndoială, adoptarea directivei privind cetățenia, care prevede dreptul necondiționat la ședere permanentă pentru cetățenii UE și familiile acestora care au locuit timp de cinci ani în statul gazdă.

Cu toate acestea, sunt încă multe lucruri de făcut, deoarece încă există obstacole care provin, în majoritatea cazurilor, din punerea incorectă în aplicare a directivei de către statele membre.

Salut inițiativa Comisiei de a publica un Ghid al acestei directive, astfel încât informațiile legate de drepturile de care se pot bucura cetățenii să fie accesibile atât acestora, cât și autorităților locale și regionale ale statelor membre.

Este esențial ca legăturile sociale și politice dintre cetățenii UE să fie în continuare consolidate. Tratatul de la Lisabona trebuie să aibă o contribuție semnificativă în acest sens, în special prin „inițiativa cetățeniei”, care le va permite cetățenilor, în anumite condiții, să exercite un drept de inițiativă.

Lena Ek (ALDE), *în scris*. – (SV) Trebuie să consolidăm cetățenia europeană, deoarece aceasta reprezintă platforma centrală a liberei circulații. Acest raport semnalează o serie de domenii în care oportunitățile de a avea acces la avantajele liberei circulații a UE ar putea fi îmbunătățite. Având în vedere că eliminarea granițelor și o mobilitate sporită constituie ideile centrale ale UE, am decis să votez pentru acest raport, în

ciuda unor referiri destul de neinspirate la promovarea „identității europene” și la stabilirea unei „dimensiuni europene” în școlile noastre.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Deși conține o serie de puncte care merită în mod natural acordul nostru, precum și puncte despre care cel puțin se poate spune că sunt „corecte din punct de vedere politic”, această rezoluție a Parlamentului European, intitulată „Problemele și perspectivele referitoare la cetățenia europeană”, ar fi ridicolă, dacă nu ar fi o problemă atât de serioasă. De exemplu, PE:

-„salută faptul că Tratatul de la Lisabona permite ca un milion de cetățeni UE din diferite state membre să invite în mod colectiv Comisia să facă propuneri legislative, și consideră că un astfel de drept legal va crește, în mod substanțial, gradul de conștientizare în rândurile europenilor cu privire la cetățenia Uniunii”;

-„reamintește că transparența și participarea democratică trebuie realizate printr-o varietate de forme de parteneriat între UE și statele membre, instituțiile regionale și locale, partenerii sociali și societatea civilă”.

În cele din urmă, există o întrebare vorbărie care ne face să credem că „cetățenia europeană” este un lucru foarte bun, cu condiția ca cetățenii să fie împiedicați de la a decide ce este cu adevărat important, în special prin a-i opri de la a vota într-un referendum cu privire la „Tratatul de la Lisabona” sau, dacă se poate, de a-i forța să organizeze referendumuri până în momentul în care vor vota cu „da”...

Aceasta este ipocrizie la nivel înalt ...

Jean-Marie Le Pen (NI), *în scris. – (FR)* Raportul dnei Gacek privind cetățenia UE este o adevărată fraudă.

Sub pretextul consolidării liberei circulații și a libertății de ședere a cetățenilor Comunității în cadrul UE, raportul introduce tratamentul egal între aceștia și cetățenii țărilor terțe.

Raportul utilizează, în mod intenționat, termenul de cetățenie pentru a reuni într-o manieră absolut ilegală conceptele de naționalitate a unui stat membru și de cetățenie a Uniunii.

Obiectivul care se află în spatele dorinței este foarte clar, și anume de a crea confuzie: extinderea posibilității de a obține naționalitatea unui stat membru la toate persoanele care locuiesc legal în acel stat, în conformitate cu dreptul care derivă din cetățenia Uniunii. De aceea, raportorul introduce noul concept al migrantului intra-comunitar, o specie din ce în ce mai des întâlnită. Este adevărat că Parlamentul European este acum alcătuit mai degrabă din reprezentanți ai cetățenilor Uniunii decât ai popoarelor statelor. Acesta este un atac grav la adresa identității și coeziunii naționale.

Doamnelor și domnilor, fiți atenți: în calitate de reprezentanți ai cetățenilor nediferențiați ai Uniunii Europene, urmează să deveniți în curând membri apatrizi. Poate că, în adâncul sufletului, acest lucru este exact ceea ce vă doriți.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *în scris. – (EL)* Raportul este un exercițiu de propagandă al forțelor „Europei cu o singură direcție” pentru a convinge populația de pretinse beneficii ale UE. Prin promovarea unei cetățenii artificiale, practic inexistente, de care nu se leagă niciun fel de drept practic, acestea încearcă să cultive ideea „cetățeanului european” și a „conștiinței europene”. Obiectivul lor este de a-i induce pe lucrători, mai ales pe cei tineri, în eroare pe cale ideologică. În acest scop, aceste forțe investesc în „partide politice europene” și fac apel la UE să le ofere mai multă susținere politică și, mai ales, economică, astfel încât să poată prelua rolul de înfrumusețare și susținere a UE și să poată dezorienta și induce în eroare în mod eficient. În efortul de a gestiona opoziția din ce în ce mai puternică față de politica antipopulară a UE, respectiv construcția euro-unificatoare în sine, ele invită UE să-și intensifice propaganda falsă și să promoveze avantajele inexistente ale cetățeniei europene.

Lucrătorii simt zi de zi consecințele dureroase ale Tratatului de la Maastricht și ale politicii antipopulare a UE. Aceștia își pot da seama din propria experiență că UE nu s-a născut pentru a servi intereselor locale, ci pentru a apăra și a servi intereselor și profitului monopolurilor europene.

Nesupunerea, opoziția și ruptura cu UE reprezintă progresul care este în interesul oamenilor. Lucrătorii pot trimite acest mesaj și vor face acest lucru prin votul la alegerile europene din iunie.

Luca Romagnoli (NI), *în scris. – (IT)* Am decis să votez împotriva raportului dnei Gacek privind problemele și perspectivele legate de cetățenie europeană. Nu cred că trebuie să ne facem atât de multe griji cu privire la rata scăzută de punere în aplicare a directivelor în vigoare, în special a directivei privind libera circulație, care dă naștere la numeroase probleme legate de libertatea de circulație și alte drepturi ale cetățenilor UE, deoarece nu cred că situația descrisă de dna Gacek reflectă realitatea actuală cu care ne confruntăm cu toții.

– Raport: Helmuth Markov (A6-0126/2009)

Luca Romagnoli (NI), *în scris. – (IT)* Am votat pentru raportul dlui Markov privind statisticile comunitare referitoare la comerțul exterior. Pentru a obține rezultatele dorite, cred că este necesar să reducem efectul „Rotterdam”, care, conform Comisiei și a Consiliului, va duce la o supra-reprezentare în statisticile privind comerțul exterior ale statelor membre care înregistrează un volum ridicat de exporturi sau formalități vamale, dar care sunt de fapt numai țări de tranzit, în detrimentul statelor membre care primesc sau expediază, în realitate, produsele.

– Raport: Avril Doyle (A6-0048/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Obiectivul directivei este de a limita expunerea consumatorilor la substanțe farmacologic active destinate utilizării în produsele medicinale veterinare pentru animalele crescute în scopul producției de alimente, precum și ca reziduuri ale acestora în produse alimentare de origine animală. Aici se includ și produsele alimentare importate din țările terțe.

În urma unei lungi proceduri, s-a elaborat textul poziției comune, care reflectă compromisul atins prin negocierile dintre cele trei instituții.

Punctele esențiale abordate în noul text sunt următoarele:

- valori de referință: acestea sunt acum definite ca fiind nivelul rezidual al unei substanțe farmacologic active, stabilit din motive de control în cazul anumitor substanțe pentru care nu se stabilise un nivel rezidual maxim în conformitate cu acest regulament;

- import: statele membre vor interzice importul și introducerea pe piață a produselor de origine animală care conțin reziduuri rezultate în urma administrării ilegale de substanțe farmacologic active care nu pot fi clasificate în conformitate cu textul. Prin urmare, importurile din țările terțe de produse alimentare care conțin reziduuri rezultate în urma administrării ilegale de substanțe farmacologic active, a căror utilizare este interzisă în UE, vor fi interzise în interesul sănătății publice.

Luca Romagnoli (NI), *în scris. – (IT)* Am votat împotriva raportului dnei Doyle privind stabilirea limitelor reziduale ale substanțelor farmacologic active în produsele alimentare de origine animală. Sunt de acord cu scopul, dar nu cu metodele. Nu cred că limitarea expunerii consumatorilor la substanțe farmacologic active în produsele medicinale veterinare pentru animale folosite în scopul producției de alimente și reziduurile acelor substanțe prezente în alimentele de origine animală reprezintă o soluție pentru a atinge scopurile dorite. Aș dori să abordez rădăcina problemei, care, în realitate, este alta.

– Raport: Emmanouil Angelakas (A6-0134/2009)

Adam Bielan (UEN), *în scris. – (PL)* Susțin raportul Angelakas deoarece are ca subiect utilizarea anumitor sume de bani pentru cofinanțarea programelor regionale și locale referitoare la energia regenerabilă și la locuințe. În plus, se încurajează foarte mult ideea ca statele membre să stabilească criterii pentru a decide care sunt locuințele care se califică pentru subvenții, în conformitate cu legislația națională. Acesta este un semn potrivit căruia, în fiecare stat membru, banii vor fi investiți în clădirile care au cea mai mare nevoie de ei.

Proinsias De Rossa (PSE), *în scris. –* Susțin acest raport care modifică Fondul european de dezvoltare regională pentru a permite și facilita eficiența energetică și intervențiile prin folosirea energiei regenerabile în sectorul locuințelor din toate statele membre. Intervențiile ar trebui să fie direcționate spre familiile cu venituri mici, în conformitate cu legislația națională în vigoare. Într-adevăr, am propus în Irlanda ca TVA-ul pentru astfel de lucrări să fie redus de la 13.5% la 5%, pentru a încuraja păstrarea locurilor de muncă și cererea privind astfel de renovări.

„Planul european de redresare economică” a stabilit ca priorități strategia de la Lisabona și energia (cu o atenție deosebită asupra eficienței energetice a clădirilor). Prin urmare, statele membre sunt încurajate să-și reprogrameze Programele operaționale finanțate din fondurile structurale, pentru a acorda un mai mare echilibru investițiilor în eficiența energetică, inclusiv finanțării locuințelor sociale.

În temeiul cadrului actual de reglementare, Fondul european de dezvoltare regională a sprijinit intervenții în sectorul locuințelor, inclusiv în eficiența energetică, însă acest lucru a fost rezervat numai statelor membre care au aderat la UE la sau după 1 mai 2004. Modificarea acestei reglementări urmărește să permită extinderea acestei posibilități, ținând familiile cu gospodării cu venituri reduse din toate statele membre.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris.* – (SV) Se pare că nu există limite în oda raportorului adusă politicii de coeziune a UE, în ciuda faptului că această politică este un exemplu alarmant a situației la care poate duce o centralizare excesivă.

Controlul insuficient și urmărirea necorespunzătoare a resurselor alocate în fiecare an din fondurile UE au făcut ca sume importante de bani să ajungă în buzunarele nepotrivite. Cu toții știm acum acest lucru. În noiembrie 2008, Curtea europeană de conturi a conchis că 11% din cele 42 de miliarde de euro aprobate în 2007 în cadrul politicii de coeziune a UE nu ar fi trebuit să fie plătite.

Cu toate acestea, acest lucru nu este menționat în raport. Acest lucru este regretabil, dar deloc surprinzător. Este de la sine înțeles că am votat împotriva acestui raport.

Sérgio Marques (PPE-DE), *în scris.* – (PT) Criza economică și financiară cu care se confruntă Europa trebuie văzută ca o ocazie de a adopta măsuri care nu numai că vor ajuta statele membre să-și revină, dar vor crește în același timp gradul de conștientizare al populației cu privire la un comportament mai durabil.

Posibilitatea de a îmbunătăți eficiența energetică a locuințelor prin alocarea, fiecărui stat membru, de fonduri de până la 4% din Fondul european de dezvoltare regională, oferă un dublu avantaj: pe de o parte, reduce costurile energetice fixe ale familiilor, iar pe de altă parte reduce consumul național, contribuind astfel la securitatea energetică și la reducerea importurilor de combustibili fosili și a emisiilor de gaze cu efect de seră.

Salut acest raport, în speranța că statele membre vor reuși să integreze această finanțare în Planurile de acțiune naționale pentru eficiență energetică și că vor reuși să o utilizeze într-un mod responsabil și pragmatic.

Sper că micile regiuni insulare vor beneficia, în mod special, de această finanțare, având în vedere că aceste regiuni au la dispoziție mai puține posibilități de a genera energie și, astfel, necesită o utilizare responsabilă a energiei din partea tuturor. Investițiile în energie sunt unul dintre instrumentele cele mai importante în acest domeniu și trebuie să constituie un obiectiv prioritar pentru guvernele statelor membre.

Luca Romagnoli (NI), *în scris.* – (IT) Am votat pentru raportul dlui Angelakas privind FEDR cu privire la eligibilitatea eficienței energetice și a investițiilor în energie regenerabilă în locuințe. Sunt și eu de părerea raportorului conform căruia instrumentele financiare disponibile pentru UE trebuie modificate cât se poate de repede și de eficient posibil pentru a face față provocărilor emergente legate de actuala criză economică. În calitate de actor internațional fundamental, Uniunea Europeană nu-și poate permite să fie cu un pas în urmă în domeniul eficienței energetice și al energiei regenerabile în eficiența locuințelor. De aceea, este necesar ca toate statele membre și regiunile Uniunii, nu numai cele ale noilor state membre, să fie puse într-o poziție în care să fie capabile să facă investiții și să realizeze proiecte în aceste sectoare. Acest lucru va aduce, de asemenea, avantaje clare în domeniul creării de noi locuri de muncă, lucru esențial în situația economică extrem de gravă cu care ne confruntăm.

– Raport: Henrik Lax (A6-0161/2009)

Carlos Coelho (PPE-DE), *în scris.* – (PT) Sunt de acord cu o politică comună în materie de vize care să faciliteze călătoriile legitime și să pună în aplicare măsuri menite să faciliteze procesul de depunere și de prelucrare a cererilor de viză (costuri reduse, proceduri simplificate de eliberare a vizelor, utilizarea vizelor pentru intrări multiple, perioade mai lungi de valabilitate).

De asemenea, urgentă este rezolvarea problemei imigrației ilegale printr-o mai mare armonizare a legislației naționale și a practicilor de prelucrare în cadrul misiunilor consulare locale.

Recunosc nevoia urgentă de a consolida coerența politicii comune în materie de vize, în special prin incorporarea într-un singur cod al vizelor a tuturor dispozițiilor referitoare la eliberarea vizelor și la deciziile privind refuzul, prelungirea, anularea, retragerea și scurtarea vizelor eliberate.

Îl felicit pe raportor, dl Lax, pentru compromisul excelent pe care a reușit să-l obțină, dar regret că acel compromis slab la care s-a ajuns în raportul privind Instrucțiunile consulare comune (care trebuie incluse în această propunere) va ajunge să fie în detrimentul acestei propuneri. Un exemplu este scutirea de sau reducerea costurilor vizelor pentru copii, care s-a hotărât în acest Parlament, dar care nu va produce efectele dorite din cauza costurilor suplimentare care urmează să fie percepute în cazul în care serviciile sunt furnizate de companii externe.

Din toate aceste motive care m-au determinat să votez împotriva raportului, nu pot să-l susțin pe acesta în întregime, motiv pentru care m-am abținut.

Andreas Mölzer (NI), în scris. – (DE) Trebuie să vedem când obiectul unei mai puternice armonizări a prevederilor naționale și a procedurilor legate de vize este imigrația ilegală. Scandalurile din trecut legate de vize demonstrează, desigur, cât de relaxat abordează unele state procedura de eliberare a vizelor. Cazurile la care fac referire nu au fost suficient de bine investigate și nu s-a produs o schimbare suficientă.

Legalizările în masă din ultimele decenii pun la îndoială, de asemenea, rațiunea faptului de a continua procesul de armonizare. Dacă statele nu susțin dispozițiile stricte privind vizele și o politică riguroasă care să vizeze reducerea imigrației la zero, rezultatul nu va fi nimic altceva decât cel mai mic numitor comun. Pentru a preveni un posibil flux de imigranți pe cale indirectă, am votat împotriva raportului dlui Lax.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), în scris. – (EL) Propunerea de regulament a Comisiei cu privire la un Cod comunitar al vizelor reprezintă una dintre măsurile UE de intensificare a represiunii imigranților și de realizare a „Fortăreței Europa” împotriva resortisanților țărilor terțe și chiar a persoanelor din UE. Odată cu Codul vizelor, UE a adoptat măsuri mai dure de acordare a vizelor de intrare în UE către resortisanții țărilor terțe, care se aplică uniform în toate statele membre. Acesta impune includerea în vize a datelor biometrice (ampretele celor zece degete) chiar și pentru copii începând cu vârsta de 12 ani. Aceste date, împreună cu o serie de date personale, vor fi înregistrate în sistemul informațional VIS care a fost deja introdus de către UE și care aspiră să devină cea mai mare bază de date cu caracter personal – conform datelor poliției – a tuturor resortisanților țărilor terțe. Nicio îmbunătățire făcută prin raportul Parlamentului European nu schimbă esența, direcția sau rațiunea Codului vizelor, care este un alt instrument de control și represiune mai dură a imigranților în cadrul politicii generale anti-imigrație a UE, astfel cum se prevede în Pactul privind imigrarea. Din nou, UE a demonstrat că este dușmanul oamenilor, a imigranților și a refugiaților, dând ostacoli pe mâna exploatarei sălbatice a capitalurilor.

Luca Romagnoli (NI), în scris. – (IT) Am votat împotriva raportului dlui Lax privind Codul comunitar al vizelor. Consider că obiectivele propuse de Comisie în contextul Programului de la Haga, și anume crearea unui sistem pentru a facilita călătoriile legitime și a combate imigrația ilegală, nu pot fi atinse prin armonizarea legislației naționale și a practicilor de prelucrare în cadrul misiunilor consulare locale. Rămân încă multe de făcut în materie de dialog și cooperare între statele membre, și ar trebui să continuăm pe această cale, nu să incorporăm într-un Cod unic al vizelor toate dispozițiile care guvernează eliberarea vizelor și deciziile privind refuzul, prelungirea, anularea, retragerea și scurtarea vizelor eliberate, dispoziții pe care UE este absolut nepregătită și incapabilă să le gestioneze. Prin urmare, nu cred că sistemul propus ar trebui să fie aprobat și continuat.

Andrzej Jan Szejna (PSE), în scris. – (PL) Comisia pentru libertățile civile, justiție și afaceri interne a pregătit o nouă propunere în contextul Programului de la Haga. Obiectivul acesteia este de a simplifica politica în materie de vize prin crearea unui Cod comunitar al vizelor, în vederea facilitării procesului privind depunerea cererilor de viză, precum și prelungirea, anularea, retragerea și scurtarea vizelor eliberate. Codul va unifica și specifica principiile de eliberare a vizelor, precum și tipul acestora și perioada de validitate. În plus, vor fi menționate documentele necesare pentru obținerea unei vize adecvate.

Ca urmare a armonizării legislației UE privind vizele, legislația care de multe ori a împiedicat procesul de obținere a vizelor va fi abrogată. Codul comunitar al vizelor va facilita circulația nu numai a cetățenilor UE, ci, mai presus de toate, a cetățenilor statelor din afara UE. Acesta va facilita libera circulație a cetățenilor, dar și a lucrătorilor, între țările din și din afara Comunității.

În ceea ce privește modificarea de mai sus, trebuie acordată o atenție specială formării în curs a ofițerilor de frontieră, și mai ales a celor care lucrează la granițele Uniunii Europene.

Politica UE în materie de vize ar trebui să reflecte prioritățile fundamentale ale politicii sale externe. Consider că realizarea unui Cod comunitar al vizelor este o idee bună, și că va servi armonizării legislației statelor membre.

– Raport: Salvatore Tatarella (A6-0105/2009)

Edite Estrela (PSE), în scris. – (PT) Am votat pentru regulamentul privind sistemul comunitar de etichetare ecologică, deoarece cred că este esențial să încurajăm producerea și consumul durabile de produse. Eticheta ecologică este utilă pentru a-i orienta pe consumatori către acele produse de pe piață care sunt recomandate din punct de vedere ecologic și pentru a încuraja producerea și consumul de produse cu o performanță bună de mediu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) După cum s-a afirmat în raport, eticheta ecologică este o mențiune voluntară care are scopul de a promova, la nivel european, răspândirea produselor cu eficiență ridicată, care au un impact ecologic redus pe durata ciclului lor de viață.

În acest scop, s-au stabilit anumite standarde privind calitatea ecologică (le vom numi „criterii”), pentru fiecare categorie specifică de produs. În momentul de față există 26 de categorii de produs, 622 de licențe și peste 3000 de produse și servicii – detergenți, hârtie, îmbrăcăminte (inclusiv încălțăminte și textile), turism, produse de camping etc. – cărora li s-au acordat etichete ecologice.

Această etichetă și floarea care o simbolizează sunt elemente dinamice care, datorită actualizării permanente a criteriilor ecologice pentru produsele la care se aplică, încurajează întreprinderile să depună eforturi majore în vederea creșterii globale a calității ecologice a produselor de pe piață.

Cu toate acestea, se pare că există o serie de lipsuri în sistemul actual, dacă ne gândim la experiența obținută de-a lungul a aproape 10 ani de existență a acestei certificări, ceea ce subliniază necesitatea unei intervenții mai hotărâte menite să rezolve anumite deficiențe ale sistemului.

Acesta este contextul în care Comisia a prezentat o propunere pentru un nou regulament, pe care deputații încearcă să o îmbunătățească.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), în scris. – (EL) Eticheta ecologică este doar o altă metodă înșelătoare de a face reclamă produselor de calitate dubioasă și cu impact ecologic dubios. Aceste produse vor câștiga „valoare adăugată” prin înregistrarea pentru etichetă, a cărei costuri vor trece la utilizatorul final, determinând prin urmare o nouă creștere a profiturilor monopolurilor.

Această etichetă reprezintă, de asemenea, o modalitate de a concentra capitalul și monopolul pieței între câteva companii multinaționale care vor dispune de mijloacele, organizația și, mai ales, de banii necesari pentru înregistrarea etichetei pentru produsul lor.

Oricare ar fi măsurile de siguranță în procedura de acordare a etichetelor într-o manieră transparentă, fiabilă și imparțială, toată lumea știe că marile companii și capitalul acestora găsesc mereu o cale de a le evita pentru a-și crește nivelul profiturilor, după cum a demonstrat o serie de scandaluri în domeniul produselor alimentare, precum și produsele „toxice” ale crizei capitaliste în sine.

UE este incapabilă să garanteze protecție ecologică, deoarece atrage și servește capital care, prin exploatarea sa inexplicabilă de resurse naturale și umane și prin utilizarea tehnologiei moderne în aceeași direcție, distruge mediul. Persoanele care distrug mediul nu pot fi, în același timp, cele desemnate pentru a-l proteja.

Luca Romagnoli (NI), în scris. – (IT) Am votat pentru raportul dlui Tatarella privind sistemul comunitar al etichetării ecologice. Consider că această propunere se potrivește perfect cu Planul european de acțiune pentru producția și consumul durabil și, prin urmare, cu scopul general de a dezvolta un sistem voluntar, integrat, care va încuraja companiile să-și îmbunătățească produsele, îmbunătățind nu numai calitatea produselor în materie de dietă și protecția consumatorului, ci și în materie de mediu, prin obținerea unor standarde mai ridicate de eficiență energetică și a unei mai bune protecții a mediului. Îl felicit așadar pe raportor pentru munca excelentă pe care a depus-o într-un context atât de important și de vital pentru producătorii noștri, inclusiv cei mai mici, deoarece creșterea calității și respectul față de principiile dietetice și ecologice îi vor ajuta să iasă în evidență și să facă față globalizării și competiției din ce în ce mai acerbe.

– Raport: Linda McAvan (A6-0084/2009)

Liam Aylward, Brian Crowley, Seán Ó Neachtain și Eoin Ryan (UEN), în scris. – Parlamentul European respectă principiile pe care le promovează în ceea ce privește comportamentul favorabil mediului! În mod voluntar, ne-am angajat să ne îmbunătățim performanța ecologică în fiecare zi. În februarie 2007, i-am solicitat personal președintelui să lanseze sistemul comunitar de management de mediu și audit (EMAS) în cadrul Parlamentului. Astăzi, am votat în favoarea acestui sistem, ceea ce invită alte companii din UE să procedeze la fel.

Prin reducerea propriei amprente de carbon prin modalități diverse precum stingerea luminilor, contorizarea inteligentă, lămpile cu senzori și reducerea consumului de hârtie, Parlamentul European își propune să devină mai ecologic. Ca urmare a unei proceduri de audit în Parlament, am primit o emblemă EMAS.

Un vot favorabil exprimat astăzi pentru extinderea EMAS înseamnă un vot în favoarea conștientizării ecologice a statelor membre. Acest plan își propune să identifice și să recompenseze organizațiile pro-active care

depășesc cerințele legislației ecologice și care își îmbunătățesc constant modul în care interacționează cu mediul. Acum este important să instituim un sistem armonizat în întreaga Uniune Europeană, care să conțină un set unic de reguli; trebuie să ne asigurăm că acest plan este util și că va fi aplicat nu doar în cazul clădirilor, ci și a statelor membre. Din aceste motive, este esențial să votăm în favoarea acestei legislații.

Edite Estrela (PSE), *în scris. – (PT)* Am votat în favoarea raportului privind participarea voluntară a organizațiilor la sistemul comunitar de management de mediu și audit (EMAS), întrucât acesta ajută organizațiile să identifice, să monitorizeze și să măsoare impactul pe care îl au asupra mediului și să furnizeze informații pe această temă.

EMAS a fost introdus pentru prima dată în 1995 și a fost extins în 2001 atât la organizațiile din sectorul public, cât și la cele din sectorul privat. Această nouă revizuire reprezintă o oportunitate să facem sistemul mai atrăgător și mai simplu pentru întreprinderile mici și mijlocii, și, de asemenea, este o modalitate de a ne asigura ca EMAS beneficiază de același nivel de participare de care se bucură în prezent și ISO 14001 (care este cel mai important sistem de management de mediu din Europa).

De asemenea, este important de menționat faptul că recunoașterea EMAS ca un punct de referință în cadrul sistemelor de management de mediu se aliniază la obiectivele UE de combatere a schimbărilor climatice.

Luca Romagnoli (NI), *în scris. – (IT)* O felicit pe doamna McAvan pentru excelenta muncă depusă și îmi declar sprijinul pentru raportul acesteia referitor la participarea voluntară a organizațiilor la sistemul comunitar de management de mediu și audit (EMAS), votând în favoarea acestuia. Obiectivul de îmbunătățire a performanțelor ecologice pe termen lung ale organizațiilor este cu siguranță demn de a fi lăudat, le fel ca și resursele la scară mică și mare, concepute în vederea îndeplinirii acestuia. De asemenea, mă alătur raportorului și salut schimbările propuse de către Comisie, în special cele legate de planificata reducere a taxelor și raporturile mai rare pentru IMM-uri, a căror participare la acest sistem ar fi mai oneroasă, dar nu mai puțin importantă. Consider că ar trebui să susținem alinierea definițiilor EMAS la definițiile existente ale ISO 14001, ceea ce ar facilita tranziția de la un sistem la altul, și să sprijinim o simplificare a limbajului, care ar fi deosebit de utilă, mai ales pentru organizațiile mici.

- Raport: Kathalijne Buitenweg (A6-0149/2009)

Alexander Alvaro, Jorgo Chatzimarkakis și Holger Krahmer (ALDE), *în scris. – (DE)* Temeiul juridic utilizat, respectiv articolul 13 alineatul (1) din Tratatul CE nu este adecvat, dacă ținem cont de faptul că, potrivit Partidului Liber Democrat German (FDP), principiul subsidiarității nu este respectat. Nu ține de competența organului legislativ al UE să elaboreze reglementările respective, încălcând astfel, în mod grav, autodeterminarea statelor membre.

Combaterea discriminării de orice tip și implicarea persoanelor cu handicap în viața publică sunt sarcini importante. Totuși, propunerii de a extinde regulamentele antidiscriminare la practic toate domeniile vieții îi lipsește o bază reală. Inversarea sarcinii probei prevăzută în această directivă va însemna că este posibil să fie inițiate proceduri legale pe baza unor acuzații care nu sunt susținute de suficiente dovezi. Cei afectați vor trebui, în acest caz, să plătească compensații, chiar dacă nu au comis niciun act de discriminare, doar pentru că nu sunt în stare să-și dovedească nevinovăția. Definită în acest mod radical, inversarea sarcinii probei este contestabilă din punctul de vedere al compatibilității sale cu acțiunile unui stat în care se respectă principiul statului de drept. Acest lucru va duce la apariția incertitudinii și va facilita abuzul. Aceasta nu poate constitui rațiunea unei politici progresive privind antidiscriminarea.

Un alt considerent trebuie să fie acela că, în momentul de față, Comisia inițiază proceduri de încălcare a dreptului comunitar împotriva a numeroase state membre, cu privire la transpunerea inadecvată a directivelor europene în vigoare referitoare la politica privind antidiscriminarea. Până acum, cel puțin, nu există o privire de ansamblu asupra reglementărilor care au fost transpuse, pentru a se putea determina dacă mai este nevoie de noi reglementări, așa cum s-a susținut. Germania, în mod special, a depășit deja prevederile anterioare de la Bruxelles. Prin urmare, am votat împotriva acestui raport.

Philip Bradbourn (PPE-DE), *în scris. – Eu și colegii mei din Partidul Conservator britanic suntem de acord cu o mare parte a acestui raport și detestăm discriminarea de orice fel și susținem sincer acordarea de șanse egale pentru toți cetățenii, indiferent de handicapul, rasa, religia sau sexul acestora. Totuși, avem dubii serioase în ceea ce privește inversarea sarcinii probei de la reclamant la acuzat. Conservatorii britanici consideră că în cazurile aparente de discriminare și în temeiul sistemului juridic britanic, trebuie ca sarcina de a prezenta dovezi concludente în astfel de cazuri de discriminare să îi revină reclamantului. Prin urmare, am hotărât să ne abținem în votarea acestui raport.*

Philip Claeys (NI), *în scris.* – (NL) Doresc să accentuez votul meu negativ pentru acest raport. Este inutil să mai menționez că ne opunem cu toții discriminărilor pe motive de handicap, orientare sexuală etc. Întrebarea este, însă, dacă Europa ar trebui să se implice în această chestiune. Cred că nu. Măsurile de atenuare a discriminării ar trebui să rămână în competența exclusivă a statelor membre. În concluzie, am votat în favoarea amendamentului 81 care prevede că propunerile relevante pentru o directivă erodează grav principiul subsidiarității. Pe lângă aceasta, acest raport conține numeroase recomandări care contravin principiului democratic elementar și principiului statului de drept. Pentru a da doar un exemplu, în timp ce raportul încurajează cetățenii să nu facă discriminări pe baza credinței, acesta permite discriminarea explicită pe baza convingerilor politice.

Koenraad Dillen (NI), *în scris.* – (NL) Am votat împotriva acestui raport care este unul dintre numeroasele care abundă de corectitudine politică, chiar dacă numai pentru că această propunere încalcă principiul subsidiarității al UE și favorizează birocratia. Nu mai este nevoie să menționez că și eu mă opun tuturor formelor de discriminare pe motive de handicap, vârstă sau orientare sexuală. Acest raport conține însă numeroase recomandări care contravin celor mai elementare principii ale statului de drept. Într-adevăr, discriminarea este subit permisă atunci când este vorba despre discriminare pe motiv de orientare politică. În acest caz putem la fel de bine să renunțăm cu totul la principiul egalității. Este ridicol.

Avril Doyle (PPE-DE), *în scris.* – Acest raport urmărește să-i protejeze pe cei care sunt marginalizați în mod injust și să se asigure că aceștia dispun de mijloace adecvate pentru a-și rezolva situația. Am fost încântat să-l susțin. Acesta beneficiază de susținere puternică din partea unor platforme sociale și a societății civile. Mă bucur că nu interferează cu competențele statelor membre în următoarele domenii:

- educație
- acces la instituții religioase
- chestiuni legate de starea civilă și familială
- relația dintre stat și biserică
- natura seculară a statului și a instituțiilor sale
- statutul organizațiilor religioase și
- purtarea simbolurilor religioase în școli.

Până de curând, Irlanda a avut un Comitet național consultativ pe probleme de rasism și interculturalitate (CNCPRI) foarte activ și o Autoritate pentru egalitate cu fonduri semnificative. În ciuda importanței activităților pe care aceste organisme le-au prestat, incluzând, printre altele legislația care verifică egalitatea, ele și-au încetat activitatea din cauza reducerilor drastice a fondurilor disponibile. Este important să susținem în continuare aceste grupuri și munca lor.

Raportul doamnei Buitenweg demarchează clar domeniile care trebuie să rămână de competența statelor membre, însă progresul la scară europeană este important pentru a ajunge la o Europă socială și mai justă.

Edite Estrela (PSE), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea raportului referitor la „tratamentul egal al persoanelor”, care include o serie de amendamente la propunerea Comisiei, consolidând protecția cetățenilor, inclusiv a persoanelor cu handicap care sunt victime ale discriminării.

Potrivit datelor furnizate de Eurobarometrul din 2008, 15% dintre cetățenii europeni au susținut că au fost victime ale discriminării anul trecut. Acest lucru este inacceptabil, motiv pentru care salut adoptarea acestui text de către Parlamentul European, în ciuda votului negativ incomprehensibil al deputaților de dreapta.

Sunt de părere că este vital ca legislația să interzică discriminarea directă sau indirectă, cea multiplă, precum și discriminarea prin asociere, pe motive de sex, rasă, origine etnică, religie sau convingere, handicap, vârstă sau orientare sexuală într-o gamă largă de domenii cum ar fi protecția socială, educația și accesul la bunuri și servicii, de exemplu la locuințe, transport, telecomunicații și sănătate.

Glyn Ford (PSE), *în scris.* – Acest Parlament a jucat un rol-cheie în promovarea tratamentului egal al cetățenilor din Uniune pe motive de sex, rasă, religie, convingere, handicap, vârstă și orientare sexuală.

Prin urmare, salut acest raport, care face apel la o consolidare suplimentară a dispozițiilor de promovare a egalității.

Singura mea rezervă privește amendamentul 39, în care se afirmă că libertatea de expresie nu ar trebui compromisă, nici măcar în caz de hărțuire. Avem restricții ale libertății de expresie acoperite de legislația privitoare la calomnie și defăimare. În mod similar, nu poți să strigi „incendiu” într-un cinematograf fără ca acest lucru să aibă consecințe. Din această cauză, mă văd nevoit să votez împotriva acestui amendament care ar reprezenta o amenințare la adresa minorităților.

Patrick Gaubert (PPE-DE), în scris. – (FR) Apărarea drepturilor și protejarea cetățenilor care sunt victime ale discriminării trebuie să fie o prioritate pentru UE, dar aceasta poate fi eficientă și utilă doar dacă garantează certitudine juridică pentru persoanele implicate, evitând o împovărare disproporționată a actorilor economici vizați.

În acest domeniu sensibil a fost esențial să rămânem vigilenți cu privire la respectarea distribuției competențelor între Uniunea Europeană și statele membre, și să ne asigurăm că Parlamentul aderă în mod strict la ceea ce este permis de baza legală.

Textul adoptat astăzi, deși este satisfăcător în anumite privințe – mai ales cu privire la combaterea discriminării persoanelor cu handicap – conține concepte vagi, menține incertitudini juridice și introduce cerințe inutile, motiv pentru care nu este practic din punct de vedere legal și, în consecință, este ineficient în aplicare.

Consider că reglementările excesive nu reprezintă o soluție, de aceea am sprijinit amendamentul de a respinge propunerea Comisiei, deoarece textele existente pe această temă nu au fost aplicate în anumite state membre care fac obiectul procedurii de încălcare a dreptului comunitar.

În aceste circumstanțe, deși sprijin obiectivele acestei directive, sunt parțial nemulțumit, motiv pentru care am preferat să mă abțin de la votul final.

Louis Grech (PSE), în scris. – Voi vota pentru acest raport, în special, pentru că promovează în mod viguros și concret principiul tratamentului egal al persoanelor, indiferent de religie sau convingere, vârstă sau orientare sexuală. Acestea fiind spuse, doresc să menționez că delegația mea consideră că realitățile naționale și îngrijorările naționale din diversele state membre trebuie luate în considerare (amendamentul 28) înainte de punerea în aplicare a amendamentului. În plus, trebuie să ne asigurăm că legislația adoptată nu va duce la o situație anormală în care, în loc să asigure libertatea de expresie, aceasta să fie, dimpotrivă, limitată.

Françoise Grossetête (PPE-DE), în scris. – (FR) Am avut întotdeauna o atitudine pozitivă față de combaterea eficientă și susținută a tuturor formelor de discriminare și a homofobiei, în conformitate cu valorile fundamentale ale Uniunii Europene.

Apărarea drepturilor și protejarea persoanelor care sunt victime ale discriminării trebuie să fie o prioritate pentru UE, dar acest lucru poate fi eficient și util doar dacă garantează certitudinea juridică pentru persoanele implicate, evitând, în același timp, împovărarea disproporționată a actorilor economici vizați.

În acest domeniu sensibil a fost esențial să rămânem vigilenți cu privire la respectarea distribuției competențelor între Uniunea Europeană și statele membre, și să ne asigurăm că Parlamentul aderă în mod strict la ceea ce permite baza legală.

Textul adoptat astăzi, deși este satisfăcător în anumite privințe – mai ales cu privire la combaterea discriminării persoanelor cu handicap – conține concepte vagi, menține incertitudini juridice și introduce cerințe inutile, motiv pentru care nu este practic din punct de vedere legal și, în consecință, este ineficient în aplicare. În aceste circumstanțe, deși sprijin obiectivele acestei directive, sunt parțial nemulțumit, motiv pentru care am preferat să mă abțin de la votul final.

Ian Hudghton (Verts/ALE), în scris. – O felicit pe colega mea, doamna Buitenweg, pentru că a obținut sprijinul majorității în Parlament pentru raportul său. Discriminarea pe motive de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală nu are ce căuta în societatea europeană. Este corect ca protecția legală să fie extinsă dincolo de piața muncii, și această directivă va fi un instrument valoros în lupta împotriva intoleranței.

Carl Lang și Fernand Le Rachinel (NI), în scris. – (FR) Începând cu anul 2000, Uniunea Europeană a promovat în mod constant și din ce în ce mai mult egalitatea, în sensul cel mai larg al cuvântului: egalitatea între bărbați și femei, între cetățenii unui stat și cei de origine străină, între cei bolnavi și cei sănătoși, între catolici, musulmani, budiști și alte religii, egalitatea accesului la educație și sănătate, egalitatea indiferent de orientarea sexuală etc. Pe scurt, evident, lista nu este exhaustivă, iar directivele europene în prezent în stadiu de proiect se referă și la egalitatea accesului la asigurări sociale și la locuințe.

Avem aici o nouă directivă care, sub pretextul luptei legitime împotriva discriminării față de persoanele cu handicap, este menită să reglementeze, sau mai degrabă să încâtușeze aproape fiecare domeniu în care există încă libertatea de a alege, fie ea contractuală sau de alt fel.

Capcanele unei asemenea regulament coercitiv sunt numeroase. De fapt, aceste noi măsuri europene nu doar că vor crește birocrăția europeană și sarcinile, ci va constitui o amenințare reală pentru alte libertăți și drepturi fundamentale, cum ar fi libertatea de a participa la ceremonii de cult, libertatea de asociere, libertatea de expresie, și cea a presei.

În numele egalității, sunt prezenți aici cenzorii și dictatorii.

Astrid Lulling (PPE-DE), *în scris.* – (FR) Cu mare regret am decis să mă abțin în legătură cu raportul doamnei Buitenweg cu privire la tratamentul egal.

Principiul tratamentului egal al persoanelor, indiferent de convingerile religioase sau politice, vârstă, sex, orientare sexuală sau handicap reprezintă unul dintre principiile fondatoare ale Uniunii Europene. Realitatea cotidiană ne arată că în statele membre trebuie încă realizate progrese. Remarcile jignitoare cu privire la persoanele în vârstă care merg neabătuți sunt un exemplu elocvent în acest sens.

Cu toate acestea, nu pot adera la căile și opțiunile descrise în acest raport. Mă tem că intențiile bune vor duce la divergențe nesfârșite și la excese birocratice, contrar obiectivelor dorite.

Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris.* – (SV) Partidul June List consideră că UE este o uniune a valorilor și, de aceea, sunt în favoarea unei directive extinse împotriva discriminării. Cred că acest fapt este de la sine înțeles într-o piață internă funcțională, care respectă inviolabilitatea drepturilor omului. Pentru mine este deosebit de important ca nimeni să nu fie discriminat pe motive de handicap.

Sunt în favoarea amendamentului 87, deoarece, în opinia mea, contribuabilii din fiecare stat ar trebui să se asigure că persoanele cu handicap beneficiază de mijloace financiare, astfel încât aceștia să fie credibili ca împrumutători pe piața creditelor. De fapt, am votat în favoarea acestui raport în ansamblul său.

Maria Martens (PPE-DE), *în scris.* – (NL) Astfel cum Creștin-Democrații Olandezi (CDA) au militat întotdeauna cu tărie pentru legi care să asigure tratamentul egal al persoanelor, indiferent de religia, convingerea, handicapul, vârsta sau orientarea sexuală acestora, și noi suntem în favoarea spiritului acestei directive.

Cu toate acestea, legislația în acest domeniu trebuie foarte bine gândită. CDA este de părere că foarte multe definiții legale din acest text sunt ambigue și consideră – la fel ca mulți alții – că acest text va avea drept rezultat diverse tipuri de proceduri legale.

CDA se opune propunerii de a inversa sarcina probei. Pentru noi, o persoană este nevinovată până când i se dovedește vinovăția. CDA nu se poate identifica cu propunerea conform căreia persoanele împotriva cărora au fost aduse acuzațiile trebuie să-și dovedească nevinovăția.

În plus, regretăm faptul că Grupul Socialist din Parlamentul European și Grupul ALDE, aparent sub presiunea alegerilor, au dezechilibrat și mai mult acest text prin introducerea a numeroase elemente noi și prin voturile scindate. Din aceste motive, CDA nu poate susține acest raport.

Mairead McGuinness (PPE-DE), *în scris.* – Acest raport este unul major, cu consecințe importante pentru cetățenii europeni.

Este greu de adus argumente împotriva principiului tratamentului egal, dar totuși acest raport s-a dovedit a fi extrem de litigios în acest Parlament, nu doar între grupurile politice, ci chiar și în interiorul acestora.

Am votat împotriva amendamentului 81 pentru a respinge acest raport în întregime. Am avut întâlniri și mi s-au prezentat dorințele a numeroase grupuri de interes ale persoanelor cu handicap, care au solicitat luarea în considerare a poziției lor. Forumul european al persoanelor cu handicap, în mod special, a susținut că avem nevoie de o legislație europeană care să protejeze cetățenii cu handicap împotriva discriminării.

În Consiliu, numeroase state membre și-au exprimat îngrijorarea cu privire la această propunere. Aceste preocupări variază de la temeiul juridic care trebuie folosit, domeniul de aplicare al propunerii, până la preocupări potrivit cărora ar fi afectate domenii naționale de competență, cum ar fi educația, securitatea socială și sănătatea.

Trebuie, de asemenea, să subliniem că adopția și drepturile de reproducere (inclusiv reproducerea umană asistată) nu intră sub incidența domeniului de aplicare al acestei directive.

Am votat împotriva amendamentului 28 pentru a garanta trimiterea la legislația națională privind familia sau statutul familial, inclusiv drepturile de reproducere. Acest amendament a fost respins de către Parlament și, prin urmare, m-am abținut de la votul final.

Erik Meijer (GUE/NGL), în scris. – (NL) Astăzi, împreună cu partea eurosceptică care face parte din grupul meu, am votat în favoarea raportului Buitenweg privind tratamentul egal. Suntem în mare măsură de acord cu conținutul propunerilor dânsui și, de aceea, regretăm numeroasele voturi „împotriva” din partea deputaților care de fapt vor să vadă mai mult din Europa. Este păcat că alte partide au sugerat înaintea votului că decizia noastră de a vota „pentru” a fost probabil una neobișnuită.

În parlamentele naționale și guvernele naționale ale statelor membre UE se pune des întrebarea dacă UE ar trebui să se înroleze în competențe suplimentare. Această creștere a competențelor se face deseori cu prețul luării de decizii la un nivel mai scăzut, caz în care celor implicați li se garantează o influență maximă. În astfel de cazuri, partidul meu, Partidul Socialist Danez, obiectează. Totuși, în Parlamentul European se pune mai mult accent asupra modului în care UE își pune în aplicare competențele, sau, cu alte cuvinte, asupra conținutului. Apoi, votăm de fiecare dată în favoarea a ceea ce considerăm a fi o îmbunătățire și împotriva a ceea ce considerăm a fi o schimbare în mai rău. Faptul că alegem să acționăm astfel nu înseamnă că nu am prefera să lăsăm aspecte de genul acesta în seama Consiliului, care a atins o medie europeană mai scăzută decât cea pe care am atins-o în Olanda și în alte câteva state membre.

Luca Romagnoli (NI), în scris – (IT) Tratatul egal al persoanelor, indiferent de religie sau convingere, handicap, vârstă sau orientare sexuală, reprezintă un principiu care trece dincolo de legea comunitară: este un drept inalienabil al omului. De aceea, am fost nevoit să votez împotriva raportului doamnei Buitenweg privind propunerea de directivă a Consiliului. Cred că singurul obiectiv al acestei directive este să controleze aspectele în care UE ar trebui să fie deja foarte activă și implicată.

Toomas Savi (ALDE), în scris. – Am votat în favoarea raportului doamnei Kathalijne Maria Buitenweg privind tratamentul egal al persoanelor, indiferent de religie sau convingere, handicap, vârstă sau orientare sexuală. Mi se pare absolut scandalos faptul că, în secolul 21, mai există în Parlamentul European dezacorduri cu privire la un subiect atât de evident precum tratamentul egal al persoanelor. Faptul că 226 de deputați europeni au votat împotriva raportului a fost o surpriză negativă și un semn clar de pericol care nu poate fi ignorat.

Toleranța reprezintă una dintre pietrele de temelie ale Uniunii Europene, iar combaterea discriminării de orice fel trebuie să fie prioritatea noastră supremă. Motto-ul Uniunii Europene – „unitate în diversitate” – nu este doar un simbol al naționalităților diferite ale UE, ci se referă în primul și în primul rând, la cetățenii Uniunii Europene, cu diferențele lor individuale. Toți cetățenii UE sunt egali și trebuie tratați astfel, căci numai astfel poate Uniunea Europeană să se ridice la standardele acestui motto.

Margie Sudre (PPE-DE), în scris. – (FR) Apărarea drepturilor și protecția persoanelor care sunt victime ale discriminării trebuie să fie o prioritate pentru UE, însă aceasta poate fi eficientă și folositoare doar dacă garantează certitudine juridică pentru persoanele implicate, evitând astfel o povară disproporționată pentru actorii economici vizați.

În acest domeniu, este esențial să rămânem vigilenți în ceea ce privește divizarea competențelor între Uniunea Europeană și statele membre și să asigurăm că Parlamentul European aderă în mod strict la ceea ce permite baza legală.

Textul adoptat astăzi este satisfăcător în anumite privințe, în special în legătură cu lupta împotriva discriminării persoanelor cu handicap, dar conceptele vagi pe care le conține, incertitudinile legale pe care le menține și cerințele inutile pe care le introduce fac ca acesta să nu fie practic din punct de vedere legal, acesta fiind, prin urmare, ineficient în aplicarea sa.

Având în vedere că reglementarea excesivă nu poate fi o soluție, delegația a apărut amendamentul, respingând propunerea Comisiei, deoarece anumite texte pe aceasta temă nu au fost aplicate încă în unele state membre care fac obiectul procedurii privind încălcarea dreptului comunitar.

De fapt, delegația franceză, care sprijină obiectivul acestei directive dar este parțial nesatisfăcută, a preferat să se abțină de la votul final.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *în scris.* – (PL) Discriminarea este o problemă care, în această perioadă a unificării europene, este un subiect extrem de relevant și care nu trebuie în niciun caz ignorat. În ciuda faptului că am dezbătut deja de multe ori acest subiect, efectele rămân nesatisfăcătoare.

Diferitele forme de discriminare sunt o problemă importantă. Discriminarea pe motivul originii etnice sau rasiale este interzisă, atât pe piața de muncă cât, și în afara acesteia. Tratatul inegal din cauza religiei, a viziunii asupra vieții, a handicapului, vârstei sau orientării sexuale, este interzisă deocamdată doar la locul de muncă.

Sunt de părere că ar trebui să acordăm atenție luptei împotriva discriminării, nu numai în domeniul profesional, ci și în afara acestuia. Discriminarea ar trebui definită la fel, indiferent de natura ei.

Prevenirea tratamentului inegal este un aspect foarte important, însă nu avem voie să uităm de persoanele care sunt discriminate. Trebuie să garantăm faptul că acestea pot să își exercite drepturile, și trebuie să ne străduim să obținem o pedepsă consecventă a persoanelor care practică discriminarea.

Discriminarea este un subiect foarte important, atât pentru viețile private ale cetățenilor, cât și pentru procesul integrării europene. Sunt pe deplin de acord cu doamna Buitenweg și îi mulțumesc pentru proiectul foarte bun și cuprinzător.

Marianne Thyssen (PPE-DE), *în scris.* – (NL) În calitate de avocat, nu pot accepta impunerea unei inversări a sarcinii probei la nivel european, astfel cum s-a propus în noile directive antidiscriminare. Până la urmă, este aproape imposibil să dovedești că ceva nu este adevărat, și mult mai ușor să dovedești că ceva este adevărat.

Totuși, este necesar ca UE să se asigure că principiile și valorile sale conducătoare, astfel cum sunt acestea prevăzute în Tratatul UE, sunt, de asemenea, simțite de către cetățenii săi în practică. Legislația orizontală în acest domeniu trebuie, prin urmare, să fie binevenită. De aceea, am votat în favoarea raportului Buitenweg în ansamblu.

Anna Záborská (PPE-DE), *în scris.* – (SK) Am votat împreună cu Grupul PPE-DE împotriva directivei privind nediscriminarea, deoarece aceasta ar fi avut un impact negativ asupra cetățenilor UE. Majoritatea de stânga a demonstrat astăzi că instituțiile europene nu doresc reducerea birocrăției finanțată prin banii contribuabililor. Această rezoluție demonstrează că UE dorește să extindă normele în toate domeniile vieții cetățenilor din statele membre. Acesta este un semnal negativ.

Totuși, această rezoluție nu are niciun impact asupra procesului legislativ. Depinde de Consiliul European să ia o decizie unanimă.

Mă opun oricărei forme de discriminare. Inițial, directiva trebuia să se refere la discriminarea persoanelor cu handicap și a persoanelor în vârstă. Am fost și eu întotdeauna implicată în protejarea acestor oameni. Cu toate acestea, această directivă este lipsită de claritate și, după părerea mea, aceasta nu-i va ajuta pe oameni.

Lobby-ul a produs o discriminare reală atunci când a adăugat orientarea sexuală și religia sau convingerea. Aceste forme de discriminare nu au mai fost definite în niciun document UE. Consecințele pot fi dramatice.

Nimeni nu poate defini exact orientarea sexuală sau discriminarea pe motiv de orientare sexuală. Aceasta reprezintă un potențial pericol pentru interpretarea acestei directive. Nediscriminarea pe motiv de „convingere” este, de asemenea, problematică. Sectele sau extremiștii politici pot exploata această directivă, iar mass media nu se va putea împotrivi. Școlile religioase nu vor mai putea să își aleagă cadrele didactice pe baza religiei lor. Companiile de asigurări nu vor mai avea dreptul să ceară informații pentru a determina riscurile de asigurare. Primele de asigurări vor fi mai scumpe.

Pe lângă acestea, există directive și documente internaționale care protejează persoanele în vârstă și persoanele cu dizabilități fizice, iar acestea nu au fost puse în aplicare de către statele membre.

- Propunere de rezoluție: B6-0177/2009 (dialogul UE-Belarus)

Koenraad Dillen (NI), *în scris.* – (NL) Această rezoluție este mai degrabă nefavorabilă și ar trebui să aclamăm faptul că face ca dialogul politic să fie deosebit de dependent de progres sub aspectul drepturilor omului și al libertății interne. În acest domeniu, regimul lasă mult de dorit, în special în ceea ce privește libertatea de exprimare și dreptul la opinie, libertatea presei și libertatea opoziției democratice și a serviciilor mass-media.

Există, totuși, prea multe dovezi care indică faptul că recentele concesii ale regimului sunt doar partea unei operații de cosmetizare orchestrată de președintele-dictator Lukashenko pentru lumea exterioară. Este mult prea devreme să intrăm în orice fel de dialog normal cu Belarus.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), în scris. – (PT) Aceasta este o altă rezoluție adânc înrădăcinată într-o viziune de interferență și stigmatizare cu privire la Belarus, care are drept obiectiv clar implicarea în afacerile interne ale acestei țări.

Dacă trecem dincolo de limbajul bulversant și greu de decriptat, vedem un scop clar: UE nu acceptă afirmarea suveranității Belarusului și a modului în care aceasta definește o politică independentă, care nu este subjugată intereselor UE/NATO/SUA, și încearcă să o evite.

UE încearcă, prin urmare, să găsească o cale de scăpare apelând la șantaj și la impunerea de sancțiuni, despre care spune că pot fi anulate dacă această țară adoptă măsurile cerute, de exemplu: „opoziția democratică a Belarusului și societatea civilă trebuie incluse în dialogul dintre UE și Belarus”; „folosirea eficientă și pe deplin a posibilităților de a sprijini societatea civilă și dezvoltările democratice în Belarus prin intermediul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului (EIDHR);” sau a „sprijinului financiar pentru canalul Belsat al televiziunii independente din Belarus”.

Ar fi vreuna dintre țările UE de acord cu aceste condiții? Ipocrizia acestei abordări este clară, în special, dacă „familia europeană” sau așa numitele „națiuni democratice” nu au nici un cuvânt de condamnare pentru adevăratul masacru comis de armata israeliană împotriva cetățenilor palestinieni în Fâșia Gaza sau pentru zborurile criminale ale CIA în care, dacă vine vorba, a fost implicată.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), în scris. – (PL) Doamnelor și domnilor, am votat pentru adoptarea rezoluției privind evaluarea dialogului UE-Belarus. Sunt mulțumit deoarece, pe lângă o evaluare generală a scenei politice, rezoluția menționează așteptările specifice față de autoritățile din Belarus. Bineînțeles, dialogul nu se va purta doar de dragul dialogului. Acesta ar trebui să ducă la ameliorarea situației în acele chestiuni care, din motive diverse, necesită îmbunătățiri. Nimeni nu își face iluzii că situația din Belarus ar fi ideală.

Așteptăm, prin urmare, o revizuire a deciziilor luate în cazul recrutării tinerilor activiști Franak Viačorka, Ivan Šyla și Zmister Fedaruk. Aceștia nu trebuie ținuti „ostatici” de către autorități. Franak Viačorka este fiul unui cunoscut activist din opoziție. Recrutarea militară nu trebuie folosită ca instrument politic. De asemenea, facem apel pentru recunoașterea autorităților Uniunii Polonezilor din Belarus și a președintelui acesteia, Angelika Borys, autorități alese la 15 martie 2009. Am dori ca autoritățile belaruse să ordone revizuirea condamnărilor pronunțate cu privire la un număr de 11 participanți la o demonstrație care a avut loc în ianuarie 2008.

Acestea sunt exemple specifice care permit autorităților belaruse să manifeste bunăvoință și dorința de a purta un dialog real. Sper ca Belarus să profite de această ocazie. Acest lucru ar fi benefic Belarusului, poporului belarus, Uniunii Europene și relațiilor dintre Belarus și Europa. Vă mulțumesc.

– Propunere de rezoluție: RC-B6-0165/2009 (Conștiința europeană și totalitarismul)

Adam Bielan (UEN), în scris. – (PL) Dacă ne angajăm să construim viitorul Europei, nu putem permite ignorarea faptelor istorice sau neglijarea memoriei momentelor tragice din istoria noastră. Amintirea victimelor crimelor împotriva umanității trebuie să reprezinte unul din elementele fundamentale ale predării istoriei și ale modelării conștiinței tinerilor din Europa. Ignorarea istoriei nu provoacă doar distorsiuni, ci duce, de asemenea, la crearea a diverse forme periculoase de naționalism. De asemenea, mi-aș dori ca societatea europeană să afle mai multe despre eroii polonezi, cum ar fi căpitanul de cavalerie Witold Pilecki. Trebuie să reținem că înțelegerea trecutului întregii Europe, și nu doar a părții ei vestice, reprezintă cheia pentru construirea unui viitor comun.

Koenraad Dillen (NI), în scris. – (NL) Am votat în favoarea acestei rezoluții echitabile care condamnă totalitarismul în toate formele sale. Secolul al 20-lea a fost martorul celor mai șocante masacre din istorie. Germania nazistă, Rusia Sovietică, Cambodgia, China și Ruanda sunt amintiri ale nebuniei absolute și ale cruzimii pe care oamenii sunt capabili să o arate față de semenii lor atunci când tirania prevalează asupra libertății. Totuși, pot spune că am o rezervă. Refuz să creez o ierarhie a suferinței. Fiecare suferință este unică și merită respectul nostru, fie că oamenii implicați sunt evrei, tutsi, culaci, prizonieri de război ruși sau preoți polonezi. Din acest motiv m-am abținut în cazul amendamentului 19.

Edite Estrela (PSE), *în scris. – (PT)* Am votat pentru rezoluția privind la regimurile totalitare. Consider că Europa nu va fi unită dacă nu va fi capabilă să ajungă la o viziune comună asupra propriei istorii și să poarte o dezbatere cinstită și amănunțită asupra crimelor comise în secolul trecut de nazism, stalinism și de regimurile comuniste și fasciste.

Cred că procesul integrării europene a fost unul de succes, și a dus la crearea unei Uniuni Europene care include țările din Europa Centrală și de Est care au trăit sub regimuri comuniste de la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial până la începutul anilor 1990, contribuind la consolidarea democrației în sudul Europei, în țări precum Grecia, Spania și Portugalia, care au îndurat pentru o lungă perioadă regimuri fasciste.

Glyn Ford (PSE), *în scris. –* Deși sunt în favoarea unei obiectivități maxime în analizarea istoriei Europei, și deși recunosc natura abominabilă a crimelor Rusiei staliniste, mă tem că această rezoluție are un element de revizionism istoric care neagă necesitatea unei analize obiective.

Nu doresc să echivalez crimele naziștilor, Holocaustul și genocidul în care au pierit șase milioane de evrei, împreună cu comuniști, sindicaliști și persoane cu handicap, cu crimele din Rusia stalinistă. Acest relativism politic amenință să atenueze natura unică a crimelor naziste, și astfel asigură un sprijin intelectual pentru ideologiile neonaziștilor și fasciștilor de astăzi, dintre care unii se află astăzi aici.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris. – (SV)* Această moțiune de rezoluție prezentată de cele mai mari cinci grupuri parlamentare conține numeroase perspective importante asupra istoriei europene a ultimilor 100 de ani. Amendamentele, în special cele propuse de către Uniunea pentru o Europă a Națiunilor sunt demne de laudă, dar, din motive de redactare, nu toate propunerile pot fi introduse în textul rezoluției. Există multe tragedii și acte individuale de eroism care pot fi enumerate într-o rezoluție asupra totalitarismului și conștiinței europene. Din nefericire, nu dispunem de suficient spațiu, de aceea am fost nevoiți să votăm împotriva unora dintre amendamentele la rezoluție.

Totuși, am votat în favoarea rezoluției ca întreg.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Această rezoluție rușinoasă aprobată de Parlament este parte a distorsionării adevărului istoric, asumată de reacționari și de cei care cer răzbunare: perdanții celui de-al Doilea Război Mondial. Sunt aceiași oameni care îi reabilitează în țările lor pe cei care au colaborat cu barbaria nazismului, de exemplu.

Scopul este de a pune într-o lumină favorabilă neo-fascismul, și de a condamna comunismul. Cu alte cuvinte, de a pune într-o lumină favorabilă tiranii și opresorii, condamnând, în același timp, victimele acestora și pe cei oprimați. Obiectivul este de a șterge contribuția decisivă a comuniștilor și a Uniunii Sovietice la înfrângerea nazismului și a fascismului, rolul acesteia în ameliorarea condițiilor de viață ale muncitorilor, contribuția adusă la eliberarea popoarelor de sub jugul colonial și rolul pe care aceștia l-au jucat împotriva exploatării și a războiului după cel de-al Doilea Război Mondial.

În Portugalia, Partidul Comunist Portughez a luptat mai mult decât oricine pentru libertate, democrație, pace, drepturile omului, pentru condiții de viață decente pentru poporul portughez, pentru libertatea popoarelor colonizate de fascism, și pentru realizările consacrate în Constituția Republicii Portugheze, care astăzi are 33 de ani.

În fond, intenția acesteia este incriminarea comuniștilor, a activităților și a idealurilor lor.

Această rezoluție este și mai gravă acum când trăim o criză acută a capitalismului, care face ca lupta pentru pace, democrație și progres social să fie imperativul timpurilor noastre.

Jens Holm și Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *în scris. –* Regretăm, firește victimele tuturor regimurilor autoritare și agresive, indiferent de atrocitățile care au fost comise în Europa sau, de exemplu, în fostele colonii europene. Suntem, totuși, foarte îngrijorați de toate eforturile directe sau indirecte ale politicianilor sau parlamentelor care încearcă să influențeze percepția faptelor istorice. Această sarcină ar trebui să revină cercetării academice independente și dezbaterii publice. În caz contrar, există riscul ca fiecare nouă majoritate în Parlament să încerce să schimbe istoria, prin descrierea celor mai abominabili inamici ai societății, iar dezbaterea cu privire la istoria europeană va fi folosită în scopuri de campanie, de scurtă durată. De aceea, am decis să ne abținem de la votul final.

Maria Eleni Koppa (PSE), *în scris. – (EL)* Grupul parlamentar PASOK a votat împotriva propunerii de rezoluție deoarece aceasta face o comparație, într-un mod inacceptabil, între nazism și comunism.

Noi condamnăm atât atrocitățile nazismului, cât și pe cele ale stalinismului.

Considerăm că această comparație nu contribuie la înțelegerea particularităților celor două regimuri totalitare.

Erik Meijer (GUE/NGL), *în scris.* – (NL) Am votat în favoarea rezoluției privind totalitarismul, contrar recomandării partidului meu, care a considerat această rezoluție superflă. Optez pentru o departajare clară față de orice tentativă de a atinge obiective politice prin mijloace violente, încarcerare, intimidare sau alte forme de oprimare. Secolul 20 a fost secolul unor mișcări populare majore, orbite de ideea că se află pe punctul de a scrie istorie. Fiecare crimă a fost justificată prin îndeplinirea a ceea ce ei considerau a fi lumea ideală și prin protejarea permanentă a acesteia de schimbare. Pentru unii, această lume ideală a însemnat egalitate pentru toți, furnizarea în cea mai mare parte a serviciilor de către stat, plasarea mijloacelor de producție în mâna poporului și abolirea vechilor privilegii de care se bucurau grupurile avantajate. Pentru alții, era vorba despre menținerea tradițiilor, inegalitate, poziții de putere și privilegii. Mă pot identifica cu primul grup, dar nu cu al doilea.

Ca rezultat al violențelor lor, ambele grupuri vor fi stigmatizate pentru totdeauna. Nimeni nu-și mai amintește cauzele lor, dar cu toții își amintesc mijloacele. Acea eră trebuie să rămână cu orice preț în trecut. Deși pe alocuri nu sunt de acord cu anumite formulări, cred că rezoluția este esențială.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *în scris.* – (EL) Niciun parlament, nicio majoritate parlamentară care cuprinde reprezentanți și slujitori ai sistemului capitalist barbar nu se pot folosi de defăimare, minciună și fals pentru a șterge istoria revoluției sociale, scrisă și semnată cu sânge de către popor. Niciun front anticomunist nu poate șterge contribuția imensă adusă de socialism, realizările fără precedent ale acestuia și abolirea de către acesta a exploatarei omului de către om.

Propunerea comună de rezoluție, din partea Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europeni, a Grupului Alianței Liberalilor și Democrațiilor pentru Europa, a Grupului Verzilor/Alianța Liberă Europeană și a Grupului Uniunea pentru Europa Națiunilor, care a fost sprijinită, de asemenea, într-un mod nespus de vulgar și de Grupul Socialist din Parlamentul European, pune un semn de egalitate între fascism și comunism, între regimurile fasciste și regimurile socialiste.

Printr-o încercare demnă de milă de a oferi o compensație *quid pro quo*, aceștia propun o Zi europeană pentru comemorarea criminalilor și a victimelor. Astfel achită fascismul, defăimează socialismul și exonerează imperialismul de crimele pe care le-a comis și le comite astăzi. Ideologic vorbind, promovează capitalismul ca singurul „sistem democratic”.

Toate forțele politice care stau deoparte, oferind astfel acestei politici obscurantiste un alibi, poartă, de asemenea, responsabilitatea acestei isterii anticomuniste.

Partidul comunist grec face apel la clasa muncitoare și la orice persoană progresivă să condamne anticomunismul și agenții acestuia.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), *în scris.* – (SK) Secolul 20 a fost marcat de crimele regimurilor comuniste totalitare și naziste, care au impus în mod brutal câtorva milioane de oameni de nevinovați. Integrarea europeană a reprezentat răspunsul direct față de războiul și teroarea cauzate de regimurile totalitare pe continentul Europei.

Cred cu tărie că Europa nu va fi niciodată unită dacă nu reușește să ajungă la o viziune unitară asupra propriei istorii și, prin urmare, am votat pentru rezoluția privind conștiința europeană și totalitarismul. Trebuie să recunoaștem comunismul și nazismul ca pe o moștenire comună și să organizăm o dezbatere specializată pe tema tuturor crimelor comise de regimurile totalitare în secolul trecut. Le datorăm acest lucru generațiilor tinere care nu au mai crescut sub aceste regimuri și a căror conștientizare a totalitarismului în toate formele sale a devenit alarmant de superficială și inadecvată, chiar și în ultimii cinci ani de după extinderea din 2004. Chiar și până în ziua de azi, mulți oameni nu știu nimic despre regimurile care i-au terorizat pe concetățenii lor din Europa Centrală și de Est timp de 40 de ani și care i-au despărțit pe aceștia de Europa democrată prin Cortina de fier și Zidul Berlinului.

În 2009 sărbătorim aniversarea a 20 de ani de la căderea dictaturilor comuniste în Europa Centrală și de Est și de la căderea Zidului Berlinului, și de aceea cred că toate guvernele UE ar trebui să profite de această ocazie pentru a declara ziua de 23 august Ziua europeană a comemorării victimelor stalinismului și nazismului.

Acest lucru ar marca un deznodământ pentru toate victimele regimurilor totalitare și o garanție puternică și univocă privind nerepetarea acestor evenimente în Europa.

Luca Romagnoli (NI), *în scris. – (IT)* Intenționez să votez în favoarea propunerii de rezoluție privind conștiința europeană și totalitarismul.

Cred cu tărie că Europa trebuie să devină mai conștientă de crimele comise de regimurile totalitare și nedemocratice, deoarece cred că nu putem consolida integrarea europeană fără a promova preservarea memoriei noastre istorice, cu condiția ca toate aspectele trecutului Europei să fie recunoscute.

Aprob, de asemenea, propunerea de a proclama Ziua europeană a comemorării victimelor tuturor regimurilor totalitare și autoritare.

Peter Skinner (PSE), *în scris. –* Pentru multe persoane din UE și din Europa mai largă, consecințele totalitarismului, cu milioane de morți, reprezintă un punct istoric esențial. Acesta a contribuit la formarea gândirii următoarelor generații, însă pentru cei ce au trăit în această perioadă, acesta reprezintă o cicatrice îngrozitoare în dezvoltarea europeană. Extremismul este în continuare o amenințare, iar acești extremiști au un prieten nevinovat în urna de votare – letargia. Ca politicieni, conștientizarea pericolului care ne amenință libertățile și chiar viețile este un lucru pe care trebuie să-l reamintim generațiilor prezente și viitoare. Din acest motiv, pot să susțin propunerea de rezoluție.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE), *în scris. – (EL)* Condamnăm serios orice formă de totalitarism și, în același timp, subliniem importanța de a ne aminti trecutul. Acesta este un element important al istoriei noastre.

Cu toate acestea, considerăm că deciziile luate cu majoritate de către Parlament nu au competența de a interpreta faptele istorice.

Evaluarea faptelor istorice este treaba istoricilor și numai a istoricilor.

Din acest motiv, ne-am decis să ne abținem de la votul de astăzi privind propunerea comună de rezoluție, prezentată de cele patru grupuri politice, inclusiv Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, referitoare la conștiința europeană și totalitarism.

Francis Wurtz (GUE/NGL), *în scris. – (FR)* Cu diferite ocazii, am putut să ne exprimăm punctul de vedere față de declarațiile repetate pe tema „tuturor regimurilor totalitare”.

Grupul nostru condamnă fără rezerve totalitarismul. Condamnă fără rezerve stalinismul. În același timp, se opune cu fermitate oricărei încercări de banalizare a nazismului prin îngroparea acestuia în condamnarea regimurilor comuniste, așa cum este cazul, din nou, în rezoluția comună care ne-a fost prezentată.

Acesta este motivul pentru care grupul nostru refuză să participe la votul asupra acestei rezoluții.

Anna Záborská (PPE-DE), *în scris. – (SK)* Condamnarea regimurilor totalitare care au adoptat ideologiile nazismului sau ale comunismului ar trebui să constituie doar un prim pas către condamnarea totală a tuturor formelor de intoleranță, fanatism și ignoranță care au suprimat și continuă să suprimă drepturile și libertățile fundamentale ale indivizilor și ale națiunilor. Orice ideologie care nu respectă demnitatea umană și viața umană merită să fie condamnată și este absolut inacceptabilă.

Nazismul și comunismul sunt ideologii care s-au inspirat, de fapt, din ideologii mai vechi. Acestea au fost formulate în secolul 19 și au fost instituite ca principii constituționale în statele europene din acele vremuri. Ideologiile precum militarismul, naționalismul șovin, imperialismul, radicalismul și, mai apoi, fascismul au fost prin esență inumane și distructive și, de aceea, merită condamnarea explicită, la fel ca și ideologiile care au apărut mai târziu sub forma comunismului și a nazismului.

Trebuie să accentuăm acest lucru mai ales în situația actuală nesigură și extrem de dificilă. Prin urmare, nu trebuie să permitem dezvoltarea noilor curente politice inspirate de idei la fel de inumane precum cele care se află în spatele nazismului și a comunismului. Intoleranța poate fi combătută numai prin refuzul de a face compromisuri sau excepții și, prin urmare, am dori să solicităm modificarea cuvintelor „lupta împotriva totalitarismului” cu „lupta împotriva tuturor regimurilor care au dus la suprimarea demnității umane, a libertății și a unicității fiecărui individ”.

– **Propunere de rezoluție: RC-B6-0166/2009 (Rolul culturii)**

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *în scris. –* Am votat în favoarea rezoluției comune referitoare la rolul culturii în dezvoltarea regiunilor europene, deoarece cred că UE trebuie să susțină mai puternic proiectele culturale.

Consider că strategiile de dezvoltare regională și locală care încorporează cultura, creativitatea și artele contribuie în mare măsură la îmbunătățirea calității vieții în regiunile și orașele europene prin favorizarea diversității culturale, a democrației, a participării și a dialogului intercultural.

Rezoluția invită Comisia să prezinte Cartea Verde conținând o serie de măsuri în domeniul activităților culturale contemporane care să vizeze consolidarea dezvoltării în regiunile europene.

Consider că spiritul cultural al Europei este un mijloc important de apropiere între europeni într-o manieră plină de respect față de identitățile lor culturale și lingvistice diferite. Culturile din Europa reprezintă factori strategici în dezvoltarea Europei la nivel local, regional și național, precum și la nivelul instituțiilor UE.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris*. – (SV) Cultura este un domeniu politic care ține de responsabilitatea politică a fiecărui stat membru. Această rezoluție abordează chestiuni care nu se încadrează în sfera de competență a Uniunii Europene. Având în vedere faptul că luăm principiul subsidiarității în serios, suntem de părere că ar trebui desființată Comisia parlamentară pentru cultură și educație.

Prin urmare, am votat împotriva acestui raport.

Zita Plešinská (PPE-DE), *în scris*. – (SK) Cultura reprezintă un element important al dezvoltării durabile a regiunilor europene și, de aceea, planurile de dezvoltare ale regiunilor trebuie să includă o dimensiune culturală. O strategie care să includă cultura, creativitatea și arta va contribui enorm la îmbunătățirea calității vieții pentru locuitorii orașelor și ai zonelor rurale.

Pe teritoriul relativ restrâns al Slovaciei, țara din care vin, avem diverse regiuni culturale, cu propriile diferențe interne. Tradițiile culturale care s-au dezvoltat aici de-a lungul secolelor cuprind o varietate neobișnuită de forme, tipuri și variante de folclor.

De exemplu, în regiunea mea din nord-estul Slovaciei, Stará Ľubovňa, veți întâlni cultura slovacă, germană, ruteană, gorală și romă. Toate satele organizează anual festivaluri culturale, atrăgând un număr mare de vizitatori către regiunea noastră. Parteneriatul dintre regiunile europene este consolidat printr-o varietate de costume, cântece și dansuri. Proiectele culturale iau naștere la inițiativa organizațiilor voluntare și merită atenția și, mai ales, sprijinul Comisiei Europene. Este păcat că finanțarea proiectelor culturale este redusă an de an, ceea ce face ca autorităților locale să le fie foarte greu să susțină aceste tradiții culturale remarcabile și unice.

Sunt convinsă de faptul că Comisia ar trebui să propună Cartea Verde cu o serie de măsuri potențiale în vederea susținerii activităților culturale menite să consolideze dezvoltarea culturală a regiunilor europene și, din acest motiv, am votat în favoarea rezoluției privind rolul culturii în dezvoltarea regiunilor europene.

Luca Romagnoli (NI), *în scris*. – (IT) Am votat împotriva acestei propuneri de rezoluție privind rolul culturii în dezvoltarea regiunilor europene.

Deși înțeleg că inițiativele propuse au drept obiectiv admirabil promovarea dezvoltării regionale și locale în UE, nu cred că acestea sunt suficiente pentru a garanta atingerea acestui scop. În special, mă îndoiesc că aceste inițiative vor fi eficiente în promovarea identităților lingvistice și culturale, având în vedere că ele nu sunt susținute de inițiative și politici suplimentare mai cuprinzătoare.

– Raport: Janusz Onyszkiewicz (A6-0140/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), *în scris*. – Rusia reprezintă în continuare un partener strategic important al UE. Avem interese comune, cum ar fi combaterea proliferării nucleare și stabilirea păcii în Orientul Mijlociu. Rusia joacă, de asemenea, un rol diplomatic important, nu numai ca membru permanent al Consiliului de securitate al ONU, dar și ca o influență majoră asupra Iranului. Avem, prin urmare, nevoie de ajutorul Rusiei pentru a convinge Iranul să nu creeze bomba nucleară.

Există, cu toate acestea, și motive de îngrijorare legate de relația pe care o avem cu Rusia: iar dacă avem interese comune, nu înseamnă că avem și valori comune. Statutul democrației și statul de drept sunt în continuare problematice în Rusia. Libertatea presei nu se află nici ea la standardele pe care ni le-am dori.

Parteneriatul nostru cu Rusia trebuie să fie așadar puternic și durabil, dar nu necondiționat. În special, Rusia trebuie să știe că nu vom tolera anexarea și recunoașterea teritoriilor georgiene suverane peste care a pus stăpânire în timpul războiului din vara trecută.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris.* – (FR) Există o singură națiune care nu găsește niciodată aprobare în ochii acestui Parlament, care de obicei se grăbește să aprobe orice acord economic, comercial sau de cooperare cu Cuba, cu dictatura comunistă a Chinei sau chiar cu Turcia prim-ministrului Erdogan.

Majoritatea din acest Parlament, care a salutat cu entuziasm declarația unilaterală de independență a Kosovo-ului, în ciuda faptului că acesta este leagănul istoric al națiunii sârbe, culege acum fructele amare ale politicii sale, având drept rezultat independența susținută de Rusia a Abhaziei și Osetiei.

În plus, cum poate Rusia să fie învinovățită pentru neînțelegerile privind aspectele legate de securitate, când extinderea până la granițele sale a NATO este, în mod natural, văzută de ruși ca o provocare și o amenințare?

Desigur, dificultăți rămân. Rusia aparține însă, din punct de vedere cultural, spiritual și geografic, Europei, spre deosebire de Turcia. Trebuie să avem legături privilegiate în primul și în primul rând cu Rusia.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Rezoluția care tocmai a fost adoptată clarifică scopurile și obiectivele majorității acestui Parlament cu privire la relațiile UE-Rusia. Aceasta dorește ca aceste relații să fie „bazate pe principiile piețelor liberalizate și deschise și pe reciprocitatea drepturilor de investiție între parteneri și, prin urmare, solicită ca, în schimbul legăturilor economice apropiate și avantajoase, guvernul rus să garanteze drepturile de proprietate ale investitorilor străini”.

Cu alte cuvinte, intenția este de a obliga Rusia să ofere enorma bogăție naturală, de exemplu gazele naturale și petrolul, de a-i condiționa acesteia capacitatea de producție și a-i pune forța de muncă la dispoziție, în interesul marilor puteri și a marilor companii ale UE, care doresc să aibă acces la resursele care ar trebui să-i aparțină poporului rus.

Rezoluția direcționează întreaga presiune asupra Rusiei, dar nu există nici măcar o referire la extinderea NATO către est și la noul sistem antirachetă al Statelor Unite în Europa.

În ceea ce ne privește, respingem un astfel de tip de relație. Solicităm stabilirea relațiilor echitabile și respectul reciproc între două părți, bazat pe interesele popoarelor lor, și pentru respectul principiului non-intervenției, al dezarmării și al retragerii.

Carl Lang (NI), *în scris.* – (FR) Spre deosebire de Turcia, Rusia face parte din sfera geografică, culturală și spirituală, prin urmare din civilizația Europei. Ar trebui așadar să fie un partener strategic ideal în multe domenii, în special în cel energetic. Este totuși o națiune soră pe care ar trebui să o susținem și nu să o criticăm la nesfârșit, așa cum o fac mulți ultra-europeni de dreapta, mai ales în acest raport, care numește salvarea minorităților vorbitoare de limba rusă din Georgia „un contraatac disproporționat” care „pune sub semnul întrebării disponibilitatea Rusiei de a construi, împreună cu UE, un spațiu comun de securitate în Europa”.

Ultra-europenii care sunt mereu pregătiți să se alinieze cu Statele Unite și războiul acestora în Irak, nu au ce să-i învețe pe ruși. În urmă cu zece ani, aceeași ultra-europeni care luptau pentru drepturile omului, nu au ezitat să susțină NATO în incredibilul act de agresiune împotriva Serbiei.

Solicităm construirea unei noi Europe, o Europă liberă, de națiuni suverane, care va stabili relații privilegiate cu Rusia.

Luca Romagnoli (NI), *în scris.* – (IT) Am votat împotriva raportului dlui Onyszkiewicz care conține o propunere pentru o recomandare a Parlamentului European către Consiliu, privind noul acord Rusia-UE.

Nu sunt de fapt de acord cu raportorul în legătură cu recomandările făcute Consiliului și Comisiei în vederea continuării negocierilor cu Rusia, deoarece nu cred că acestea sunt suficiente pentru a garanta un acord echitabil care să respecte drepturile și prerogativele Uniunii Europene și care să poată promova dezvoltarea unor bune relații între actorii relevanți. Prin urmare, cred că ambele părți trebuie să depună mai multe eforturi pentru atingerea acestui obiectiv.

Charles Tannock (PPE-DE), *în scris.* – Rusia trebuie să se hotărască: aspiră sau nu la valorile comune ale UE? Există multe domenii ale acordului cu Rusia, care, în orice caz, este partenerul nostru strategic. Recunoaștem pericolul comun al proliferării nucleare, mai ales din partea Iranului. Avem nevoie de susținerea Rusiei ca parte a Cvartetului pentru a ajunge la o rezolvare pașnică a conflictului din Orientul Mijlociu, împreună cu noul prim-ministru al Israelului și cu noul președinte al SUA. Cu toate acestea, nu-i putem permite Rusiei să-și intimideze vecinii și să-și folosească resursele de hidrocarburi drept armă diplomatică. În mod similar, nu-i putem permite Rusiei să se comporte, pur și simplu, ca și cum războiul din Georgia de anul trecut nu ar fi avut loc. Anexarea teritoriului georgian suveran nu poate fi ignorată, nici de Rusia, nici

de UE. În cele din urmă, Rusia trebuie să-și respecte angajamentele obligatorii cu OSCE/Consiliul Europei de a susține drepturile omului, democrația și statul de drept.

– Raport: Frédérique Ries (A6-0089/2009)

John Attard-Montalto (PSE), *în scris*. – Profit de această ocazie pentru a susține în totalitate acest raport care este propus pentru a îmbunătăți protecția sănătății cetățenilor UE, dar aș dori să profit de această ocazie pentru a preciza, în același timp că, în Malta și Gozo, anumite domenii ale sistemului de bază al sănătății sunt foarte dezorganizate. Listele de așteptare din Malta și Gozo pentru persoanele care necesită teste medicale și intervenții chirurgicale sunt de necrezut. 2% din populație se află pe lista de așteptare pentru o operație de cataractă.

Povestea listelor de așteptare este unul din numeroasele exemple pe care îmi bazez afirmația. Alt exemplu ar fi lipsa paturilor în ceea ce ar trebui să fie un spital de ultimă oră care a costat aproape un miliard de euro.

Liam Aylward (UEN), *în scris*. – Am votat pentru acest raport în primul rând pentru că încurajează Comisia să utilizeze informații științifice actuale pentru a-i proteja pe cetățenii UE de potențialele riscuri ale câmpurilor electromagnetice (CEM). Recomandarea din 1999 solicită o actualizare la fiecare 5 ani după publicarea acesteia, care să ia în considerare cercetările în curs. Nu s-a făcut nicio actualizare. Am solicitat în scrisoarea din 2008, adresată comisarului Kyprianou, ca recomandarea inițială să fie revizuită, având în vedere că, în acel moment, se întârziase deja cu patru ani cu reviziile, și, cu toate acestea, nu s-a făcut nicio actualizare.

De la această recomandare, am văzut o schimbare și o evoluție în cercetările științifice, precum și progrese tehnologice semnificative care utilizează CEM, precum WiFi sau bluetooth. Datorită schimbărilor constante din acest domeniu, trebuie să reevaluăm reglementările prin care se asigură protecția cetățenilor noștri.

Un sondaj european din 2007 arată că majoritatea cetățenilor UE consideră că autoritățile publice nu i-au informat suficient de bine cu privire la modalitățile de a se proteja de CEM. UE trebuie să preia un rol mai puternic de lider în colectarea rezultatelor din cercetare referitoare la posibilele daune cauzate de CEM și să recomande adoptarea de orientări pentru cetățenii săi. Susțin continuarea cercetărilor cu privire la efectele expunerii la CEM asupra sănătății publice și sper ca recomandarea din 1999 să fie revizuită și actualizată.

Proinsias De Rossa (PSE), *în scris*. – Susțin acest raport care solicită Comisiei să rămână vigilentă și să revizuiască baza științifică și caracterul adecvat al limitelor CEM, cu ajutorul Comitetului științific pentru riscuri sanitare emergente și noi (CSRSEN). Astfel, consumatorii pot beneficia în continuare de un nivel ridicat de protecție, fără să afecteze funcționarea și dezvoltarea tehnologiilor wireless (fără fir).

Câmpurile electromagnetice (CEM) îi privesc în mod direct pe cetățenii UE: Un sondaj Eurobarometru special privind CEM a indicat că europenii au opinii diferite în ceea ce privește preocuparea lor față de potențialele riscuri asupra sănătății ale CEM: 14% nu sunt deloc îngrijorați, 35% nu sunt foarte îngrijorați, 35% sunt destul de îngrijorați, iar 13% sunt foarte îngrijorați. În anii recenti, s-au publicat o serie de studii pe această temă, însă niciunul dintre ele nu a adus dovezi reale privind posibilele efecte asupra sănătății umane ale CEM emise de tehnologia wireless.

Edite Estrela (PSE), *în scris*. – (PT) Am votat pentru rezoluția privind problemele de sănătate asociate cu câmpurile electromagnetice, deoarece aceasta este o problemă care afectează în mod direct întreg publicul european, care este expus câmpurilor electromagnetice atât acasă, cât și la locul de muncă.

Expunerea la sursele CEM create de om a crescut substanțial în ultimii ani, lucru cauzat în mare parte de cererea în creștere de electricitate și de tehnologii wireless din ce în ce mai specializate. Din acest motiv, cred că este extrem de important să garantăm tuturor consumatorilor un nivel înalt de protecție, fără a afecta însă funcționarea rețelelor de telefonie mobilă și dezvoltarea noilor tehnologii wireless.

Robert Goebbels (PSE), *în scris*. – (FR) Am votat împotriva raportului din proprie inițiativă al dnei Ries. Este tipul de raport absolut inutil după care anumiți deputați se dau în vânt, aceiași anumiți deputați care au o plăcere deosebită să pună în aplicare „principiul precauției”, vrând-nevrând, și care fac un mare cerc în legătură cu cele mai mici „griji” ale publicului. În timp ce speranța de viață a europenilor crește an de an, orice studiu nou al posibilelor efecte ale câmpurilor magnetice, care prezintă întrebări ce încă nu au un răspuns, are un efect absolut exagerat. Pe de altă parte, zeci de studii ale academiilor științifice și ale altor instituții competente care au descoperit că nu există niciun risc real, sunt ignorate în mod sistematic. Tot ceea ce este exagerat este nesemnificativ.

Françoise Grossetête (PPE-DE), *în scris. – (FR)* Am votat în favoarea raportului dnei Ries privind problemele de sănătate asociate cu câmpurile electromagnetice.

Este esențial să garantăm un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, în special a copiilor, fără să afectăm funcționarea rețelelor de telefonie mobilă. Chiar dacă nu există dovezi științifice conform cărora utilizarea telefoanelor mobile ar prezenta un risc la adresa sănătății, această ipoteză nu poate fi exclusă definitiv, astfel încât acest aspect trebuie inclus în cadrul principiului precauției. Este importantă actualizarea, în mod regulat, a valorilor-limită ale expunerii la CEM.

Există o nevoie urgentă, în cele din urmă, de a avea mai multe informații disponibile cu privire la efectele undelor electromagnetice și de a stabili un sistem unic de autorizare a instalației de antene și comutatoare, după cum se subliniază în raport.

David Martin (PSE), *în scris. –* Susțin acest raport care încurajează continuarea cercetărilor cu privire la câmpurile electromagnetice emise de echipamente, precum radio-uri, televizoare, cuptoare cu microunde, telefoane mobile și linii electrice de înaltă tensiune. Raportul recomandă ca școlile, creșele, azilurile de bătrâni și spitalele să fie ținute departe de antenele de telefonie mobilă sau de liniile electrice de înaltă tensiune, la o anumită distanță stabilită prin criterii științifice.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *în scris. – (EL)* Propunerea de rezoluție privind problemele de sănătate asociate cu câmpurile electromagnetice este o încercare de a gestiona repercusiunile și de a-i ascunde pe cei responsabili, pentru a nu afecta acțiunile și profitabilitatea monopolurilor, iar nu de a preveni și de a proteja. Conștientizarea și grijile din ce în ce mai puternice la nivel local cu privire la companiile de electricitate și telecomunicații și la producătorii de aparatură electrică și electronică – surse principale de pericol – solicită cercetări cu rezultate clare, având în vedere că responsabilitatea pentru această aparatură le aparține companiilor, care sunt interesate de vânzarea produselor și serviciilor lor și, prin urmare, nu de demonstrarea consecințelor negative ale câmpurilor electromagnetice.

Pentru a aborda această problemă gravă, care poate fi un pericol pentru sănătatea publică, se solicită studii guvernamentale detaliate în domeniul bolilor degenerative, cum ar fi neoplasmul cerebral, precum și al efectelor radiației electromagnetice în general asupra homeostazei organismului uman etc.

Este nevoie de o luptă coordonată a lucrătorilor, astfel încât, pe baza principiilor de prevenire, limitele de expunere și expunerea propriu-zisă la câmpurile electromagnetice să poată fi reduse.

Nu poate exista o protecție fundamentală și eficientă a sănătății și siguranței lucrătorilor în cadrul UE, care susține profitabilitatea și competitivitatea capitalurilor, subminând sănătatea publică.

Luca Romagnoli (NI), *în scris. – (IT)* Am votat pentru raportul dnei Ries privind problemele de sănătate asociate cu câmpurile electromagnetice.

Sunt de acord cu dna raportor în privința necesității de a lua atent în considerare problema impactului aparatelor electromagnetice asupra sănătății publice prin promovarea studiilor și a cercetărilor relevante care pot aduce rezultate mai precise și mai clare cu privire la acest subiect, care este se află în centrul dezbaterilor.

Prin urmare, sunt de acord cu faptul că aceasta solicită Comisiei să adopte o politică clară privind undele electromagnetice, deși sunt conștient de competențele exclusive ale statelor membre în anumite domenii, cum ar fi undele asociate cu telefoanele mobile.

– Raport: Pál Schmitt (A6-0124/2009)

Charlotte Cederschiöld și Gunnar Hökmark (PPE-DE), *în scris – (SV)* Astăzi, am votat pentru raportul din proprie inițiativă al dlui Schmitt care vizează școli mai bune: un program de cooperare europeană (A6-0124/2009). Raportul face referire la multe provocări majore cu care se confruntă școlile europene și conține o serie de recomandări bune. De exemplu, recomandarea conform căreia studenții din școli sau din universități ar trebui să fie mai bine pregătiți pentru o piață flexibilă a forței de muncă, în care nevoile angajatorilor sunt în continuă schimbare.

Cu toate acestea, obiectăm față de un singur alineat din raport care atribuie violența crescută din școli unor factori, precum diferențe din ce în ce mai mari de clasă și creșterea diversității culturale în statele membre ale UE. Creșterea violenței în școli este o problemă socială gravă, cu multe cauze complicate, care nu ar trebui minimalizate prin explicații simpliste privind cauza acesteia.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), în scris. – Am votat în favoarea raportului care vizează „școli mai bune: un program de cooperare europeană”.

Consider că UE trebuie să susțină modernizarea și îmbunătățirea programelor școlare, astfel încât acestea să reflecte cerințele actuale ale pieței muncii, realitățile sociale, economice, culturale și tehnice actuale.

Apreciez că școala trebuie să urmărească îmbunătățirea capacității de angajare, dar totodată să le ofere tinerilor șansa de a-și dezvolta aptitudinile lor personale. Trebuie să avem în vedere și necesitatea ca tinerii să poată dobândi competențe democratice de bază.

Marie-Hélène Descamps (PPE-DE), în scris. – (FR) Școlarizarea reprezintă o chestiune fundamentală pe care ar trebui să o reafirmăm astăzi. Raportul intitulat „Școli mai bune: un program de cooperare europeană”, pe care l-am susținut pe deplin, face parte din acest obiectiv. Acesta insistă, în mod special, asupra necesității de a garanta accesul egal al tuturor cetățenilor europeni la educație de înaltă calitate care să le permită dobândirea de competențe și cunoștințe solide. Raportul solicită, în plus, o mai puternică susținere financiară a instituțiilor aflate în dificultate. În afara cunoștințelor de bază, rezoluția subliniază importanța învățării încă din primii ani a limbilor străine și a posibilității de a beneficia, în mod similar, de o educație artistică, culturală și fizică esențială dezvoltării personale. Aceasta recomandă, în plus, mai multă mobilitate și schimburi de experiență în mediul școlar, menționând, în acest context, programul excelent Comenius și atrăgând atenția asupra necesității ca acesta să devină mai vizibil și mai accesibil. În ultimul rând, respectând în mod strict principiul subsidiarității, rezoluția încurajează introducerea programelor școlare modernizate care să țină seama de tehnologiile în schimbare și de posibilitățile pe care acestea le oferă.

Lena Ek (ALDE), în scris. – (SV) „Statele membre sunt responsabile pentru organizarea, conținutul și reforma educației școlare”. Acest lucru apare în primul alineat al raportului din proprie inițiativă al dlui Schmitt privind școlile mai bune. Până aici sunt de acord. Rolul UE este de a facilita diverse schimburi de experiență școlare și de a extinde mobilitatea studenților și aceasta nu ar trebui să se implice în alte chestiuni legate de școală. Din păcate, rezoluția dlui Schmitt nu se ține de promisiunea făcută în alineatul introductiv. Aceasta trece imediat la modul în care școlile ar trebui finanțate și evaluate, la ce fel de programă ar trebui să adopte etc. Exact genul de lucruri de care UE nu ar trebui să se ocupe și exact genul de lucruri care ar trebui să se afle în mâinile statelor membre înseși. Votez în favoarea unei Uniuni Europene mai reduse, dar mai concentrată. Prin urmare, am votat atât împotriva raportului din proprie inițiativă, cât și împotriva rezoluției alternative.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), în scris. – (SV) Proiectul de declarație conține o serie de idei bune, dar școlile reprezintă un domeniu politic care ar trebui să țină de responsabilitatea politică a fiecărui stat membru în parte. Această rezoluție vizează, prin urmare, chestiuni care se află în afara sferei de competență a UE. Având în vedere că luăm în serios principiul subsidiarității, suntem de părere că Parlamentul ar trebui să voteze împotriva acestui raport și că Comisia parlamentară pentru cultură și educație ar trebui desființată.

Este de la sine înțeles că am votat împotriva acestui raport.

Louis Grech (PSE), în scris. – În principiu, suntem în favoarea acestui raport, însă, cu toate acestea, anumite clauze (de exemplu introducerea în programa școlară a orelor pentru imigranți în limba lor maternă) nu reflectă realitățile anumitor state membre, în special în ceea ce privește aflulul de imigranți, capacitățile financiare și administrative, mărimea populației țării și mulți alți factori,

Ian Hudghton (Verts/ALE), în scris. – Am votat pentru raportul Schmitt cu privire la școli mai bune. Raportul menționează că dispoziția privind educația școlară este o competență a statelor membre și cred că este corect să acordăm sistemelor educaționale ale fiecărei națiuni în parte autonomie și respect. Totuși, experiența educațională a copiilor din UE poate fi susținută numai prin intermediul unei cooperări europene mai puternice, iar sistemele educaționale de pe acest continent trebuie să se adapteze, pentru a ține pasul cu provocările moderne.

Lívía Járóka (PPE-DE), în scris. – (HU) Aș dori să-l felicit pe colegul meu, Pál Schmitt, pentru acest raport care vizează școli mai bune: un program de cooperare europeană, care subliniază, în mod just, faptul că modelele inclusive de educație promovează integrarea grupurilor dezavantajate de elevi și de studenți cu nevoi educaționale speciale. În plus, raportul solicită statelor membre să întărească accesul acestor elevi la o educație la cele mai înalte standarde.

În Europa, copiii romi suferă de cele mai mari dezavantaje educaționale: aproape un sfert dintre elevii romi ai claselor primare sunt în clase segregate, în timp ce majoritatea elevilor care sunt forțați, fără ca acest lucru să fie necesar, să se mute la școli speciale, sunt de origine romă. 82% dintre romi au absolvit numai școala

primară sau un nivel mai scăzut de educație, iar numai 3.1% au acces la un nivel de educație care să corespundă nivelului mediu al majorității populației. Totuși, creșterea nivelului educațional al copiilor romi este o investiție profitabilă din punctul de vedere al economiei naționale, având în vedere că cheltuielile necesare pentru ca un copil rom să absolve ciclul secundar se rambursează complet prin contribuțiile de mai târziu ale acestuia la bugetul de stat. Creșterea șanselor lor pe piața muncii, rezultate dintr-o educație mai bună, înseamnă că ei vor fi capabili să contribuie din ce în ce mai mult la societate, în loc să depindă de asigurările sociale. Creșterea taxelor plătite și descreșterea beneficiilor obținute vor reprezenta, împreună, un câștig net pentru buget.

Stavros Lambrinidis (PSE), *în scris.* – (EL) Grupul PASOK a votat în favoarea propunerii alternative de rezoluție a raportului Schmitt privind școlile mai bune în UE, care a reușit să elimine doar referirea la educația copiilor imigranților „legali” și care conținea și alte îmbunătățiri. În același timp, dorește să clarifice că nu este de acord cu alineatul 15 al textului și cu legătura pe care o face acesta între toate nivelurile educației și „flexibilitatea” pieței forței de muncă pe baza solicitărilor angajatorilor.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), *în scris.* – (PL) Raportul din proprie inițiativă al dlui Schmitt privind un program de cooperare europeană pentru școli europene încearcă să sublinieze provocările și pericolele comune cu care se confruntă sistemele de învățământ din statele membre. În multe privințe are dreptate. Această diagnoză comună este necesară, chiar și numai din cauza migrației puternice care are loc în cadrul Comunității.

Raportul merită să fie susținut, dar nu putem să nu ne întrebăm dacă valorile comune pe care raportorul le consideră drept fundamentul reformei educaționale nu elimină toți factorii care au modelat Europa de-a lungul secolelor. Paragraful 17 se referă la dezvoltarea completă și cu mai multe fațete a individului, cultivând respectul pentru drepturile omului și dreptatea socială, învățarea pe toată durata vieții în scopul dezvoltării personale și al progresului profesional, protecția mediului și bunăstarea personală și colectivă. Aceste valori sunt de dorit, însă lipsesc câteva detalii – mă gândesc la faptul că acele valori comune au o sursă, iar acea sursă este reprezentată de rădăcinile creștine ale Europei.

Pe scurt, consider că unitatea în spiritul Creștinătății reprezintă, probabil, singura legătură rodnică și de durată. Aceasta este un fundament solid. Desigur, lipsa acestei mențiuni este un punct slab nu numai al acestui raport, dar și al întregii legislații comunitare. Acest lucru creează dubii cu privire la direcția acestor schimbări. Astăzi spunem „da” valorilor bune, însă ne întrebăm, în același timp, care vor fi aceste valori mâine.

Luca Romagnoli (NI), *în scris.* – (IT) Am votat împotriva raportului dlui Schmitt referitor la școli mai bune: un program de cooperare europeană.

Deși sunt, în principiu, de acord cu obiectivele generale ale raportului și cu faptul că sistemele europene educaționale trebuie revizuite pentru a li se îmbunătăți calitatea, nu cred că acest raport identifică soluțiile eficiente în promovarea unei reale îmbunătățiri în calitatea predării și în prerogativele școlii, ca spațiu al comunicării și socializării.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *în scris.* – (PL) Educația reprezintă, în mod clar, un subiect deosebit de important și ar trebui să-i acordăm mai multă atenție. O atenție specială ar trebui acordată primei etape a educației, educației pre-primare. Trebuie să avem grijă să creăm un climat social bun și condiții în care copiii și tinerii se pot dezvolta. Educația tinerilor este viitorul nostru, viitorul întregii Uniuni Europene. Ar trebui să încercăm în mod constant să îmbunătățim condițiile de învățare și să creăm oportunități egale pentru copii și tineri. Nu ar trebui, de asemenea, să uităm de persoanele dezavantajate, de minoritățile naționale și de străini.

Formarea continuă a profesorilor și introducerea metodelor moderne de predare sunt factori extrem de importanți. Ar trebui să îmbunătățim remunerarea profesorilor și să accentuăm importanța acestei profesii.

Cred că este important să le acordăm atenție și tinerilor care vor să studieze în alte state membre ale Uniunii Europene. Locul și, cu atât mai puțin, nivelul educației tinerilor nu ar trebui să fie determinat de situația financiară a acestora.

Susțin raportul Schmitt și sunt în totalitate de acord cu faptul că educația tinerilor, în fiecare etapă a procesului, prezintă o importanță enormă.

11. Corectările voturilor și intențiile de vot: vă rugăm să consultați procesul-verbal

12. Transmiterea textelor adoptate în cursul prezentei ședințe: consultați procesul-verbal

13. Calendarul următoarelor ședințe: consultați procesul-verbal

14. Calendarul următoarelor ședințe: consultați procesul-verbal

Președintele. – Ziua de astăzi, doamnelor și domnilor, este o zi specială pentru mine, deoarece, după zece ani în care am servit cu loialitate, aceasta a fost ultima sesiune pe care am prezidat-o aici la Bruxelles.

– Prin urmare, declar, cu o umbră de tristețe, suspendată această sesiune a Parlamentului European.

(Ședința a fost închisă la ora 1.00 p.m.)